

S.N. LAZAREV

KARMA

*SAU ARMONIA DINTRE FIZIC, PSIHIC, SPIRIT ȘI
DESTIN*

PREFAȚĂ

Viața noastră actuală poate fi asemuită cu o îndelungată rătăcire printr-un imens labirint. Mulți dintre noi acceptând situația așa cum este și considerând labirintul ca pe ceva normal, se gândesc că așa trebuie să fie viața, fără să bănuiască ce frumos, ce plăcut este dincolo de zidurile labirintului. De aceea nici nu-și pun problema să iasă vreodată din el. Alții, dimpotrivă sunt conștienți de faptul că acest labirint reprezintă o încercare, o pedeapsă sau o glumă proastă și aspiră să ajungă cât mai repede la lumină, însă nu știu încotro s-o apuce fiindcă nu au la îndemână un fir al Ariadnei.

Și totuși un asemenea fir călăuzitor există! Recent a apărut în Rusia, concomitent la două edituri diferite, o carte, care, prin argumente întemeiate pe fapte concrete, a dinamitat întreg edificiul filosofiei materialiste afirmând și demonstrând cu fapte greu de contrazis prioritatea spiritului asupra materiei. Autorul lucrării, Serghei Nicolaievici Lazarev, un cunoscut bioenergetician rus, cu o bogată practică în domeniul terapiei neconvenționale, a făcut o descoperire senzațională care ar putea revoluționa întreaga concepție contemporană asupra diagnosticării și tratării bolilor. Aplicând "masajul" bioenergetic în tratarea pacienților săi, el a observat că boala, de fapt, nu se vindecă ci migrează de la un organ la altul, lucru dovedit și în cazul metodelor convenționale de tratament, la care recurge medicina contemporană "oficială". De pildă, un pacient vindecat de ulcer gastric revine după aproximativ două luni cu o serioasă afecțiune renală, iar, la șasa săptămâni după vindecarea acesteia, pacientul se îmbolnăvește de plămâni... Asemenea cazuri, întâlnite cu sutele în practica sa, îl duc pe S.N. Lazarev la concluzia că, acționându-se asupra boli, se acționează doar asupra efectului, cauza rămânând în continuare neschimbată.

Dotat cu niște calități bioenergetice ieșite din comun, autorul, ale cărui rezultate în diagnosticarea și tratarea bolilor (chiar și de la distanță) au depășit cu mult granițele țării sale, a elaborat o metodă proprie în care se îngemănează cele mai viabile principii ale filosofiei clasice orientale (în special ale celei indiene), ale eticii și moralei creștine, cu cele mai noi cuceriri în domeniul științelor medicale. Cartea sa este o pledoarie convingătoare pentru întoarcerea la valorile primordiale ale eticii și moralității întrucât ignorarea acestora constituie, în opinia autorului, cauza principală a recrudescenței bolilor și nenorocirilor care ne bântuie în special în ultimul deceniu și jumătate. Teoria și metoda elaborată de autorul acestei cărți este confirmată de mulțimea cazurilor rezolvate de el, cazuri în fața cărora medicina oficială s-a dovedit a fi neputincioasă.

Citind această carte vom descoperi plini de surprindere că omul nu se identifică doar cu organismul fizic, ci reprezintă o structură mult mai complexă în care fizicul este doar o singură componentă (și poate că nici cea mai importantă!). Interdependența dintre fizic, psihic, spirit și destin este susținută de argumente convingătoare și, mai ales, de fapte reale din practica terapeutică a autorului. S.Lazarev ne dă un răspuns convingător la o serie de întrebări care frământă de multă vreme conștiințele noastre.

Ne putem oare vindeca fără să înghițim medicamente și fără să ne operăm?

Poate fi prelungită viața omului?

Sunt răspunzătoare numai genele de transmitere a informației ereditare?

Ce trebuie să facem pentru a aduce pe lume copii sănătoși, feriți de boli și nenorociri?

Care este regimul alimentar și comportamentul gravidei în timpul sarcinii?

Care sunt cauzele sterilității și cum pot fi eliminate acestea?

Cum pot deveni copiii noștri mai cuminți și mai silitori la învățătură?

Ne paște într-adevăr sfârșitul lumii?

Există vrăjitorii și blesteme? Cum ne putem apăra împotriva lor?

Cum ne putem schimba soarta în bine?

Știm să ne hrănim? Și, multe altele.

În ceea ce privește alimentația, autorul cărții "Karma sau Armonia dintre fizic, psihic, spirit și destin" afirmă că are o mare importanță nu numai regimul alimentar ci și modul în care îngurgitim alimentele, până și gândurile care ne trec prin minte în momentele când stăm la masă. Cel mai important loc însă îl ocupă sfaturile sale privind "igiena" și profilaxia spiritului – condiție primordială în prevenirea nu numai a celor mai grozave boli, dar și a celor mai cumplite nenorociri pe care mai întotdeauna, suntem tentați să le punem pe seama fatalității și a destinului, nebănuind însă că fatalitatea și destinul se află în noi înșine și că este la îndemâna noastră să le influențăm (în bine sau în rău). În prezent capacitățile bioenergetice ale oamenilor au crescut incredibil de mult, fapt pentru care orice intervenție la nivelul biocâmpurilor poate fi păgubitoare pentru pacient, dacă cel ce o realizează nu are o pregătire corespunzătoare sau un

comportament etic ireproșabil. Bioenergie, după cum afirmă S.Lazarev în cuprinsul acestei cărți, avem toți, însă puțini oameni sunt dotați de la natură cu puterea de a "vedea" , a înțelege și a corecta structura biocâmpurilor în scopul îndepărtării cauzelor bolii și al restabilirii sănătății. Citind această carte, meditănd asupra cazurilor expuse și urmărindu-i prescripțiile, ne vom păzi de multe nenorociri, care ne-au fost hărăzite și care sunt codate în karma fiecăruia dintre noi.

Karma, această noțiune preluată din filosofia orientală și identificată de multe ori cu destinul, reprezintă, în viziunea lui S.Lazarev, "un mecanism de răsplătire a faptelor pământești". Cunoscând acest mecanism (iar scopul cărții acesta și este) omul își poate îmbunătăți sănătatea și soarta.

Traducerea și publicarea în România a acestei cărți oferă cititorilor noștri posibilitatea de a intra în posesia unui veritabil îndreptar de etică, atât de necesar fiecăruia dintre noi la această cumpănă de veacuri ce se consumă sub semnul unei profunde și periculoase crize spiritual-morale.

Ilie Danilov

Din partea autorului

Stimați cititori, înainte de a trece la lectura acestei cărți, verificați-vă starea emoțională. Vă recomand cu insistență să nu vă apucați de ea dacă purtați cuiva pică, dacă sunteți iritați sau dacă nutriți sentimente negative față de ceva sau de cineva.

Aveți în față nu doar o simplă carte axată pe o temă de larg interes în contemporaneitate ci, de fapt, expunerea unei concepții originale privind pătrunderea legilor lumii spirituale care guvernează lumea materială, analiza posibilităților de penetrare în universul bioenergeticii.

Scopul principal al cărții este de a lărgi orizonturile cognitive asupra lumii înconjurătoare, de a descoperi și studia mecanismele care o guvernează și de a expune regulile de pătrundere în bioenergetică întrucât autoperfecționarea omului trebuie să înceapă prin conștientizarea lumii înconjurătoare, prin înțelegerea legilor acesteia, prin considerarea individului ca parte integrantă a structurii universului.

Lumea contemporană s-a îndepărtat mult de izvoarele primare ale spiritului. Ea seamănă cu un vas în derivă, fără căpitan, cu motorul stricat, cala plină de breșe și echipajul cuprins de discordie. Unii dintre marinari își dau seama de situația tragică în care se află, și au început să se lanseze apeluri pentru reconciliere și pentru repararea navei. Marele necaz însă, și despre acest lucru nu știe nimeni, constă în faptul că vasul se îndreaptă spre recif și că nici măcar repararea mașinilor nu-l va salva de la catastrofă, dacă nu va fi schimbată direcția.

Omenirea se află în fața unei primejdii cu mult mai serioase decât cea nucleară. Este primejdia dezintegrării spirituale. Cele mai cumplite pierderi sunt acelea pe care noi nu le sesizăm, nu le simțim deoarece moartea survine mai întâi la nivelul biocâmpului și numai după aceea la nivelul corpului. Acum acest proces se află foarte aproape de punctul critic pentru că ceea ce se găsește astăzi la nivelul spiritului nostru, mâine se află în corpul copiilor și nepoților noștri. Prin urmare, cu cât este mai deteriorat spiritul nostru astăzi, cu atât va fi mai deteriorată mâine sănătatea – spirituală și fizică – a urmașilor noștri.

Cunoștințele pe care le-am dobândit prin studierea structurii biocâmpurilor umane sunt absolut serioase.

Potențialul spiritual acumulat de sfinți, prezicători, întemeietori ai religiilor mondiale este în prezent aproape în totalitate epuizat iar gândirea strategică neevoluată reprezintă un pericol serios. Uriașul potențial al bioenergeticii este orientat nu spre înțelegerea lumii înconjurătoare, spre prognosticarea și prevenirea unor potențiale probleme ci spre rezolvarea unor sarcini tactice primitive, de moment. Omenirea a ajuns în fața dilemei: sau renașterea spirituală, sau pieirea. Salvarea stă în căutările individuale ale spiritului de către fiecare om în parte în conștientizarea fiecăruia din noi a răspunderii ce o poartă pentru soarta oamenilor și viața Universului.

Imaginați-vă următoarea situație: un om care dorește să devină conducător auto este așezat la volan, legat la ochi, i se arată pe ce pedală să apese pentru a accelera și cu aceasta se încheie instruirea sa ca șofer. Cam același este și nivelul cunoștințelor actuale în domeniul bioenergeticii, cunoștințe care pot fi dobândite într-un timp relativ scurt și la prețuri destul de piperate în mulțimea școlilor de parapsihologie. Aceste școli diferă una de cealaltă numai prin "marca mașinii" și prin "capacitatea cilindrică". De început însă trebuie să se înceapă cu studierea "regulilor de circulație" și a "părților componente ale automobilului".

Fără înțelegerea lumii înconjurătoare, a propriei persoane, fără o pregătire serioasă, consecințele pătrunderii în bioenergetică pot fi cu mult mai păgubitoare decât conducerea autoturismului cu ochii legați. De aceea cartea este consacrată normelor de comportament în sfera spiritului.

Și încă un amănunt! Pentru tratarea exhaustivă a temei, m-am văzut obligat să abordez mecanismul penetrării în structura câmpurilor. Nu sfătuiesc pe nimeni, din cei ce vor citi cartea, să facă la fel ca mine. Acest lucru este periculos nu numai pentru omul care ar încerca din frivolitate să-mi repete experiența, ci și pentru rudele acestuia. De aceste probleme se poate ocupa numai un cerc foarte restrâns de oameni care au anumite puteri și care au efectuat o foarte serioasă pregătire în acest domeniu.

În fine, mulți cititori vor găsi în carte fapte neașteptate și cu totul insolite, care-i vor trimite cu gândul la scene din literatura S.F.

Eu însă sunt cercetător și oricât vi s-ar părea de incredibile faptele expuse sau concluziile la care am ajuns, vă asigur că ele constituie o realitate, probată și confirmată nu o dată de rezultatele activității mele.

CAPITOLUL I

Concepția sistemului de autoreglare a câmpurilor și istoria dezvoltării acesteia.

„Când un călugăr, care în decursul a zece ani încheiați s-a rugat la Dumnezeu să-i dea darul vindecării, primindu-l, s-a dus să-i comunice starețului vestea, acesta i-a poruncit să se întoarcă în chilie și să se roage la Dumnezeu să-i ia acest dar și să i-l dea pe acela de a-și vedea propriile păcate”.

Rezultatele cercetărilor mele în domeniul bioenergeticii au fost determinate de o activitate de peste douăzeci de ani, de o înțelegere filosofică a lumii cât și de confirmarea fără echivoc în activitatea practică a principalelor premise teoretice și filosofice.

Despre ce este vorba în această carte? În prezent în fața omenirii stau probleme foarte serioase și de rezolvare sau nerezolvare acestora depinde viitorul nostru al tuturor, îndeobște se consideră că principalele probleme se datoresc dezechilibrului ecologic, pericolului nuclear și altor zeci de factori externi. În realitate însă cauza principală a răului stă chiar în om și pentru ca să putem schimba lumea, mai întâi ar trebui să ne schimbăm noi înșine. Să te schimbi pe tine însuși este mult mai dificil decât să schimbi lumea înconjurătoare. Noi nu dispunem în prezent de pârghiile, mijloacele și sistemele necesare pentru modificarea radicală a modului nostru de gândire, a concepțiilor noastre, a spiritualității noastre. Căile propuse de filosofii contemporani sunt, în cel mai fericit caz, o încercare de reconsiderare a bagajului cunoștințelor noastre, în timp ce eforturile ar trebui canalizate spre înțelegerea lumii, spre căutarea căilor de autoperfecționare. Ca să poți schimba lumea, ca să poți exercita o influență asupra ei, trebuie mai întâi să o înțelegi întrucât înțelegerea lumii reprezintă începutul schimbării ei. Adeseori avem o reprezentare deformată despre lume încercând să o subordonăm orbește când de fapt noi o distrugem distrugându-ne, totodată, și pe noi. Ar trebui să ne conștientizăm gradul dependenței noastre față de lume și, legat de aceasta, să cunoaștem legile după care ființează și se dezvoltă lumea.

Cercetările pe care le efectuez sunt orientate în primul rând asupra înțelegerii a ceea ce reprezintă omul, conștiința, subconștiința, Universul.

Este timpul să renunțăm la reprezentarea materialistă primitivă conform căreia omul începe și se sfârșește cu existența sa fizică. *Omul este un sistem informativ-energetic foarte complex din care doar câteva procente îl constituie corpul fizic, 95-98% reprezentând-o straturile informativ-energetice ale subconștientului, atât de necunoscute nouă ca și Universul însuși.*

Ocupându-mă de problemele sănătății umane și de prevenirea bolilor, caut în primul rând cauzele apariției acestora și de fiecare dată mă conving de necesitatea perfecționării spirituale și intelectuale a omului. Din păcate în prezent nu dispunem de un sistem unitar de cunoștințe care să ne permită să descifrăm virtuțile bioenergetice fără să pricinuim rău oamenilor. Posibilitățile bioenergeticii sunt atât de mari, încât pătrunderea în acest domeniu trebuie făcută cu multă prudență în mod gradat și trebuie începută prin promovarea eticii umane. Etica și înțelegerea lumii constituie cel mai bun sistem de securitate, însă anume aceste cunoștințe sunt încă mult prea firave. Fiecare proces serios trebuie bine pregătit. Desconsiderarea acestei cerințe, în locul riverimentului spiritual și al transformărilor benefice, poate duce la degenerare și la pieire. Din păcate astfel de tendințe, astfel de procese există deja în stare embrionară.

Am să încerc să deslușesc cauzele stării fizice alarmante a oamenilor, să indic posibilitățile și modalitățile de modificare a acesteia prin intermediul corecției structurilor fine ale câmpurilor, să definesc raportul corect față de bioenergie, față de creșterea posibilităților umane. Înțelegerea lumii înconjurătoare și o înaltă autodisciplină trebuie să stea la temelia schimbării spiritului nostru și a sufletului. Acum aceasta reprezintă condiția obligatorie a supraviețuirii. Informațiile conținute în această carte ne ajută să ne dăm seama de complexitatea problemelor care stau astăzi în fața fiecărui om, mai ales că în ultimii câțiva ani s-au intensificat procesele energetice pe pământ și acum ceea ce se numește *karma* în bioenergetică, o adevărată Lege a talionului, acționează de zece ori mai repede ca înainte.

Noua mea concepție asupra lumii s-a clădit de-a lungul întregii mele vieți. Încă din copilărie am simțit în mine niște disponibilități uriașe însă le-am dirijat în mod intuitiv nu în direcția intensificării lor ci asupra conștientizării lumii pentru că am simțit întotdeauna că înțelegerea e mai importantă decât acumularea și dezvoltarea capacităților.

Am auzit de multe ori despre puterea blestemului, că acesta poate fi transmis în familie din tată în fiu. În literatura beletristică pot fi găsite multe astfel de exemple. Asupra mea a avut un impact foarte puternic întâmplarea descrisă de E. P. Blavatskaia în cartea „Din peșterile și hățișurile Industanului”, pe care am citit-o prin anii șaptezeci.

Într-una din localitățile Indiei, Blavatskaia a discutat cu urmașul unui rege foarte puternic și temut cândva care i-a povestit următoarele: într-una din călătoriile sale, regele, după cum o cereau obiceiurile pământului, a făcut niște daruri foarte bogate înțelepților care l-au întâmpinat însă l-a omis pe unul din cei prezenți care, jignit de moarte, l-a blestemat pe rege. Îngrozit, regele i s-a aruncat la picioare și l-a implorat să-l ierte. Și atunci s-a întâmplat, după părerea mea, lucrul cel mai interesant. Înțeleptul i-a răspuns că era deja prea târziu. Blestemul a început să acționeze și nu mai putea fi oprit. Regele urma să-și piardă tronul iar înțeleptul i-a promis să facă tot ce-i stătea în putință pentru a-i fi cruțată viața suveranului și a descendenților săi.

Ulterior așa s-a și întâmplat: regele și-a pierdut tronul iar urmașii săi s-au risipit prin întreaga Indie.

Drumul meu către bioenergie a trecut prin cunoașterea metodelor magiei și vrăjitoriei, și a practicilor tămăduitorilor populari și ale vracilor. Am călătorit mult prin țară și i-am studiat.

De fiecare dată când analizez o informație nouă doream să cunosc cauza primordială, să înțeleg care este izvorul nenorocirilor familiale, de ce există familii care se sting și boli ereditare...

Pentru mine era absolut clar că genele nu pot constitui sursa acestei informații. Ea trebuie să se fi păstrat și transmis urmașilor numai prin intermediul câmpurilor. Când această convingere a atins un anumit nivel, nu mi-a mai rămas decât un „fleac”: să găsesc în biocâmpurile umane acele structuri care îndeplinesc acest rol, păstrează și transmit informația din generație în generație. Aceste structuri în existența cărora credeam cu fermitate, le-am numit grupări informative stabile și de pe la mijlocul anilor optzeci m-am căznit să le identific în câmpul bioenergetic uman.

Am reușit acest lucru abia la începutul anului 1990 absolut întâmplător. La institutul de medicină Nr. 1, unul din bioenergeticieni m-a rugat să-l ajut să lămurească un caz complicat. Bolnavul avusese câmpul energetic frânt care s-a refăcut după terapie, pentru ca, după o anumită perioadă de timp, să apară din nou ruptura.

Ceea ce s-a întâmplat în continuare poate fi numit „iluminare”. Câmpul moale, „de vată” al bolnavului, pe care l-am interpretat întotdeauna ca porțiune vidă, a devenit dintr-o dată elastic, am simțit că reacționează la intervenția mea. Simțeam cu mâinile niște structuri puternice care traversau locul sincopei câmpului.

Momentan mi s-a schimbat întreaga reprezentare ce-o avusesem până atunci: ceea ce înainte luam drept ruptură a devenit pentru mine o structură stabilă care producea deformarea câmpului prin care se produceau pierderile de energie.

Mi-am dat seama că în acel câmp am găsit ceea ce numim boală, ceea ce determină starea fizică a omului. Acest fapt a marcat o schimbare calitativă a cunoștințelor mele fiindcă îmi dădea posibilitatea de a diagnostica bolile până ca ele să se materializeze la nivel fizic și deci îmi permitea nu numai să tratez, ci să și previn bolile.

Am decis că se poate forma un grup de operatori care să fie instruiți în această metodă și care să se ocupe de profilaxia, multor maladii, mai ales că pentru acest lucru nu se cerea nici un fel de medicamente, ci doar o bună stăpânire a metodei. „Fericiți acei ce cred”...

Am tratat în acest fel în decurs de un an și am considerat că aceste structuri determină numai starea corpului. Încetul cu încetul însă au început să se acumuleze fapte care nu se circumscriau acestei reprezentări. În procesul terapiei pacienților li se modifica în mod sesizabil caracterul și destinul. Analizând aceste modificări, am observat că boala, caracterul și destinul se găsesc într-un fel de interdependență și că această conexiune este extrem de variată. Deformările observate ale structurilor câmpurilor se produc în chip diferit. Acestea pot fi diverse boli, devieri psihice, deformarea patologică a caracterului, traumatisme, insuccese în viață. Când m-am aplecat mai cu atenție asupra acestor fapte, am ajuns la concluzia că sănătatea, caracterul și chiar soarta omului sunt determinate de structurile karmice. Toată informația legată de om și de starea corpului său este cuprinsă în câmpul bioenergetic, existând o legătură dialectică între câmpuri și structuri fizice care se influențează reciproc. Destinul și caracterul omului sunt de asemenea codate în structurile câmpurilor bioenergetice și, dacă se va acționa asupra acestora, cu timpul ele ar putea fi ameliorate. Cu cât mă adânceam mai mult în acest studiu, cu atât apăreau fapte mai senzaționale. Am să încerc să dezvălui diapazonul de posibilități ale metodei pe exemplele terapiei diverselor boli, ale corecției unor situații complicate din viața oamenilor, să demonstrez virtuțile metodei pe exemplul testării unor evenimente, al unor obiecte din lumea nevie și al altor cercetări.

La început am lucrat cu metodele tradiționale ale influențării bioenergetice.

În spital era internată o femeie cu o supurație a plămânilor, fiind într-o stare gravă. Medicii curanți au încetat să mai spere în însănătoșirea ei. La rugămintea fiicei bolnavei am început s-o tratez de la distanță. După un anumit timp de la începerea acțiunii mele, bolnava a renunțat la masca de oxigen. Medicii nu puteau pricepe ce se întâmplă. Femeia se însănătoșea văzând cu ochii. I-a revenit culoarea în obraji. S-a ridicat din pat și a cerut să mănânce, deși de câteva zile refuza hrana.

Un alt caz s-a întâmplat cu fratele meu. Fiind chirurg și operând o femeie în vârstă, cu organismul foarte slăbit, el s-a tăiat la mână. I s-a umflat mâna și ganglionii limfatici, a început infectarea sângelui. Starea lui era destul de gravă. Antibioticele nu scădeau infecția. Atunci am încercat să-l tratez eu. După câteva minute de la începerea ședinței a simțit înțepături ca de ac în ganglioni după care a început să se retragă tumefacția iar peste o oră temperatura a scăzut până la normal, semn că intervenise ameliorarea sănătății.

Cum am început să vindec oamenii? Aproximativ zece ani mi i-am petrecut cercetând și studiind literatura consacrată tehnicilor orientale și mi-am făcut o părere despre acțiunea bioenergetică asupra omului. Odată am început să tratez. M-a îndemnat către aceasta un episod care m-a frapat din biografia lui Rasputin. Autoarea evocărilor despre Rasputin a venit la acesta într-o stare deprimantă fiindcă la Kiev era pe moarte prietena ei. Aflând despre acest lucru, Rasputin i-a promis că o va salva. Și s-a dus în mijlocul încăperii și, sub ochii vizitatoarei, a început să pălească până când s-a făcut alb ca varul. A stat așa vreo două minute după care și-a recăpătat culoarea normală și i-a spus: „Totul e în regulă. Prietena ta va trăi”. După câteva zile femeia a primit o telegramă prin care era anunțată că prietena ei a început să se însănătoșească; medicii erau uimiți însă viața ei era în afara pericolului.

Când s-a îmbolnăvit fetița unor prieteni, mai întâi de pojar, apoi au început complicațiile - meningită și congestie pulmonară, mi-am amintit de Rasputin și am decis să-mi încerc influența. Voiam foarte mult s-o ajut, era o dorință imensă de a-mi face datoria și dacă erau șanse măcar una la mie, eram hotărât s-o fructific. Luni, în jurul orei două, după amiaza, m-am concentrat și am transmis fetiței dorința mea sinceră ca ea să se însănătoșească. Am simțit în mod fizic că ceva s-a întâmplat eu mine. Am reușit s-o influențez. De atunci am căpătat convingerea că pot fi de folos în acest fel. Când miercuri m-am întâlnit cu tatăl fetiței, am aflat că era ceva mai bine.

- Când s-a produs ameliorarea? am întrebat eu.

- Acum două zile, pe la două după masă, a fost răspunsul.

În 1988 am fost solicitat de mama unei fetițe a cărei vedere a început să scadă vertiginos. Fetița a fost internată la Institutul de medicină Nr. 1 însă în pofida tuturor eforturilor medicilor, nu s-a putut stabili cauza bolii iar vederea continua să se înrăutățească. Nu a fost evidențiată vreo infecție iar tratamentul cu antibiotice nu dădea nici un fel de rezultate. Vederea la ochiul stâng era șase iar la cel drept de cincizeci la sută, continuând să scadă. Am început să lucrez cu fetița de la distanță. După prima ședință am observat o ameliorare și am propus să continui tratamentul cu încă două-trei ședințe. După două săptămâni fetița s-a vindecat și a fost externată cu vederea restabilită în totalitate. Cauzele bolii nu le-am depistat nici eu însă am reușit să-i restabilesc vederea.

A trecut timpul. Fetița avea vederea normală însă peste câteva luni a început, dintr-o dată, să acuze dureri la rinichi. Ea a fost adusă la spital cu o criză acută de colici renali. I s-au administrat antibiotice și, din nou, nici un fel de ameliorare. După un timp a fost externată cu analizele proaste și cu dureri de rinichi. Eu am efectuat cu ea patru ședințe și din nou am vindecat-o complet. Eram fericit: medicina era neputincioasă, nici un medicament nu a putut s-o ajute, antibioticele n-au avut nici un efect, în timp ce eu - am reușit.

Pe atunci însă nu înțelegeam cât de strâns interacționează organele, nu știam că boala se poate muta dintr-un organ într-altul și cu atât mai puțin știam că din această înlanțuire fac parte și caracterul, destinul, spiritualitatea și alți parametri ai omului.

Prin urmare, fata era sănătoasă. Au mai trecut doi ani. Când nivelul cunoștințelor mele a mai crescut, am constatat că organismul uman - este un sistem unitar în care sănătatea, destinul, caracterul, psihicul sunt indisolubile. Întâlnind-o pe mama fetiței am aflat cu amărăciune că aceasta, deși perfect sănătoasă, are un destin nefast. La testare, valoarea parametrului destin era profund negativă. Aceasta poate duce, de regulă, la mari neplăceri.

Atunci am înțeles că gândindu-mă numai la sănătate, concentrându-mă numai asupra corpului, eu am promovat un singur punct nodal al sistemului „om” și le-am distrus pe toate celelalte. Eu am vindecat omul însă nu am îndepărtat cauza bolii sale și ea s-a mutat asupra parametrilor destinului. Am înțeles că trebuie să mă ocup de tratamentul organismului ca sistem unitar. Aceasta mi-a permis să văd acele „simptome”, acele cauze reale care vor influența în mod direct totul.

După cum au demonstrat-o testele, cauza tuturor neplăcerilor pacientei mele a constituit-o o supărare puternică a mamei pe tatăl său în timpul sarcinii. Acest lucru a determinat deformarea structurilor câmpurilor bioenergetice responsabile de sănătatea și destinul fiicei.

În decursul câtorva ani m-am ocupat de terapia de la distanță și am lucrat cu mâinile. Prima oară am înțeles imperfecțiunea acestei metode cu vreo cinci ani în urmă. Tratam copiii într-o familie și, atrăgându-mi atenția starea precară de sănătate a bunicii acestora, i-am propus să mă ajute. Bunica m-a refuzat. Mi-a spus că din cauza stenocardiei ei îi vine salvarea la ușă de câte cinci - șase ori pe săptămână, dar că ea s-a resemnat și nu mai crede că poate exista vreo ameliorare. Cercetându-i câmpul, am văzut că are inima sănătoasă. Am făcut cu ea câteva ședințe și de fiecare dată starea de sănătate a femeii se îmbunătățea. La a treia ședință am simțit la mână o deformare a

câmpului în regiunea inimii. Am trecut de câteva ori cu mâna pe deasupra și deformările au dispărut, câmpul s-a uniformizat. Dar peste câteva zile criza s-a repetat.

Atunci am presupus că trebuie să fie vorba de un mecanism care îmi era necunoscut. Trebuia să-l descifrez. Analizând starea pacientei am simțit că aceasta este determinată de un eveniment din viața ei.

- Ce vi s-a întâmplat acum doi ani? am întrebat-o eu.

- Mi-a murit sora.

- Ce ați simțit atunci?

- Era atât de sănătoasă, de puternică și a murit iar eu bolnavă, cum mă vedeți, trăiesc.

Am înțeles care era cauza bolii: în subconștient a rămas un stres colosal care-i provoca crizele de stenocardie. Pentru a-l anihila trebuia schimbată optica femeii, atitudinea ei față de viață și moarte. I-am explicat că moartea e o trecere într-o altă stare și că ea nu trebuie privită atât de tragic. Nu trebuie să regreti trecutul fiindcă, regretându-l, omul încearcă, în subconștient, să-l schimbe, să disloce ceea ce în nici un caz nu trebuie mișcat din locul său. Acest lucru cere o uriașă cheltuială necontrolată de energie. Pentru a stopa scurgerile de energie care pot duce la urmări din cele mai grave, organismul le blochează prin intermediul bolii la nivelul fizic. Am efectuat eu femeia câteva ședințe de antrenament autogen și crizele cardiace n-au mai reapărut.

Un stres puternic, un dezacord în privința unui lucru sau regretarea trecutului susținute emoțional, se depozitează în subconștient și provoacă maladii grave întrucât creează deformări ale structurilor câmpurilor bioenergetice. Printr-o corecție energetică poate interveni nivelarea acestor structuri însă nu întotdeauna și, ceea ce-i mai important, cauza bolii nu dispare și în orice moment, ea poate acționa într-un alt loc. Cazul evocat a confirmat că, fără o metodă precisă de diagnosticare, fără înțelegerea cauzei care a generat boala, tratamentul pe dibuite este lipsit de orice perspectivă. Dacă eu nu pot să explic în ce mod vindec și cu ce vindec, aceasta nu-i altceva decât o orbecăială prin întuneric.

Perfecționarea ulterioară a metodei a avut loc în cadrul Institutului de medicină Nr. 1 unde m-am ocupat de tratament și unde am fost preocupat de rezolvarea problemei protecției terapeutului împotriva acțiunii câmpurilor negative. Am lucrat luni în șir însă progresele erau nesemnificative. Odată, tratând o femeie de deochi, am văzut structura acestei maladii în câmpul bioritmicității și am înțeles că îndepărtând structura, poate fi îndepărtat deochiul. Atunci n-am bănuț că era vorba de o structură karmică considerând-o un rezultat al influenței patologice din partea unei alte persoane asupra biocâmpului. Pe toți cei care au prezentat astfel de deformări i-am tratat prin îndepărtarea mecanică a structurilor respective și pacienții s-au simțit mai bine. Apoi însă au apărut pacienți la care deformările biocâmpurilor nu puteau fi rezultate ale deochiului.

Vine, de exemplu, la mine o femeie cu un copil mic. Văd că atât ea cât și copilul prezintă deformări identice ale structurilor bioenergetice determinate de un eveniment concret în viața femeii, deformările mamei apărând cu câțiva ani mai devreme. Știam deja că deformările de acest gen sunt legate de tulburări de ordin etic și că ele apar atunci când omul urăște sau e foarte supărat pe cineva. Puteam să îndepărtez aceste deformări prin mijloace magice de tipul vrăjitoriei cu privirea sau cu mâinile. Înțelegerea faptului că mă aflam nu în fața unui câmp fizic ci a unui câmp informativ a venit mai târziu și de aceea metoda de tratament a rămas cea tradițională pentru bioenergetician: m-am concentrat, am trecut cu palmele pe deasupra și deformările s-au corectat.

Exact atunci m-am decis să-mi verific capacitatea de efort maxim și am început să primesc zilnic câte treizeci-patruzeci de pacienți. Voiam să știu cât pot rezista. Senzațiile erau neobișnuite. Peste o săptămână am început să obosesc. Veneam acasă mai mult mort decât viu, culoarea feței îmi devenise verzuie. Apoi am observat că ceva se întâmplă cu bioenergia mea. Aveam senzația că îmi fierb creierii. Am procedat însă ca un cercetător: am continuat experimentul. Eram curios să aflu cum se va descurca organismul meu într-o atare situație. Și organismul n-a găsit calea cea mai bună... Am înțeles acest lucru nu dintr-o dată.

Aveam la tratament o femeie tânără. În două ședințe i-am eliminat durerile și i-am spus să mai vină o dată, la un control de rutină. Când a venit data următoare, am observat la ea niște modificări ciudate: devenise palidă, i-au apărut niște reacții alergice și devieri de ordin psihic. Nu mai înțelegeam nimic. I-am cerut telefonul de acasă și am încercat s-o tratez de la distanță. Prin telefon am rugat-o pe mama tinerei să noteze absolut tot ce se întâmplă cu fiica sa. Era un caz ieșit din comun: pentru prima dată mi se întâmpla ca starea pacientului să se înrăutățească după intervenția mea. Și încă în mod considerabil. Prin locurile peste care trecusem cu mâna, la o distanță de 20-30 cm de corp, fetei i-au apărut erupții și mâncărimi. Când am citit însemnarea mamei mi-am dat seama cu groază de ceea ce se întâmplă. Am înțeles că ceea ce fac este vampirism. Îi furam energia. Suprasolicitându-mi organismul mi-am provocat un vampirism subconștient și am început să le fur energia pacienților mei. Trebuia să întrerup tratamentele deoarece organismul meu acum în orice situație critică va alege această cale - furtul bioenergiei de la o altă persoană. Întrucât lucrez la distanță, pot fura bioenergie de la orice om. Era o situație fără ieșire.

M-am decis să renunț pentru totdeauna la bioenergetică fiindcă activitatea mea ulterioară n-ar fi avut nici un sens. Nu m-am îndepărtat de principiile clasice de lucru ale bioenergeticienilor contemporani însă, creându-mi o stare ele suprasolicitare, am constatat că metoda acumulării energiei și masajul fără contact nu sunt eficiente. Ele nu duc la acea terapie către care am tins toată viața. Eu pot trata prin intensificarea voinței, de la distanță, cunosc toate tipurile de masaj punctual, stăpânesc bine metodele de tratament prin tehnicile respiratorii și prin regimul alimentar. Însă am înțeles că toate aceste metode pot constitui simple paleative care nu-l pot vindeca pe om.

Am fost atunci sprijinit moral de doctorița împreună cu care lucram. Ea m-a rugat să nu trag concluzii pripite, să mă odihnesc și să reflectez. Exact în acea perioadă am primit invitația de la medicul spitalului din satul Voznesenie de a veni la ei de Paște. Era o ocazie cât se poate de potrivită. M-am gândit că odihnindu-mă și analizând în detaliu situația, voi fi în măsură să iau o hotărâre. Speram în subconștient să primesc un semn oarecare dacă trebuie sau nu să-mi continui activitatea și dacă voi găsi soluția.

Am plecat la locul Onega. Am vizitat biserița din lemn din secolul al șaisprezecelea. Ziua de Paști a fost ciudată, cu schimbări rapide în starea vremii: mai întâi a nins, apoi a plouat, s-a înseninat și, deodată, chiar deasupra capetelor noastre a apărut curcubeul. M-am scăldat în lac și m-am simțit ca un nou născut. Mi-a revenit încrederea în faptul că trebuie să continui activitatea. Trebuia însă găsită o metodă care să permită tratarea omului țară a-l influența energetic. Și eu am început s-o caut.

Am încercat să acționez asupra structurilor karmice pe care le vedeam în însuși omul din fața mea. Găsind cauzele care au determinat deformarea structurilor karmice le-am explicat pacientului. Am renunțat total la utilizarea mâinilor. A fost o perioadă chinuitoare pentru că la început nu stăpâneam chiar foarte bine metoda și rezultatele erau cu mult mai slabe față de cele obținute prin acțiunea mâinilor. Câteva luni bune le-am pierdut cu perfecționarea metodei după care, încetul cu încetul, au început să apară și rezultatele la care nu puteam ajunge acționând cu mâinile. Atunci am înțeles că viitorul aparține acestei metode, că mai întâi și întâi trebuie găsite cauzele tulburărilor karmice, cercetate. Trebuie studiată informația și transmisă oamenilor pentru că de vindecat pot vindeca sute pe când de explicat cauzele bolii și căile de a scăpa de ea o pot face pentru milioane de pacienți. Din acel moment eu am devenit cercetător și numai cercetător. Manifestarea vampirismului în procesul activității terapeutice m-a determinat să înțeleg faptul că apariția bolii este legată de dezechilibrul semnelor eticii, de aceea și remediul ei trebuie orientat către conștientizarea acestor dezechilibre, către schimbarea concepției individului. Boala reprezintă unul din mecanismele dezvoltării spiritului. Acest adevăr ne este cunoscut de multă vreme. Noi doar l-am ignorat un timp. El este expus în Cărțile Sfinte. Principalul e să înțelegem propriile noastre greșeli să ni le conștientizăm și, prin spovedanie, să intrăm în armonie cu Universul, cu Divinitatea'.

Văzând structurile karmice ale omului eu pot aprecia orice intervenție terapeutică. Eu văd cum se modifică structura fizică și bioenergetică a omului prin conștientizarea faptelor sale întrucât corpul depinde de spirit și în același timp influențează spiritul. De aceea actul terapeutic trebuie îndreptat și asupra trupului și asupra sufletului. În primul rând asupra sufletului și spiritului pentru că ele sunt primordiale.

Îndepărtarea deformăției structurilor bioenergetice prin conștientizare, prin căință dă rezultate uimitoare în restabilirea sănătății oamenilor la nivelul fizic. Și întrucât între apariția deformăției biocâmpurilor și apariția bolii la nivelul fizicului există un anumit interval de timp, metoda este de neînlocuit pentru un diagnostic precoce.

Fiecare caz a constituit o încercare de a pătrunde în problemele de fond ale bolii, o tentativă de înțelegere a ceea ce reprezintă în fapt starea de boală, de unde a apărut și ce rol joacă în viața omului. Am explorat biocâmpul cu ajutorul mâinilor, al ramei și al pendulei. În 1986 am făcut cunoștință cu V.B. Polikov șeful laboratorului de măsurători biologice. Unul din meritele școlii lui Polikov consta în faptul că el aplica în mod constant și cu mult succes metoda ponderomotorografiei în diagnosticarea bolilor, ajungând la un înalt grad de precizie a diagnosticului expres al câmpurilor fizice ale obiectului, atât la distanță cât și prin contact. În metoda de lucru a lui Polikov eu am descifrat ceea ce era cel mai important pentru mine: pe primul plan era pus diagnosticul, iar influențarea pe planul al doilea.

Asimilând ponderomotorografia am continuat totuși un timp să investighez doar boala, nu însă și cauzele acesteia, ocupându-mă insistent de depistarea câmpurilor informaționale. La finele anului 1990 mi s-a cristallizat impresia că izvorul maladiilor îl constituie dezechilibrul câmpurilor bioenergetice și că trebuie tratat nu organul bolnav, ci câmpul. Doctrinile filosofice ale Orientului confirmau faptul că baza o constituie structurile fine ale câmpurilor bioenergetice care sunt în legătură cu spiritul nostru, lucru pe care eu îl simțeam în subconștient. Vedeam deformățiile câmpurilor care înrăureau starea fizică a omului. Vedeam structurile informaționale apărute în cazul diferitelor boli și, acționând asupra lor făceam corecțiile de modificarea nu numai a stării fizice ci și a altor parametri informatico-energetici ai sistemului uman. Încetul cu, încetul se cristallizau elementele unui sistem ce permitea practicarea unei puternice influențe în sensul vindecării nu numai a bolilor prezente ci și a celor viitoare întrucât deformăția structurii câmpurilor începe cu cinci - zece ani înainte de apariția bolii la nivel fizic.

Convingându-mă de faptul că deformățiile câmpului determină diverse deviații la nivel fizic, mi-am impus să nu mai acționez bioenergetic. Sarcina mea consta în diagnosticarea precisă. În știința de a analiza situația și de a găsi cauza primordială, boala este un „bec roșu” care avertizează asupra faptului că omul se află „pe un drum

greșit". Întotdeauna noi am privit boala ca pe o catastrofă și am încercat s-o eliminăm în timp ce ea constituie în fapt un avertisment în legătură cu niște erori și acționează spre a ne salva. Omul bolind și chinându-se trebuie să-și conștientizeze erorile comise, trebuie să se perfecționeze spiritual, să caute noi căi de dezvoltare. Acest fapt m-a îndemnat să studiez parametri spiritualității umane.

Metoda mea de cercetare a karmei poate fi numită „premoniție practică”. Eu văd nu atât evenimentele ca atare, cât legile care au fost încălcate, văd, într-o formă abstractă, ceea ce s-a întâmplat. Cunoscând dependența omului de structura câmpurilor, am analizat legăturile dintre comportament, instanțele etice, sănătate, forma deformației structurilor și, prin conștientizarea acestor dezechilibruri am aplicat tratamentul.

M-am prevalat de noțiunea clasică de *Karma* considerând că în viața prezentă sau într-una din cele trecute omul a încălcat ceva și acum este bolnav. Întrucât cercetarea vieților trecute ale omului este deosebit de dificilă, m-am mulțumit cu cercetarea celei prezente și efectul a fost superior celui obținut prin acționarea cu mâinile. E drept că au fost unele nuanțe. Când mi se aducea câte un copil de două - trei luni cu o boală gravă era, desigur, ușor de spus că el a păcătuit într-o viață trecută și că acum trebuie să plătească. Însă eu vedeam că deformația structurilor câmpurilor copilului corespunde cu deformația structurilor câmpurilor mamei și de aceea se impunea concluzia că structurile câmpurilor se transmit de la părinți la copii.

Era descoperirea unui nou mecanism al transmiterii informației congenitale. Când corectam deformațiile câmpului mamei, copilul se însănătoșea văzând cu ochii. Am înțeles cât de mult depinde sănătatea copilului de comportamentul mamei în special din ultimii câțiva ani de dinaintea nașterii sale. O ură puternică, nutrită în timpul sarcinii, de regulă constituie motivul traumatismului copilului sau al îmbolnăvirii organelor dispuse în regiunea capului - pot apărea tulburări ale vederii sau auzului. O supărare puternică a mamei îl face pe copil să fie supărăcios. Faptele mamei determină soarta și sănătatea viitorului om. Liniei paterne inițial nu i-am dat atenție, abia mai târziu am înțeles că responsabili pentru corpul și spiritul copilului sunt în egală măsură ambii părinți. Părinții le transmit copiilor o informație completă a comportamentului lor și al strămoșilor lor. Această informație stă la baza formării destinului copilului, a corpului, caracterului și spiritului acestuia.

Cercetările pe care le efectuez, prin fiecare fapt concret, confirmă unitatea lumii înconjurătoare a naturii vii și neviei, a organismelor inferioare și superioare.

Trebuie să mărturisesc că acest lucru l-am intuit dintotdeauna și tot ce se petrecea în jur confirma această unitate.

Copilăria mi-am petrecut-o la Marea Azov. Priveam cum deasupra bancurilor de nisip se învârtosau peștișori mărunți sărind în cârduri din apă pentru a-și executa dansurile lor, alunecând pe suprafața apei sprijiniți în vârfurile codițelor. La fel se pot înversuna copiii diferitelor ființe necunoscute nouă și neînțelese de noi.

Odată, când eram la pescuit am avut ocazia să observ un pește "sinucigaș". Apropiindu-mă de mal am văzut un pește nu prea mare care respira cu greutate. Am vrut să-l pun în apă însă el a sărit dintr-o dată și a dispărut în adâncul râului. După câteva minute saltul pe uscat s-a repetat, după aceea din nou în apă.

Eram uimit și am început să-l urmăresc atent. Era unul și același pește care, prin această manieră curioasă, căuta să descifreze ceva anume în lumea înconjurătoare.

El sărea cu încăpățănare pe uscat și după aceea în apă, riscându-și viața întrucât exista posibilitatea de a i se slei puterile pentru a se putea reîntoarce în apă sau să greșească și să sară într-o altă direcție. Își continua însă salturile fără să greșească vreodată.

Cine dintre noi n-a cunoscut măcar o dată în viață avertismentul animalelor?

Când lucram ca ghid pe lacul Rița, am văzut într-o zi pe cărare un șarpe bătut cu pietre. Mi s-a tăcut milă de el și l-am pus într-o pungă de polietilenă pentru a-i da drumul undeva în pădure, cât mai departe de oameni. Șarpele nu era prea mare, avea pielea albicioasă și eu, nu știu de ce, am zis că nu e veninos. El zăcea fără vlagă pe fundul pungii fără să dea semne de înviore. Am început să mă deprind cu el și uitând că e periculos, îl atingeam din când în când cu mâna. El a rămas mult timp inactiv după care, pe neașteptate, printr-o răsucire agilă a capului, a mușcat punga și a găurit-o.

Am înțeles că era un avertisment, l-am dus mai departe de cărare și i-am dat drumul în iarbă. Șarpele a început să se miște încet târându-se spre niște pietre iar eu, în joacă, am început să-l țin de coadă. El și-a întors capul spre mine privindu-mă răbdător, așteptând să-i dau drumul. Eu continuam să-l țin și, dintr-o dată, cu viteza fulgerului, șarpele s-a răsucit și capul său a apărut lângă mâna mea. Mă privea fără să mă muște, dar avertizându-mă.

Nu vă imaginați cât de mare mi-a fost mirarea când peste câteva zile, la un instructaj, ni s-a prezentat planșa în care era figurată cunoștința mea. Era vorba de vipera Koznakov, originară din Munții Kaukaz și a cărei mușcătură veninoasă este mortală.

Unul din primele cazuri când am reușit, să modific nu numai starea fizică a omului ci și pe cea psihologică a fost următorul: o fată iubea puternic un tânăr, însă ei n-au putut rămâne împreună și s-au despărțit. După câțiva ani de

la despărțire fata a fost urmărită de această dragoste, poate nu chiar de dragoste, însă de ceva indescifrabil, foarte chinuitor. Ea își dădea seama că nu trebuia să fie atașată de el, însă acest atașament exista și pur și simplu o distrugea. Aducea mai mult a blestem decât a dragoste. Fata a făcut cunoștință cu alți tineri în speranța că îi va plăcea vreunul din ei însă, nimic!.. Am început să analizez dacă ea are vreo vină.

Rezultatul testărilor a fost negativ. Cine-i de vină? O femeie. O rudă. Chiar bunica ei.

Spre marea mea uimire, fata știa despre ce-i vorba. În tinerețe bunica ei a iubit foarte mult un om, dar s-a căsătorit cu un altul, din interes. Bunica a ucis iubirea din ea și din omul iubit iar nepoata trebuia să plătească prin chinurile sale ceea ce făcuse bunica. După discuția cu bunica și conștientizarea de către aceasta a faptului că și-a omorât dragostea, că a încălcat legile supreme, fata a scăpat de suferințe. Eu am înțeles că prin această metodă se poate nu numai vindeca ci și ajuta sufletele oamenilor, destinele lor.

Cel care cunoaște cât de cât literatura ezoterică sau filosofia Orientului, sigur a auzit de cele o sută opt legi care guvernează Universul. Eu am încercat nu o dată să le depistez în bibliografie însă, din păcate nu le-am găsit nicăieri expuse în totalitate. Probabil că încă nu se cuvine să le cunoaștem pe toate...

Experiența mea de bioenergetician confirmă faptul că printre nenumăratele păcate pe care oamenii le comit în viața pământească de zi cu zi, este unul care-i cel mai grav: uciderea iubirii din noi înșine, în cele mai variate forme. Toate celelalte păcate sunt secundare și sunt o urmare firească a lipsei de iubire față de Dumnezeu, de Univers, de cei apropiați, de copii, de natură, de oameni...

Următoarea întâmplare mi-a întărit convingerea că diagnosticul karmic permite vindecarea sufletelor oamenilor. Odată m-a solicitat o femeie care, din când în când, avea niște momente cumplite de criză când simțea cu acuitate imboldul de a se defenestra, de a se sinucide, nutrind dorința insurmontabilă de a muri. Ea i-a rugat pe cei apropiați: „Legați-mă de pat, țineți-mă!” Crizele s-au intensificat și au început să se repete din ce în ce mai des. Femeia se temea că nu va mai putea rezista și că va avea un sfârșit tragic. Investigațiile mele au scos la iveală faptul că cea care încălcase legile fusese mama femeii. Mama a fost iubită extraordinar de mult, de un om de care ea își bătea joc. Îi procura o imensă satisfacție când vedea că cineva depinde de ea. Mama a ucis iubirea și viața din bărbatul care o diviniza. Cuvintele, gândurile și faptele ei au creat un program de omucidere care s-a întors ca un bumerang însă nu asupra ei ci asupra fiicei.

Întoarcerea programelor negative uneori se produce într-un ritm lent și nu întotdeauna asupra autorului ci foarte des, asupra copiilor sau a rudelor. După discuția dintre fiică și mamă și după conștientizarea de către aceasta a vinei pe care o purta, crizele au încetat. Am înțeles cât de strânsă este legătura dintre moralitatea părinților noștri, a fraților, surorilor și ale rudelor și sănătatea, psihicul și soarta noastră.

Fiecare nouă comunicare cu pacienții mei mă ducea la descoperirea de noi elemente ale sistemului pe care eu îl numesc acum sistemul autoreglării câmpurilor.

Sistemul autoreglării câmpurilor reprezintă o conexiune inversă a Universului. Esența lui consta în aceea că orice faptă a omului, bună sau rea se reîntoarce la acesta în virtutea unității câmpului informativ al Universului.

Auzim de fiecare dată că faptele bune sunt răsplătite iar cele rele se pedepsesc însă cu toate acestea, în lumea ce ne înconjoară nu se înmulțesc faptele bune, iar cele rele nu scad. Una din explicații ar fi, după părerea mea, cea dată de preafericitul Augustin: Dumnezeu pedepsește întotdeauna răul, dar, cum acest lucru se întâmplă cu întârziere, omul până la primirea pedepsei, are suficient răgaz pentru a mai păcătui. Această explicație corespunde pe deplin funcționării mecanismului de transmitere a informațiilor prin intermediul structurilor câmpurilor.

Pentru mecanismul autoreglării câmpurilor nu există indivizi, există doar procesul negativ care trebuie stopat și mecanismul de blocare al acestui proces se declanșează automat.

Înainte mecanismul punitiv se întindea pe parcursul câtorva generații făcându-se simțit prin apariția bolilor și nenorocirilor la nepoți și strănepoți sau în viețile ulterioare ale celor vinovați. Acum viteza acestor procese a crescut atât de mult încât omul are timp să plătească pentru faptele sale încă în această viață atât cu sănătatea proprie, cât și cu cea a copiilor săi.

Răscumpărarea păcatelor prin sănătatea copiilor pare absurdă din punctul de vedere al individului însă la nivelul câmpurilor nu există indivizi ci idei, fiecare om fiind o sumă a unor anumite programe iar mecanismul blocării funcționează împotriva ideilor și programelor nocive. Copilul intensifică toate programele părinților de aceea și este nevoit să dea un tribut mai greu. Este drept că în ultimii cinci - zece ani a crescut brusc și responsabilitatea individuală a omului. Motivele acestui fenomen îmi sunt deocamdată neînțelese.

Copiii sunt ca o lupă pentru păcatele din lumea celor adulți. Mulți au observat că, copilul are un comportament mult mai rău în prezența părinților decât în prezența străinilor, când el devine cuminte și ascultător. În majoritatea cazurilor acest fapt este un efect al mecanismului karmic. În timpul comunicării copilului cu părinții are loc o intensificare și o activizare a programelor, atât a celor pozitive cât și a celor negative care i-au fost transmise de părinți în mod ereditar prin intermediul câmpurilor. În ultimul timp cercetând multiple probleme, am descoperit că nu numai copiii moștenesc karma părinților ci și părinții suportă, la nivelul câmpurilor, consecințele comportamentului și faptelor

copiilor. Încă de la vârsta de opt ani și jumătate gândurile, vorbele și comportamentul copilului influențează starea câmpurilor, adică spiritul, destinul și sănătatea părinților. Cu două mii de ani în urmă acest proces începea de la vârsta de treisprezece -paisprezece ani.

Începând să mă ocup de studiul și purificarea karmei am încetat să mai fiu bolnav, însă a apărut o altă problemă.

Mi-a crescut brusc bioenergia și forța de influențare și mi-a fost extrem de greu să mă echilibrez. Cea mai mică supărare pe cineva aducea prejudicii sănătății și destinului persoanei pe care mă supăram.

Speram că voi rezolva această problemă și totul va fi în regulă. Printr-o permanentă autoeducare am reușit să mă debarasez de ranchiună, de ură, de trăiri negative însă a apărut o problemă cu mult mai gravă. Acum trebuia să-i controlez pe cei ce mă înconjurau fiindcă orice supărare a acestora pe mine oricât ar fi fost ea de mică constituia un pericol fizic pentru cel ce se supăra.

Acest fapt m-a condus la înțelegerea unuia din motivele tragediei țării noastre. Omul cu karma purificată sau închisă este strâns legat de divinitate de aceea agresiunea îndreptată împotriva sa acționează împotriva Universului.

Dacă omul atacă individual, el plătește individual, dacă atacă în calitate de reprezentant al societății, plătește întreaga societate.

~~De aceea exterminarea în anii douăzeci, din ordinul lui Lenin, a clerului, demolarea bisericilor și mănăstirilor era tot una cu atentatul asupra Universului.~~ După aceasta trebuia să urmeze în mod inevitabil explozia de violență și crime. Societatea a plătit cu milioane de vieți pentru încălcarea legilor supreme ale eticii.

Amintirea erorilor societății se găsește în fiecare din noi și toate păcatele și nenorocirile societății se păstrează în subconștientul omului, în karma acestuia.

Încă n-am apucat să uităm cuvintele unui cântec funest „Să fiarbă-n inimi răzvrătirea”... Iată că acest cântec conține, din punct de vedere energetic, un colosal program distructiv orientat împotriva viitorului și a Universului.

Sunt de multe ori solicitat în cazurile de enurezis la copii. Eu explic că enurezisul este doar vârful aisbergului. De regulă enurezisul apare ca urmare a faptului că mama copilului și-a reprimat dragostea pentru un anumit bărbat. Dacă aceasta a fost puternică și pe o perioadă de timp mai îndelungată, atunci femeii i se deformează structura câmpului la nivelul primei ceakre (ceakră= cerc, disc; în *yoga* sunt desemnate diviziuni anatomice ale corpului uman). Ca urmare, la copil poate apărea nu doar enurezisul ci și tulburări și probleme în viața privată, maladii cardio-vasculare, diverse maladii în regiunea capului. Enurezisul poate fi și un rezultat al întreruperii sarcinii deoarece femeia în acest caz nu face altceva decât să ucidă o iubire. Necunoscând acest lucru, mamele se adresează adeseori medicului psihiatru sau hipnotizorului, acesta, dispune și copilului îi dispare enurezisul însă rămâne programul de distrugere a iubirii și vieții și, întrucât sistemul de blocare al comportamentului aberant este eliminat, se poate presupune că el în viață va îndeplini programul de distrugere a iubirii la proporții mult mai mari comparativ cu mama sa.

O femeie s-a adresat de mai multe ori medicilor acuzând o stare proastă a sănătății sale însă investigațiile nu au dus la nici un rezultat: concluzia medicilor a fost că nu există nici un fel de motive de boală. Nici umblatul pe la „babe” nu i-a adus nici o ameliorare. Deochiul puternic pe care acestea l-au presupus nu a putut fi îndepărtat, ba mai mult chiar ele s-au îmbolnăvit după comunicarea cu bolnava. Cercetând cauza, am văzut că era vorba de un „deochi invers” și care într-adevăr nu poate fi eliminat prin descântecele populare.

- I-ați dorit foarte mult răul colegei de serviciu - i-am explicat eu femeii. Acesta este motivul stării dumneavoastră proaste. Programul dumneavoastră de dorință a răului s-a întors împotriva dumneavoastră și v-a deformat câmpul. Cum se simte colega dumneavoastră?

- E în concediu de boală, dar nu-i bolnavă ea, ci copilul.

- Și în câmpul ei și în cel al copilului este prezent programul răului ce i l-ați dorit. Din această cauză copilul e bolnav întrucât el este mai puțin imun decât mama sa. Dumneavoastră sunteți vinovată de boala copilului. Aveți și dumneavoastră copii?

- Da, un fiu.

I-am investigat câmpul fiului pacientei mele și am constatat aceleași deformații puternice, provocate de programul dorinței de a face rău.

Este un exemplu tipic de modul cum noi, fără să știm ce facem, ne ruinăm pe noi înșine, pe copiii noștri și pe oamenii cu care intrăm zilnic în contact.

Când mă aflu încă la începutul activității de cercetare a structurilor karmice, a venit la mine la control o pacientă. Ea prezenta puternice dureri de cap, se simțea rău.

- Acum cinci zile i-ați dorit răul soțului dumneavoastră și încă foarte puternic.

- Este exclus, mi-a răspuns femeia. Îmi iubesc foarte mult soțul și nu pot să-i doresc răul.

Eu am insistat.

- I-ați dorit răul. Constat o foarte mare, foarte puternică dorință de a i se întâmpla ceva rău pe care ați avut-o în urmă cu cinci zile, seara.

- Cum aș fi putut să-i doresc răul, dacă el a întârziat vreo două ore după serviciu iar eu eram foarte neliniștită?

Atunci am înțeles.

- Ce ați simțit?

- Mă obseda o tâmpenie.

- Știți ce se întâmplă? Când vă gândiți că se poate întâmpla ceva rău, dumneavoastră atrageți nenorocirile. Și cu cât vi le reprezentați într-un mod mai real, cu atât mai mare e răul pe care-l provocați.

Disciplinarea conștiinței acum, când oamenii au ajuns la un înalt nivel bioenergetic, joacă un rol foarte important. Una din legile Universului este aceea de a nu face rău nici măcar cu gândul. Această lege, mai ales acum, nu este un simplu principiu abstract, ea trebuie să devină un mod de existență. Investigațiile pe care le efectuez zilnic prin diagnoza bioenergetică m-au dus la convingerea că *respectarea normelor etice este o condiție esențială și un mijloc unic de supraviețuire și, în același timp, cel mai bun sistem de apărare*. Noi căutăm mereu primejdia în jurul nostru, când cel mai mare pericol ce ne pândeste se află chiar în noi și ne macină pe nesimțite. *Rădăcinile primejdiei se găsesc în lipsa de înțelegere a lumii, în lipsa de înțelegere a tot ce se întâmplă, în comportamentul nostru greșit care duce la ruina noastră din interior*. Catastrofele, coșmarurile cu care ne luptăm în permanență sunt consecințe ale imperfecțiunii noastre spirituale. Eforturile îndreptate către lupta cu umbra, cu efectul, nu pot elimina cauza principală - *decăderea spirituală ce se manifestă în prezent și pe care prea puțini o pun în legătură cu toate nenorocirile noastre*.

Cazul următor a deschis o nouă perspectivă în cercetările pe care le-am efectuat. M-a sunat o femeie și mi-a spus că are niște complicații grave legate de un lucru ciudat, de un fenomen nebulos. Toți cei care au încercat s-o ajute, aveau parte de neplăceri, necazuri sau se îmbolnăveau. Femeia avea o cunoștință care se ocupa de bioenergie și a început să o trateze. Ea simțea o permanentă presiune psihică. S-a dus la o „babă”, o prezicătoare, dar aceasta, privind-o, i-a spus: „Nu cred că ți-aș putea fi de vreun folos.” Pentru o zi aceasta a reușit s-o facă pe femeie să se simtă mai bine însă după aceea totul s-a reluat de la capăt. Am început s-o tratez. Ameliorarea a venit destul de repede, au încetat efectele secundare însă eu am observat că au început să mi se îmbolnăvească rudele și toate cu simptome identice: dureri în articulații și anemie. Am început să caut cauza și am descoperit că este vorba de o persoană care acționează malefic asupra pacientei mele. Întrucât mă ocup destul de multă vreme de bioenergetică, în momentul când s-a produs atacul împotriva mea și a rudelor mele, am avut dorința de a recurge la ceea ce se cheamă magie, la mijloacele acesteia pentru a-l opri pe cel vinovat. Atunci am fost pus în fața situației de a alege drumul pe care trebuia să-l urmez.

Nu mi-a fost ușor să renunț la metoda violenței, cu atât mai mult cu cât îndelungata mea practică în domeniul bioenergeticii studiul literaturii ezoterice, îmi dădeau un avantaj larg de influențe de acest gen. Eu însă am încercat să răspund nu printr-o lovitură care să-i facă omului un rău, ci să-l ajut.

Când un om este supus unui atac bioenergetic, cauza poate fi culpa personală sau culpa ascendenților săi. Dacă răspunzi printr-o lovitură bioenergetică, apare o reacție în lanț întrucât lovitura este o încălcare grosolană a legilor Universului căreia, în mod firesc, îi va urma o nouă pedeapsă.

Putea fi oare salvat omul? Testele bioenergetice au arătat că omul care a acționat asupra femeii era el însuși nevinovat. Causa principală a ceea ce se întâmpla cu femeia era cuprinsă în karma acesteia. Bunica femeii, în anii săi de tinerețe, a iubit un om însă nu a dorit copilul și a făcut avort. Uciderea iubirii și a copilului a dus la situația că pentru aceste fapte au trebuit să plătească fiica și nepoata, urmașii ei adică. Această plată a păcatelor ancestrale a îmbrăcat cele mai diverse forme: dureri ale trupului, deformarea destinului, tulburări psihice. Renunțând la contra-lovitura bioenergetică eu am obținut o victorie asupra mea însumi pentru că în acea situație complexă când simțeam imboldul de a răspunde prin forță, eu n-am mers pe această cale ci am reușit să mă stăpânesc. A fost o victorie în urma căreia am înțeles o dată pentru totdeauna că n-am niciodată dreptul ca la violență să răspund tot prin violență. Studiind mai în detaliu principiile sistemului autoreglării câmpurilor bioenergetice, am văzut la ce poate duce folosirea, în aparență justificată, a metodelor violenței la nivelul câmpurilor.

Legile civile de cele mai multe ori nu corespund cu legile Universului. Dacă cineva mă lovește, mă simt îndrituit să ripostez cu pumnul. Aceasta nu înseamnă însă că pot face același lucru și la nivelul bioenergiei. Sunt niveluri absolut diferite. În cazul loviturii cu pumnul suferă unul singur - cel care primește, în cazul loviturii bioenergetice, întrucât omul este, la nivelul biocâmpurilor, într-o conexiune directă cu toate rudele sale, cu copiii săi, lovitura traversează întregul lanț al rudeniei... Și ca recul, vine pedeapsa împotriva agresorului și a familiei acestuia.

Mi-am dat seama că ridicarea puterii de influențare bioenergetică a omului îi cere acestuia o atenție mai mare față de acțiunile, gândurile și stările sale emoționale: nu trebuie rostită nici o frază categorică până când aceasta nu e bine cântărită deoarece ea reprezintă un act de influențare. Am înțeles de ce se spune în *Biblie* despre blajinitate și smerenie: este în primul rând vorba de ținerea în frâu a propriilor posibilități bioenergetice.

De ce atunci magicienii și vrăjitorii pot folosi diverse metode de influențare, inclusiv violența? Meditând asupra acestui lucru am înțeles că aceștia văd nu întregul, ci doar o mică parte și ei vindecă straturile inferioare și trupul, transferând toate deformările de pe un anumit sector asupra întregului. Procedând astfel ei nu fac altceva decât să „amâne” bolile. Spre deosebire de sfinți, care prin etica lor superioară se ridicau până la înțelegerea și viziunea adevăratelor cauze și conexiuni ale legilor vieții, care aveau viziunea întregului, vrăjitorii acționează numai într-o anume nișă ce le-a fost permisă și de aceea mulți dintre ei au o „specializare” îngustă.

Este de reținut faptul că de magie s-au ocupat oamenii cu anumite aptitudini și cu o karmă bună, de aceea greșelile comise de ei în timpul practicilor magice se acumulează și se vor răsfrânge asupra urmașilor lor.

Am testat o singură acțiune și anume ceea ce se întâmplă când vrăjitorul sau bioenergeticianul scoate din bolnav energia negativă. Metode pentru acest lucru există foarte multe: dirijarea ei în apă, în plante, în figuri de ceară, în animale domestice, asupra unei companii de soldați sănătoși și puternici, în centrul Pământului, în Cosmos sau arderea prin diverse modalități. La nivelul câmpului această energie care conține încărcătura de agresivitate intră în câmpul obiectului asupra căruia a fost orientată, îl deformează și se întoarce automat în câmpul vindecătorului și a persoanelor apropiate acestuia.

De aceea orice metodă de vindecare care nu se bazează pe promovarea spiritului uman duce la degradare. Îndepărtarea unor anumite simptome nu constituie nici pe departe semnul unei însănătoșiri reale.

Nu de mult a venit la mine o femeie:

- Acum trei luni ați tratat o cunoștință de a mea și i s-a resorbit total un fibrom. Nu mi-am imaginat că, cerându-ți iertare, poți să scapi de o asemenea boală!

- Pentru mine, nu-i nimic de mirare în acest caz. Metoda se perfecționează continuu și acum nu numai că se ameliorează starea funcțională a pacienților dar adeseori sunt eliminate deformările organice. De ce depinde rezultatul tratamentului? În primul rând de găsirea și inter-pretarea corectă a cauzelor bolii, de starea mea fizică și sufletească în momentul tratamentului, de starea karmei bolnavului și de gradul de conștientizare, a greșelilor comise de acesta.

Când mi-am început practica terapeutică, duceam un mod de viață obișnuit: mâncam carne, beam vodcă, adeseori îmi ieșeam din sărite. Pe atunci vindecam prin masajul fără contact. Ulterior, analizând rezultatele activității mele mi-am schimbat în chip substanțial modul de viață și comportamentul. Cu o zi înainte de a da consultații bolnavilor mă mulțumesc cu un minimum de hrană iar în zilele de consultație și tratament nu mănânc absolut nimic.

Pasionat de diagnosticare, de evidențierea unor noi posibilități ale metodei, uneori uit de pericol. Iar în munca la nivele de o asemenea finețe este necesar să-ți păstrezi tot timpul vigilența trează.

Recent un cunoscut m-a rugat să consult o femeie. Aveam vreo patruzeci de minute libere, așa că am fost de acord. A intrat o femeie extrem de frumoasă și foarte plină de sine. S-a așezat și a început să mă măsoare plină de curiozitate. Probleme avea foarte multe. Egoismul ei exacerbat și o tendință extremă spre avantajele materiale erau motivele unor boli aflate într-un stadiu incipient. Astfel de oameni sunt foarte greu de tratat pentru că sunt despărțiți de mine prin scepticismul lor și prin neîncredere. Eu îi explic motivele iar femeia transformă întâlnirea noastră într-o conversație. Eu însă trebuie s-o conving cu orice preț și astfel de cazuri dificile mă ajută să găsesc noi dovezi și explicații ale cauzei bolii unui om.

- Dacă celula ia totul numai pentru sine, îi explic eu pacientei, un timp oarecare ea se simte bine, însă după aceea acțiunile ei distrug organismul și odată cu el piere și celula. Până la un anumit punct egoismul este normal, însă omul care nu se gândește decât la sine, încearcă să ucidă Divinitatea și Universul. Sigur, acest lucru nu poate continua multă vreme. Mai devreme sau mai târziu programul de nimicire a Universului trebuie să fie blocat prin intermediul bolilor, al traumatismelor și al nenorocirilor.

- Dumneavoastră nu cumva vreți să mă faceți să cred în Dumnezeu?

- Credința în Dumnezeu este problema dumneavoastră personală. Eu descriu cauzele îmbolnăvirii dumneavoastră. Puteți să nu credeți în Dumnezeu însă sunteți obligată să iubiți Universul și sufletul acestuia. Egoismul, lăcomia nemărginită pentru bunurile materiale ucid sentimentul cel mai important - iubirea. Purtați în câmpul dumneavoastră un program de distrugere a Universului și, ceea ce-i mai trist, nu vreți să-l stopați.

Duelul verbal reîncepe. Nu mai găsesc argumente pentru a o convinge pe femeie însă încep să fac ceea ce se cheamă „purificarea karmei”. Câmpul a fost curățat însă eu nu numai că nu simt nici o satisfacție, dar îmi apare un simțământ neplăcut.

Femeia ia totul ca pe o distracție.

- Spuneți că nu-i bine să te ocupi numai de problemele materiale, dar viața te obligă la așa ceva.

- Am avut multe posibilități de a câștiga o grămadă de bani dar am preferat să mă dedic cercetărilor. Acum am patruzeci de ani, locuiesc într-o cameră de paisprezece metri pătrați într-un apartament comun cu o familie

compusă din patru membri, în schimb am posibilitatea de a vă ajuta. Și nu numai pe dumneavoastră, ci și pe mine. Când bunăstarea materială este mai presus de cerințele spirituale, această satisfacție de moment este clădită pe moartea sufletească. Imaginați-vă că sunteți într-un restaurant, unde totul în jur arde în timp ce dumneavoastră vă vedeți în liniște de farfuria din fața dvs.

Pentru mulți oameni acum este mult mai important ceea ce se află în farfuria lor, decât ceea ce se întâmplă în jur.

- Și cum, dumneavoastră îi vindecați în felul acesta pe pacienți?
- Da, în primul rând cu ajutorul înțelegerii. Însă în ciuda simplității aparente, este o ocupație foarte serioasă.
- Pentru dumneavoastră sau pentru mine?
- În primul rând pentru mine.
- Cum să înțeleg acest lucru?
- Uitați cum: ați avut programul de distrugere a Universului de cinci sute de unități, boala de trei sute cincizeci de unități. Acum boala e zero, iar programul de distrugere de trei sute cincizeci. Aceasta înseamnă că eu v-am vindecat corpul, nu însă și spiritul, adică am încălcat principiul cel mai important - vindecarea prin intermediul înțelegerii.

Acum îmi rememorez cum am fost înainte de întâlnirea cu acea femeie și după. La nivelul câmpului mi s-a înnegrit total plămânul stâng, ficatul și partea inferioară a abdomenului.

- Trebuie să plătesc pentru faptul că n-am reușit să vă explic motivele bolii dumneavoastră.
- Și ce veți face acum?
- Am să încerc să găsesc mijlocul de a vă convinge. Dacă voi găsi motivul pentru care nu v-am putut convinge, voi fi sănătos, dacă nu, va trebui să plătesc.

În acel moment am înțeles ce greșală am făcut în discuția cu femeia.

- Eu trebuia să vă aduc la cunoștință întreaga informație legată de starea dumneavoastră însă v-am cruțat. V-am spus că pot apărea alte boli dacă nu va fi restabilită armonia?

- Da.
- Știți că aveți un început de cancer uterin?
- Am simțit-o întotdeauna și m-am împăcat cu acest gând. Sunt gata să mor liniștită.
- Moartea dumneavoastră „eroică” nu va schimba nimic. Programul de dezagregare a Universului îl veți lăsa moștenire copiilor. Trebuie să vă gândiți nu la o moarte demnă ci la salvarea spiritului din copiii dumneavoastră.

Am tăcut amândoi un timp și am văzut cum, în sfârșit, au început să se îndrepte structurile karmice deformate ale femeii. Aura femeii, până atunci acoperită aproape în totalitate de o pată neagră a început să se inunde de o lumină aurie.

- Iată că acum programul de distrugere a Universului este la zero, boala de asemenea la zero. Acum și plămânii și ficatul îmi sunt curați.

Nu i-am mai spus nimic femeii, dar am văzut că în câmpul ei nu mai există manifestări oncologice. Ea trebuia să știe că nutriend dragoste față de Univers și Dumnezeu, renunțând la pretențiile sale față de lumea înconjurătoare, ea se va salva de orice maladie gravă.

A venit la mine la consultație o femeie și mi-a povestit cu lacrimi în ochi:

- M-am despărțit de soț. Am trăit foarte rău cu el. Simțeam că are o influență negativă asupra mea și că ceva e în neregulă cu psihicul meu. Când m-am despărțit, deși am rămas cu trei copii, m-am simțit ușurată din punct de vedere moral, am început chiar să cânt. Nu ne-am văzut o jumătate de an însă nu de mult el s-a întors. Eu am început dintr-o dată să mă simt rău, fiica a început să se manifeste isteric, fiului i-a apărut enurezisul, cealaltă fiică se simțea rău. Pot fi toate acestea în legătură cu venirea lui?

Aici n-au fost necesare investigații de lungă durată.

- Din păcate faptul că întreaga familie a început să se simtă rău nu este întâmplător. Soțul dumneavoastră e vampir, el le fură copiilor energia, soarta, sănătatea, are o influență nefastă asupra caracterului lor, include programele sale negative în structurile câmpurilor copiilor. Este un om destul de egoist. Un astfel de furt masiv de energie de la proprii copii atestă faptul că el are karma foarte negativă. Judecând după energie, el are o puternică deconectare față de Cosmos, de dragoste, are o mare agresivitate interioară, egoism, distrămăre spirituală, fapt pentru care este nevoit să fie vampir. Este un caz clasic. Vampirismul soțului dumneavoastră îi vine atât pe linie paternă, cât și pe linie maternă. Ceea ce s-a întâmplat cu copiii, se poate remedia foarte ușor, dar de acum încolo ei n-ar mai trebui să-și vadă tatăl.

Analiza mea arată că vampirismul e o boală gravă, pentru că ea distruge sufletul omului și se transmite urmașilor. Urmările ei se manifestă nu dintr-o dată, deteriorarea continuându-se de-a lungul câtorva generații.

La baza vampirismului stă o înțelegere incorectă a lumii. O tânără m-a întrebat dacă se încarcă în mod corect cu energie imaginându-și un șuvoi de flăcări albastre care intră în ea. Observându-i structurile karmice în timpul

exercițiilor sale, am observat că este o încălcare a legilor. Orice furt premeditat de energie: din natură, din Cosmos, de la Soare, este o dovadă grăitoare a faptului că individului nu-i ajunge energia și că acesta trebuie s-o ia de undeva. Aceasta constituie premisa vampirismului. Principala eroare a acestui comportament constă în faptul că omul nu asociază energia cu spiritualitatea ci o disociază. Când nutrim dragoste față de Univers, noi primim o uriașă cantitate de energie. Trebuie căutate sferile superioare ale bioenergeticii: spiritualitatea, noblețea sufletească, dragostea pentru a primi suficientă energie, acest mod de înțelegere trebuie să constituie un principiu de conduită în viață. De îndată ce începem să ne gândim la energie separat, disociind aceasta noțiune de noțiunile de „spiritualitate” și de „etică”, ne condamnăm structurile spirituale la sărăcie, umplând de energie doar corpul fizic. Omul trebuie să știe că energia pe care el o primește prin intermediul unor simțăminte superioare îi vindecă trupul, destinul și sufletul. Tratarea mecanică a problemei și orientarea spre energia brută duce la deformări ale structurilor spirituale fine iar consumul sub orice formă duce la degradare.

Îmi amintesc de un alt caz. Un tânăr a fost învățat să se încarce cu energie din Cosmos. El exersa de câteva ori pe zi și în cele din urmă, a devenit vampirul celui care-l învățase. Rezultatul a fost deplorabil: au început deformările structurilor sale spirituale. Mi-a venit ideea să testez modul în care își exercita acest procedeu influența asupra omului în urmă cu 2000 de ani. Testul a evidențiat niște parametri foarte înalți. Prin urmare, înainte vreme acest exercițiu dădea rezultate excepționale, însă așa cum nu poți fi în două locuri în același timp, tot așa nu te poți folosi la infinit de vechile tehnici. Uităm că s-a schimbat nu numai omul, ci și lumea care-l înconjoară. Metodele fizice de perfecționare sunt acum neeficiente. Trebuie să ne orientăm în mod obligatoriu spre îmbogățirea spirituală. Timpul este o categorie neliniară și, dacă s-a modificat într-atât viteza tuturor proceselor, înseamnă că trebuie să se modifice și structura energetică a lumii înconjurătoare. Iar noi ne comportăm de parcă nu s-ar fi întâmplat nimic în lume căutând sprijin în vechile metode și cunoștințe.

Cu cât descopeream mai multe posibilități ale metodei de testare, cu atât înțelegeam cu mai multă claritate complexitatea acesteia. Mi-am dat seama că nu-i chiar atât de simplu, pe cât mi se părea la începutul activității, să aduni un grup de oameni și să-i înveți cum să lucreze. Metoda este într-atât de strâns legată de moralitate, de etică, de parametri spirituali, încât impune omului niște privațiuni uriașe, pe care doar puțini sunt în stare să le suporte.

În contactul cu structurile karmice ale omului, dacă eu prezint tulburări asemănătoare celor pe care trebuie să le elimin la pacientul meu, trebuie mai întâi să le elimin de la mine. De aceea înainte de începerea tratamentului mă verific întotdeauna să văd dacă am dreptul să vindec și dacă nu, atunci cu ajutorul unei rugăciuni îmi purific și îmi închid karma. După câteva luni de consultații și tratamente trebuie să efectuez o purificare radicală și un post sever. Dar nici acest lucru nu e suficient. Pentru a vindeca în mod eficient fără a produce un rău nici sieși, nici pacienților vindecătorul trebuie să acționeze cu karma blocată, închisă, ceea ce nu are nimeni din numeroasa armată a vindecătorilor de astăzi. Karma nu se poate închide cu ajutorul diplomei, este necesară o permanentă purificare și fortificare a spiritului, deconectarea de tot ceea ce-l „trage pe om la pământ”. Acest lucru îi este necesar nu numai vindecătorului ci și oricărui om și în special în ultimul timp.

Într-o dimineață a fost la mine la consultație o femeie iar peste o zi i s-a făcut foarte rău; prezenta simptome de greață, dureri de cap.

- V-ați supărat pe soț aseară, în jurul orei șapte?

- Da, în cursul zilei el a făcut un accident și a boțit mașina. Eu am reacționat normal în acel moment însă seara i-am spus tot ce mi-a venit la gură.

- În diagnosticarea și tratamentul karmic are loc o influențare foarte puternică și foarte profundă. Cât timp câmpul nu se stabilizează și nu intervine echilibrul, omului i se interzice cu desăvârșire să aibă reacții emoționale negative. În momentul contactului cu Divinitatea se restabilește armonia structurilor câmpurilor și orice emoție negativă produce puternice contorsiuni. Întoarcerea către Dumnezeu nu este o bucată de tort care trebuie să-ți aducă întotdeauna plăcerea, ci un proces complex și plin de răspunderi, chiar dacă este necesar.

Vreau să povestesc o întâmplare interesantă care are un raport direct cu situația actuală din lume.

- În mine a sălăsluit întotdeauna o mare atracție pentru Divin și, dacă mă îndepărtam de el, apăreau situații dificile: de două ori era cât pe ce să mor, povestea cineva. Legătura dintre negarea Divinului și pedeapsă era atât de evidentă încât ea nu putea fi explicată printr-un lanț întreg de coincidențe. Eram absolut sigur: mă pedepsea Dumnezeu.

- Ai dreptate, i-am răspuns eu. Îți pot explica în amănunt sistemul punitiv, cauza neplăcerilor tale, i-am propus eu conlocutorului meu.

Cineva spunea că ceasul l-a inventat omul, dar asta nu înseamnă că el însuși este vârat în fiecare mecanism de ceasornic. Universul este creat și controlat de Dumnezeu, dar asta nu înseamnă că fiecare pedeapsă vine de la Dumnezeu. Există un mecanism uimitor al autoreglării câmpurilor. Ceea ce oamenii atribuie adeseori domeniului misticului, poate fi în fond analizat.

Tu ai fost al treilea copil din familie, neplanificat și nedorit, de aceea părinții, fără voia lor ți-au dat un puternic program de anihilare. Încă din copilărie ai avut un fond vital scăzut și ai fost chiar des bolnav. Te-ai născut în aceste condiții fiindcă în viețile trecute te-ai dezis de dragostea pentru copii, așa că judecând după bioenergia și structurile tale karmice, nu ai zile multe de trăit. Te-ar putea salva doar aspirația către Divin și sentimente înalte. Subconștientul tău știe acest lucru dintotdeauna și te-a îndreptat pe calea cea dreaptă în timp ce conștiința urma un alt program. De îndată ce părăseai calea salvatoare, ți se năruiau structurile destinului și te apropiiai de moarte. De ce n-ai murit? Tu îl părăseai pe Dumnezeu și spiritualitatea numai la nivelul conștiinței, de aceea era cât pe ce să fii omorât într-o încăierare, era gata să mori într-un accident rutier. Acest lucru atestă faptul că programele de negare n-au trecut și în subconștient. Asta înseamnă că structurile destinului n-au fost iremediabil distruse. Dacă mecanismul de negare a Divinității s-ar fi instalat, el ar fi trecut și în subconștient și ar fi început blocarea destrămării structurilor destinului fie printr-o boală incurabilă, fie printr-un traumatism cu chinuri îngrozitoare.

De ce moartea trebuia să fie cumplită? Pentru că *chinurile spirituale și fizice purifică subconștientul.*

Cum are loc acest lucru? *Singurul mijloc de a suporta chinurile este înălțarea spiritului deasupra acestora, transferarea punctelor de sprijin din trupul care se chinuie asupra sufletului.* Acest proces natural are loc în mod automat. *Omul care se chinuie devine mai spiritualizat.*

Investigarea mecanismelor de transmisie a informației câmpurilor îmi dă dreptul să afirm că întreaga omenire se află acum într-o situație asemănătoare celei descrise mai sus. Și față de omenire are loc acum conectarea unui mecanism analog.

Am cercetat karma omenirii. E drept că intrarea în aceasta este un lucru extrem de periculos. Principala încălcare a legilor pe care o comite omenirea o constituie îndepărtarea de Divin (începută încă în secolul al X-lea) și alunecarea într-un pragmatism sălbatic. Această încălcare este prezentă în câmpul fiecărui om care trăiește acum pe pământ.

Karma „societății socialiste” conține, pe lângă toate acestea, câteva pachete de programe negative: programul de anihilare a oamenilor (bărbați și femei) din cauza atașamentului lor puternic față de bunurile materiale; programul urii față de oameni, inclus la sfârșitul secolului trecut, și programul de distrugere al tatălui, fratelui și fiului, de asemenea din cauza atașamentului puternic față de bunurile materiale. De aceea e și atât de grea viața în țara noastră.

Dacă noi nu vom analiza și nu vom conștientiza aceste programe și nu vom reuși să le eliminăm, vom împărți la infinit fabricile și uzinele până când nu vom plăti aceste programe prin chinuri și suferințe.

Iată calea pe care am străbătut-o de la studierea magiei și vrăjitoriei prin intermediul medicinei și eticii până la filosofia lumii contemporane. La baza existenței Universului stau procesele informaționale. „La început a fost Cuvântul”.

Ceea ce noi numim Univers, din punctul meu de vedere, putea apărea prin detașarea dintr-un început Unic, care a existat dintotdeauna și pe care noi îl numim Dumnezeu, a două componente: una-materia, cealaltă-câmpul informativ. În fiecare din ele componenta contrarie se găsește în stare latentă. Condiția existenței contrariilor o constituie trecerea lor permanentă dintr-una într-alta. Câmpul tinde să devină materie, iar materia să devină câmp.

Acumularea conexiunilor energetice în materie este o manifestare a procesului trecerii componentei materiale în cea informațională. Procesul revers poate avea loc sub forma creșterii densității materiei, a masei acesteia sau prin apariția unor organizări mai complexe.

Dacă luăm, de pildă, sistemul solar, constatăm că țelul existenței acestuia îl constituie crearea unor elemente tot mai complexe în Soare, crearea unor conexiuni informative complexe pe seama apariției unor noi planete, crearea pe planete a unor structuri informative complexe pe baza organicului ca o nouă treaptă a creșterii densității informative. Scopul existenței oricărui sistem solar îl constituie crearea Vieții în interiorul său. Ceea ce noi numim spirit, se află deasupra câmpului informativ și a materiei.

La atingerea unei anumite densități, materia se transformă în informație. Unicitatea (starea materiei concentrată cândva într-un punct unic) este Universul. Nivelurile fine ale câmpului sunt reprezentate de absența materiei, timpului și spațiului, adică de punct. Punctul tinde să se transforme în infinit, iar infinitul să devină punct. În fiecare punct al câmpului Universului există o informație latentă în legătură cu întreg universul. Cu alte cuvinte, punctul este un infinit latent iar infinitul - un punct latent.

Există două teorii privind originea stelelor. Conform primei, a lui Kant – Laplace, acestea au apărut ca urmare a condensării materiei interstelare. Cea de-a doua, a academicianului Ambarțumian, susține că stelele au apărut din „găurile negre”. Instabilitatea comportamentului tinerelor stele, puternicele procese eruptive care au loc într-însele, din punctul de vedere al autorului teoriei, ar atesta existența în acestea a protomateriei. În lumina acestei concepții ce concură cu investigațiile mele, apariția unei stele poate fi privită ca un proces dialectic al trecerii informației în materie, ca un rezultat al „fecundării” materiei inter-stelare de către blocul informațional, materializat ca substanță a „găurii negre”. Apariția stelelor este un rezultat al interacțiunii a două începuturi: al Universului treaz și a celui latent. Procesele care au loc în adâncul stelelor și în organismul viu sunt

identice. Sunt procesele de trecere a energiei în substanță și univers. Dezvoltarea Universului este rupura unității la nivel fizic, material și intensificarea unității la nivelul informativ și al câmpurilor, diferențierea și varietatea tot mai mare la nivelul fizic și unitatea tot mai mare la nivelul câmpurilor. Într-o anumită etapă de dezvoltare, între componenta fizică și cea informațională dispar diferențele și începe o nouă etapă de dezvoltare.

Există o contradicție. Universul rămâne punct la nivelul fix al câmpului și în același timp se extinde, creând o nouă substanță, un nou timp și spațiu. Dezvoltarea urmează principiul pendulei: sensul se schimbă dinspre unitatea informativă spre sectorul fizic.

Orice obiect din Univers poate fi considerat proces și în același timp, orice proces este un obiect. În fiecare proces și obiect au loc mișcări oscilatorii dinspre unitatea informativă spre diferențierea fizică. Diferențierea fizică trebuie să corespundă strict unității spirituale. Condiția dezvoltării acestor două fenomene contrarii o reprezintă existența unui al treilea element care asigură existența latentă a unui contrariu în celălalt. Acest rol îl îndeplinește energia care acționează ca intermediar, care determină dezvoltarea Universului.

Informația, energia și substanța reprezintă un tot unitar. Această concepție există de multă vreme, de exemplu în creștinism, noțiunea de Sfântă Treime (Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul, Sfântul Duh).

Orice obiect în dezvoltarea sa repetă ciclul dezvoltării Universului. Rămânând absolut unitar la acest nivel al câmpului, el se diferențiază la nivel fizic. Pentru diferențierea la nivel fizic este necesar un proces anterior la nivel spiritual care să garanteze o înaltă rezistență în cazul disocierii fizice. Este evidentă prioritatea spiritului. În acest mod legea unității și luptei contrariilor arată în felul următor: nimicul existent emană din sine contrariul său pentru ca apoi să se transforme în ceva absolut nou.

Acum să trecem la problema originii vieții. Pe măsura diferențierii lumii fizice trebuiau să crească tendințele de ridicare ale unității la nivelul câmpurilor, de la cele mai fine straturi până la cele mai rudimentare. Gradul de unitate se manifestă la acele nivele la care acesta nu s-a manifestat anterior.

O dată cu acumularea diversității, gradul de unitate, într-un anumit sector al spațiului, crește într-atât de mult încât obiectul se detașează de Univers. Aducerea lui la nivelul unității din jur ar însemna distrugerea lui. Densitatea informației crește într-atât, încât apare o contradicție între obiect și lumea înconjurătoare. Viața este o unitate strategică a obiectului cu Universul prin negarea tactică a acestuia. Putem spune că viața a apărut în Univers concomitent în întreg corpul său și reprezintă un organism unitar care își continuă diferențierea într-o permanentă conexiune și interacțiune a tuturor componentelor sale. Dezvoltarea acestui proces, diversitatea fizică, sunt posibile numai printr-o orientare către procesele informaționale primare ale întregului. Substanța, timpul și spațiul reprezintă forma exterioară, informația și spiritul constituie conținutul. Conținutul se realizează prin formă iar forma generează conținutul.

La baza vieții oricărui obiect al Universului stau mișcările oscilatorii, orientarea inter-mitentă spre procesele informaționale și cele fizice. Întrucât viața omului este o reflectare în miniatură a Universului, procesele trecerii informației în substanță au loc în viață mult mai rapid decât în univers. Un obiect viu se deosebește prin gradul de unitate și prin viteza de trecere a informației în substanță. Este probabil ca ridicarea gradului de unitate și al vitezei de migrare reciprocă să constituie rațiunea de a fi a obiectului viu.

Cu cât este mai ridicat gradul de unitate internă și cel al densității informației, cu atât mai mult se detașează organismul de lumea înconjurătoare. Este ceea ce noi numim dezvoltarea conștiinței și a personalității. Procesul detașării fizice față de mediul înconjurător este posibil doar în condițiile creșterii simbiozei cu Universul. Procesul simbiozei cu Universul este ceea ce îndeobște se cheamă cultură. Procesul detașării reprezintă civilizația. Cultura naște civilizația. Civilizația la început respinge cultura iar apoi, ca să nu dispară, se întoarce la ea ca un fiu rătăcitor pentru a repeta acest proces la un nivel superior și cu o amplitudine mai mare. Dacă întoarcerea la cultură se realizează la un nivel necorespunzător, acest lucru duce la distrugerea civilizației. Negarea tendinței de unitate și a sentimentului care o realizează în Univers, a dragostei adică, duce la dispariția civilizației.

În general se consideră că esența legii unității și luptei contrariilor ar constitui-o împăcarea acestora fără o distrugere reciprocă. Principala condiție a reconcilierii contrariilor o constituie viteza trecerii lor dintr-unul în altul. Deosebirea esențială a materiei vii față de materia nevie stă în viteza de trecere a contrariilor unul în celălalt. Prin urmare scopul vieții este intensificarea revelării spiritului în materie pe seama creșterii vitezei acestei tranziții.

Să ne amintim de pendul. La o anumită viteză a oscilației există două stări care se exclud reciproc: mișcarea pendulului dinspre centru spre stânga și spre dreapta. Aceste stări contrarii pot coexista fără să se anihileze una pe cealaltă numai pentru că ele sunt decalate în timp. Încercarea de a le suplini, de exemplu în decursul unei secunde, la o viteză de oscilație de 5 secunde, înseamnă încetarea mișcării, oprirea dezvoltării. Acum să ne imaginăm că viteza pendulului s-a mărit până la câteva oscilații pe secundă. Înseamnă că cele două stări contrarii pot fi interschimbate, fără anihilarea lor reciprocă.

Viața pe pământ a apărut ca un mijloc de păstrare a nivelului unității ei cu Soarele care a emanat planetele, coborând în acest fel gradul de unitate fizică și urmărind unitatea informativă pentru compensarea rupturii fizice. Prin urmare, în planul general, separarea nu s-a produs. Orice obiect al Universului tinde să emane din sine ceva opus lui în plan fizic și să crească unitatea în planul informațional pentru dezvoltarea sistemului. Mama care naște un copil și steaua care naște planete fac unul și același lucru. Emanarea fizică trebuie compensată prin unitatea spirituală. Viața pe pământ este o confirmare a procesului realizării unității noii planete cu Soarele. Sistemul solar tinde pe de o parte către o maximă diferențiere fizică iar pe de altă parte către unitatea informațională. Viața care a apărut pe Pământ s-a dezvoltat după aceleași legi. La nivel fizic are loc apariția de noi specii, crește diversitatea formelor iar la nivelul câmpurilor crește gradul de unitate. Viața pe Pământ nu numai că a apărut ca un organism unitar și continuă să existe ca un organism unitar, ci este dirijată de un sistem de autoreglare care apare la nivelul informațional - energetic. Scopul acestui sistem este susținerea corespondenței dintre comportamentul părții și interesele întregului. Cu cât sunt mai mari posibilitățile energetice ale unei verigi, cu atât mai mult ea trebuie să fie orientată către centru. Dacă legătura cu centrul întârzie și crește autonomia verigilor, sistemul poate să piară. De aceea este inevitabilă pedepsirea verigilor care întrerup unitatea sistemului.

Comportamentul obiectului trebuie să corespundă structurilor informaționale ale întregului organism. Dacă însă comportamentul fizic, emoțional și informativ al obiectului diferă de programul instalat în câmpul informațional al sistemului, atunci câmpul sistemului reacționează atacând câmpul obiectului. Are loc deformarea câmpurilor obiectului cu introducerea unor programe de distrugere, adică întoarcerea la starea inițială. Un asemenea obiect poate fi atât un organism individual, cât și un grup care încalcă legile unității. Vorbind în termeni medicali - sănătatea spiritului determină sănătatea corpului.

Câmpul informațional este primordial în raport cu corpul și îi determină soarta acestuia, caracterul și starea fizică. Prin urmare se poate spune că principala condiție a sănătății fizice o constituie cunoașterea și respectarea legilor câmpului informațional al Universului, a legii întregului, a legilor Spiritului și ale Dragostei.

Acum viteza tuturor proceselor pe Pământ a crescut într-atât, încât reclamă o neîntârziată adaptare fizică. Biogenosfera se schimbă cu rapiditate.

Întrucât procesele informaționale în Univers sunt primordiale în raport cu cele fizice, problemele adaptării fizice sunt legate în primul rând de influențarea structurilor informaționale, spirituale ale omului. Așa se explică recrudescența magiei, ocultismului, practicilor yoga și a diferitelor curente religioase. Oamenii salută cu entuziasm apariția a câte unui nou „mesia” sau „guru” care le promit mântuirea și un nou adevăr. Toți așteaptă soluții de-a gata uitând de faptul că principala condiție pentru renaștere este o muncă istovitoare a cărei esență îi este cunoscută omenirii din cele mai vechi timpuri; este vorba de tendința de a înțelege lumea înconjurătoare, de a cerceta legile ei și de a avea un comportament corespunzător acestor legi.

Nivelul energetic al oamenilor în ultimii ani a crescut enorm. Ceea ce înainte se realiza în decursul mai multor ani, acum poate fi realizat în câteva luni. Posibilitățile omului au crescut așa cum cresc, de pildă, posibilitățile biciclistului care se așează în carlinga unui avion. Dacă însă psihologia lui a rămas tot aceea a unui biciclist, și nu a unui aviator, acestuia îi va fi greu să fructifice avantajul ce i s-a oferit.

Nivelurile psihologice ale omului obișnuit și ale omului care are acces la influențarea energetică a obiectelor vii și nevii trebuie să se deosebească chiar și mai mult.

Cercetările mele arată că se poate pricinui un rău naturii vii și nevii nu numai prin acțiuni mecanice sau prin forța emoțională ci chiar și printr-un gând imprudent. Urmările influenței negative cresc în progresie geometrică în cazul unor aptitudini bioenergetice ridicate ale omului. Influența informațional-energetică asupra obiectelor vii și nevii poate fi foarte periculoasă. Agresivitatea față de un om reprezintă un program de distrugere a tuturor rudelor și copiilor săi. Întrucât funcționează mecanismul autoreglării, influența negativă se reîntoarce împotriva agresorului și a rudelor acestuia. Pregătirea psihologică a omului rămâne mult în urma posibilităților sale energetice. Se poate spune că omenirea se găsește, de fapt, într-un regim de autodistrugere. Roadele acestui lucru deja ni se arată peste tot. Care-i cauza tragicei neconcordanțe dintre psihologia omului de azi și realitățile lumii care-l înconjoară? Psihologia omului contemporan al civilizației occidentale (iar acesteia îi aparține o mare parte a omenirii) este psihologia pragmatismului. Accentul ei principal cade nu pe acumularea informației ci pe distrugerea acesteia. Prin urmare procesul inefficient, „nerentabil” al conștientizării, al creării noilor structuri noționale și etice este eliminat din lanțul general. Procesului dificil și de durată al căutărilor i se preferă rețetele de-a gata cu maximum de efect practic. Dacă analizăm calea dezvoltării oricărei religii, vom găsi peste tot următoarele etape de bază:

- conștientizarea, investigarea lumii în momentul curent, care are loc prin negarea mediului înconjurător, a dependenței omului față de acesta, refuzul cooperării cu acesta;
- evidențierea legilor dezvoltării și crearea unui sistem comportamental în concordanță cu aceste legi;
- aplicarea practică a cunoștințelor obținute anterior. Înainte acest proces se întindea pe parcursul secolelor și milenilor și de aceea în mod frecvent oamenii nu l-au putut conștientiza și vedea în întregime, ca orbii din poveste

care pipăiau un elefant încercând să-și imagineze ce ar putea fi. Acum omenirea are șansa să vadă acest proces în toată unitatea sa.

În prezent în căutările spirituale domină procesul de separare. Există orientări doar către prima treaptă – acumularea informației. Este o cale de evadare din realitate, de negare a civilizației ca atare, de negare a următoarelor două trepte. Această cale o utilizează, de pildă, adeptii lui *Krishna*. O a doua orientare este îndreptată spre revenirea la principiile eticii, ale comportamentului corect. Sunt două curente religioase diferite. O a treia orientare vizează fructificarea rezultatelor practice, făcând abstracție de cunoaștere și latura etică. Aceasta este magia și vrăjitoria.

O transformare curioasă a înregistrat-o bioenergetica. Început prin elemente ale cunoașterii și ale eticii, acest curent, mai ales din momentul în care s-a pus problema onorariilor încasate, s-a degradat rapid și acum este orientat, în special spre magie și vrăjitorie. Este cât se poate de normal deoarece are loc o modelare rapidă a tuturor proceselor care permit să vezi „elefantul” în întregime, adică să vezi și să conștientizezi procesele care au determinat starea de fapt actuală a omenirii și problemele ce se ridică în fața ei.

Principală condiție de supraviețuire în momentul de față, bazată pe principiile dialectice, o reprezintă unirea a ceea ce înainte era imposibil de unit. Este vorba de renunțarea la cele pământești, intrarea în comuniune cu Cosmosul și obținerea informației, transformarea ei în legi morale și aplicarea lor practică la toate nivelurile.

„Nu poți să-i slujești și lui Dumnezeu și lui Mamon”, spunea Iisus Hristos. Cu două milenii în urmă aceste două tendințe contrarii erau ireconciliabile în decursul vieții unui singur om. Acum lumea s-a schimbat, s-a schimbat și viteza de oscilație a pendulului, fără ca oscilațiile sale să se anihileze reciproc, adică trecerea substanței și informației dintr-una în alta. Prin urmare putem vorbi despre faptul că omul căruia îi este hărăzit să supraviețuiască în următorii câțiva ani, trebuie să fie în același timp și sfânt, și un om obișnuit, și un om de acțiune.

În conștiința fiecărui contemporan trebuie să existe două procese contrarii: renunțarea la lume, tendința spre Cosmos, sanctitatea și fructificarea informației obținute, niște acțiuni energetice, un ridicat pragmatism. Este vorba, de fapt, de un mod de a gândi care va determina structura fizică și sufletească a omului nou. Astfel sanctitatea, renunțarea, cunoașterea, fructificarea lor la nivelul gândurilor și sentimentelor trebuie aplicate în structurile sociale și tehnice. Cuplarea acestora nu trebuie să fie mecanică deoarece ar însemna ”oprirea pendulei” ci trebuie să fie un proces unic cu o desfășurare consecventă pe cele trei trepte. Fiecare om trebuie să devină sfânt și să se preocupe de ridicarea continuă a sanctității sale, de cunoaștere a lumii și de comuniunea cu Universul și de traducerea acestora în viața spirituală și cea practică. Civilizația trebuie hrănită în permanență prin cultură. Prioritatea, în sistemul de valori, trebuie acordată sanctității și nu pragmatismului deoarece Cosmosul este primordial iar civilizația este secundară.

Orice civilizație s-a menținut pe umerii sfinților și nu pe cei ai vrăjitorilor. Conform legendelor, în vechime oamenii ar fi avut un al treilea ochi. Ei aveau acces la informații primite pe cale supranaturală indiferent de distanță și timp. Mai târziu cel de-al treilea ochi s-a închis. Cauzele sunt necunoscute cu toate că ele sunt, probabil, simple: obținerea cunoștințelor primordiale este inadmisibilă fără respectarea normelor eticii. Iar fructificarea cunoștințelor părea a nu fi legată în mod direct de etică. Într-o anumită etapă nivelurile etic și psihologic au rămas atât de în urmă față de posibilități, încât acest lucru a început să amenințe existența civilizației. De aceea închiderea celui de-al treilea ochi a constituit salvarea.

Din păcate majoritatea școlilor contemporane de educație spirituală și fizică elimină primele două trepte - cunoașterea și moralitatea. Parcurgerea acestor două trepte necesită cheltuirea a 95% din mijloacele și timpul aferent și nu dă dintr-o dată niște rezultate palpabile. Practic multe școli merg pe o cale inversă fapt pentru care sfârșesc prin a se degenera.

Evoluția organismelor vii are loc după următoarea schemă: la început are loc un proces foarte îndelungat de acumulare a cunoștințelor și numai după aceea fructificarea lor.

Pentru a supraviețui în momentul prezent, acumularea informației trebuie corelată cu fructificarea ei, fără ca acestea să se distrugă una pe alta. Cu alte cuvinte, afaceristul, politicianul și savantul trebuie să devină sfinți. Problema eticii trebuie să devină capitală pentru aceștia. Deosebit de serios se pune această problemă în domeniul bioenergiei. Încercările de utilizare a metodelor magiei sau ale vrăjitoriei în scopuri personale meschine se lovesc de cele mai înalte legi ale Universului. Rezultatul este, de regulă, tragic, deși nu întotdeauna vizibil deoarece urmările apar încetul cu încetul și nu întotdeauna omul face legătura între cauză și efect. Fata care îi face farmece iubitului nici nu bănuiește faptul că ea distruge psihicul, soarta și fizicul viitorilor săi copii.

Tendința care acum s-a cristalizat destul de clar o reprezintă cultivarea aptitudinilor magice și oculte în scopuri strict personale. Verigile sistemului nu mai acționează în concordanță cu interesele întregului sistem ceea ce reprezintă o amenințare a distrugerii sale totale. Să ne amintim: triburile cu puternice tradiții în domeniul magiei și ocultismului și-au stopat evoluția până când în cele din urmă, au dispărut.

La baza civilizației actuale stau religiile mondiale, adică niște sisteme care canalizează toate forțele omului spre formarea și dezvoltarea structurilor spirituale fine care acționează în direcția salvării lumii. Înțelegerea unității cu toată lumea și a responsabilității pentru destinele oamenilor, pe care le dau religiile, i-a permis omului să simtă comunicarea cu copiii săi, cu părinții săi și cu toți cei dragi lui, să fie conștient de răspunderea pe care o are pentru destinele urmașilor săi. Avertismente indirecte privind plățirea păcatelor pământești de către copii sunt date în *Biblie*. Anume ruptura structurilor fine ale câmpurilor care răspund de comuniunea cu părinții, copiii, cu omul iubit, duce la boli din cele mai grave, la deformarea destinului și personalității omului.

Religiile mondiale au fost preocupate de păstrarea acestor structuri și de dezvoltarea acestora. *Porunca iubirii chiar și a dușmanilor are un sens profund din punctul de vedere al bioenergeticii. Ea blochează programul de distrugere a unui alt om și implicit al autodistrugerii la nivelul câmpului din subconștient.* Omul care nu a făcut cunoștință cu legile autoreglării, care nu știe că ura sa poate deveni motivul unor grave boli ale sale sau ale copiilor săi, a fost bine apărut pe parcursul multor secole prin poruncile religioase de iubire și binefacere care i-au păstrat sănătatea atât lui cât și copiilor lui, asigurându-se în fapt dezvoltarea civilizației. *Sistemul autoreglării câmpurilor funcționează automat.* De aceea de cultură și magie putea să se ocupe fără a-și pricinui vreun rău, fără riscul de a plăti cu sănătatea copiilor săi sau că destrămarea personalității sale, numai omul care cunoștea și respecta legile unității, legile Universului, omul cu niște structuri spirituale superioare bine dezvoltate. La ceilalți se constată degradarea structurilor etice, psihice și spirituale. Ei se „înnegreau” și decădeau. Cum însă înainte vreme acest proces decurgea cu mult mai lent ca acum, mulți aveau impresia că magicianul „negru” este un fapt normal și nu patologic.

Acum lipsa unui nivel spiritual corespunzător al multor bioenergeticieni care practică influența asupra nivelelor complexe duce la degenerarea mai întâi spirituală, apoi și la cea fizică, atât a acestora, cât și a rudelor lor. Știm câteva cazuri în care pentru degradarea spirituală a bioenergeticienilor lipsiți de moralitate au plătit copiii lor, rudele și chiar prietenii apropiați și discipolii. Întrucât capacitatea energetică a structurilor spirituale este de sute și chiar de mii de ori mai mare decât a celor fizice, degradarea spirituală se desfășoară pe o perioadă îndelungată în mod mascat, nesesizabil la exterior. Când începe decăderea fizică, încercările de tratament sunt blocate de structurile sufletești degradate. Prin aceasta se și explică multiplele cazuri în care medicina nu poate fi de nici un folos. Mulți naivi consideră că plătind o anumită sumă și frecventând niște cursuri, ei vor deveni magi și vrăjitori. Însă în tainele acestei științe, spre deosebire de altele, pot pătrunde doar foarte puțini, doar oamenii cu o formă suficient de curată, cu niște structuri spirituale dezvoltate, cu gândire strategică, cu bunătate sufletească și o uriașă capacitate de autodisciplinare. Dacă analizăm tehnicile oculte și magice, vom observa că în acestea are importanță nu un anumit set de metode, ci calitățile individuale ale Maestrului și ale discipolului său. Tendința multor bioenergeticieni de a obține accesul la niște posibilități mai ridicate, sărind peste treapta chinuitoare a perfecționării spirituale, poate avea un sfârșit deplorabil. *Întrucât soarta omului, caracterul și starea fizică a trupului este determinată de structurile câmpurilor, o acțiune insuficient de bine gândită în acest domeniu poate aduce prejudicii întregii omeniri.*

Subconștientul omului a fost întotdeauna foarte bine protejat. Procesul pătrunderii în subconștient a fost lent, cu o exorcizare firească a programelor negative cu ajutorul eticii societății și al sistemelor de apărare religioasă.

Psihanaliștii diverselor școli psihoterapeutice au început să asalteze subconștientul omului și, ca urmare, în ultimele decenii, acest proces a căpătat proporții nemaivăzute. În acest fel are loc un amestec grosolan și o influență puternică a structurilor câmpurilor fără o suficientă studiere a rezultatelor îndepărtate ale acestor intervenții. De regulă, pe cercetători îi interesează mai puțin ce reprezintă subconștientul și în ce mod reacționează el la intervenții. Pentru ei au importanță doar rezultatele concrete, imediate și nu înțelegerea profundă a proceselor care determină sănătatea și destinul omului și a rudelor sale.

Lipsa unei gândiri strategice în domeniul bioenergiei, preferința pentru procedeele tactice eu le-aș compara cu acțiunile șoferului care folosește timpul rezervat asimilării regulilor de circulație pentru mărirea puterii motorului. E drept că pare eficient, însă rezultatul este absolut imprevizibil și riscant.

Vreau să mă opresc mai în detaliu asupra modalităților de apărare. Necunoașterea faptului că asupra omului se poate acționa prin bioenergie mult timp a servit drept un mijloc de apărare. Oamenii de știință au cunoscut acest lucru și au creat școli ermetice pentru studierea bioenergiei. Un sistem excelent de apărare l-au constituit doctrinele etico-religioase care propovăduiau binele nu numai în ceea ce privește faptele, dar și în ceea ce privește trăirile emoționale și chiar gândurile. Oricât ar părea de hilar, un rol uriaș în această apărare l-a jucat știința care respingea pe față bioenergetica, posibilitatea influențării bioenergetice sau informaționale asupra omului. Existau și mecanisme de protecție socială față de cei care se ocupau prea activ de magie și vrăjitorie. Acum toate sistemele de blocare sunt demolate și creierul rămâne fără gardă. Asaltarea subconștientului care este răspunzător de procesele fiziologice și psihologice din organism a fost inițiată încă în secolul trecut. Acum acest asalt din întâmplător a devenit intenționat. *Medicii psihiatri, bioenergeticienii, vrăjitorii, hipnotiștii intervin grosolan în*

subconștient orientându-se către efectul exterior rezolvând adesea niște probleme practice. Acest lucru se întâmplă pe fondul unei totale necunoașteri a ceea ce reprezintă acest subconștient, care sunt legile care îl guvernează.

Cercetările pe care le-am întreprins demonstrează că subconștientul și biocâmpul sunt unul și același lucru și orice influențare a structurilor biocâmpului reprezintă o influențare a subconștientului asupra tuturor sistemelor de autoreglare fiziologică și psihică. Pe cercetătorii - practicieni îi interesează doar profunzimea pătrunderii în subconștient și în procesele autoreglării. Iar pentru o mai mare putere a acțiunii se poate folosi chiar o anumită aparatură. Bioenergetica a fost transformată în știința influențării practice a omului. Nimeni nu se gândește însă la faptul că, vindecând trupul, noi putem prejudicia sufletul, că boala este o apărare, un blocaj al unui comportament incorect și al neînțelegerii lumii înconjurătoare și că bioenergeticianul trebuie, mai înainte de toate, să găsească motivele bolii, să-l ajute pe bolnav să înțeleagă și să evite pe viitor greșelile comise. Orientarea mioapă a bioenergeticii doar spre parametri fizici nu-i altceva decât lichidarea treptelor cunoașterii și eticii în favoarea rezultatelor de moment. Omul care consideră că îl vor salva pastilele sau procedeele vrăjitoarești este deja bolnav. Principalul mod de apărare împotriva bolilor îl constituie respectarea înaltelor legi ale eticii.

Când natura a urmat calea protecției fizice, de pildă, mărirea gravității dinozaurilor sau dotarea țestoaselor cu carapace, evoluția lor s-a oprit. Au supraviețuit cei mai puțin protejați fizic și mai bine protejați spiritual, cei care erau pregătiți să-și modifice structura psihică, comportamentul, în concordanță cu procesele care aveau loc pe Pământ. Etica, în trecut un lux și o necesitate în prezent, este singura condiție de supraviețuire în viitor. Oamenii care se gândesc numai la sănătatea fizică, într-un viitor apropiat pot avea soarta dinozaurilor.

Ceea ce mai numim imunitate este un întreg, un nivel calitativ al învelișului biocâmpurilor. Omul pasionat de magie în detrimentul eticii, a iubirii și a cunoașterii lumii, se autodistruge și își distruge rudele. Astăzi, dacă omul dispune de puține forțe, el trebuie să devină numai sfânt, dacă are mai multe forțe, el poate asocia sanctitatea cu viața lumească. Dacă omul este pregătit să accepte o muncă titanică pentru a ajunge la niște posibilități mari, el se poate ocupa și de bioenergie.

CAPITOLUL II

Structura informațională stabilă, numită OM

Cu destul de puțin timp în urmă în cercurile medicale încă se mai discuta aprins dacă termenul de „biocâmp” este legitim și s-a creat o nouă armată de „șarlatani” printre adepții fervenți ai impunerii acestuia. Astăzi e greu să găsești oameni care să nu cunoască faptul că densul corp fizic al omului este înconjurat de straturile unui câmp informativ-energetic, invizibil pentru cei mai mulți dintre ei. Să vedem ce reprezintă de fapt omul din punctul de vedere al bioenergiei.

Destinația straturilor care compun învelișul informațional-energetic al omului cât și interconexiunile lor sunt extrem de complexe.

Cu mulți ani în urmă, când abia începeam să lucrez cu ajutorul cadrului, am fost curios să văd forma câmpului uman. Cât timp mâna mea se mișca paralel cu corpul, totul era în regulă, eu vedeam până unde țin granițele câmpului. Acolo cadrul se răsucea cu 180°. Când însă am vrut să văd forma câmpului de deasupra capului, am constatat că, stând pe podea, nu pot ajunge până la limita acestuia. M-am suit pe scaun și am început să ridic în sus mâna în care țineam cadrul însă acesta rămânea nemișcat. Însemna că limita se găsea mai sus.

Atunci am decis să continui aceste investigații pe fantomă. Am desenat pe hârtie un om și am început să explorez cu cadrul limitele câmpului. Mâna în care țineam cadrul a depășit marginile hârtiei și a trebuit să recurg la reducerea la scară. Am început să măsoar deviațiile cadrului mai întâi în metri, apoi în kilometri însă cadrul refuza în continuare să se răsucească. Atunci m-am gândit că poate câmpul uman se prelungește în sus până la capătul Universului. Și ca răspuns, cadrul s-a răsucit la 180°. Am înțeles că biocâmpul omului ocupă întregul Univers, în sus și în jos, în raport cu limitele corpului fizic, biocâmpul se prelungește la infinit.

Densitatea straturilor și informația cuprinsă în ele sunt diferite.

Stratul cel mai dens din punct de vedere energetic conține informația privind starea fizică a corpului, a organelor acestuia și se folosește pentru diagnosticul medical.

Structurile karmice se găsesc în straturile mai fine și au o înlănțuire ierarhică foarte complicată. În straturile cele mai apropiate se păstrează informația privind faptele, emoțiile, sentimentele și gândurile omului pe care el le-a trăit în această viață.

Straturile mai profunde conțin structuri ale karmei familiei, este vorba de informația legată de rudele apropiate pe linie paternă și maternă, legată de copii.

Karma personală a omului, comportamentul său în încarnările anterioare sunt dispuse la un nivel și mai fin și cu cât vindecătorul poate pătrunde mai profund în câmpul omului, cu atât mai puternică va fi intervenția sa.

Dar în aceasta constă concomitent și forța și slăbiciunea diagnosticului karmic. Personal consider că în prezent nimeni nu este capabil să pătrundă în totalitate în câmpul uman întrucât orice penetrare este legată de o influențare, iar influențarea poate fi lipsită de pericol numai dacă vindecătorul este un om perfect, cu o karmă pură.

Ocupându-mă zilnic, timp de mai bine de doi ani de purificarea karmei mele, știu câte îmi sunt încă inaccesibile, înainte de fiecare contact cu câmpul unui alt om eu verific dacă pot sau nu să încep tratamentul și, dacă mi se interzice, înseamnă că în câmpul meu există tulburări asemănătoare celor cu care trebuie să mă lupt. Până când eu nu le elimin din câmpul propriu, nu am dreptul să vindec pentru că deformațiile structurilor mele pot pricinui un prejudiciu bolnavului sau structurile lui se pot muta în câmpul meu și atunci eu și rudele mele va trebui să ispășim karma pacientului meu.

Un vindecător ideal poate fi numai un om perfect ceea ce în viața noastră pământească este un lucru irealizabil de aceea e atât de importantă astăzi a doua cale - calea cunoașterii, care permite întotdeauna utilizarea și dezvoltarea posibilităților tratamentului lui bioenergetic fără a aduce vreun prejudiciu din cauza unui contact incorect cu structurile câmpului.

Rabindramat Tagore spunea că a fi mare și puternic nu înseamnă să fii superior în ceea ce privește forța ci să știi să-l ridici pe cel slab până la înălțimea ta. Mi-am pus de multe ori întrebarea de ce mulți vindecători n-au putut transmite metoda lor discipolilor. În ceea ce mă privește, am hotărât o dată pentru totdeauna că lucrul cel mai important nu stă în dezvoltarea capacităților unice ci în știința de a transmite informația, de a-i învăța pe alții cum să se folosească de ea. Înainte consideram că mulți vindecători nu voiau să-și destăinuie secretele pentru a rămâne în centrul atenției și pentru a obține maximum de avantaje. Mai târziu am înțeles: nu numai că nu voiau, dar nici nu puteau.

În principal „metodele” lor erau o sumă de tehnici însușite, din care s-a pierdut din vedere lucrul cel mai important: tendința permanentă spre conștientizarea și înțelegerea lumii, sistematizarea cunoștințelor obținute

pentru înțelegerea legilor existenței Universului. Singura excepție a constituit-o Iisus Hristos la care vindecarea era întotdeauna pusă în legătură cu înțelegerea lumii pe care el o transmitea oamenilor prin pilde, porunci și sfaturi.

În ciuda faptului că în această carte se vorbește mereu de cercetări științifice foarte des sunt întâlnite noțiunile de Divinitate, sentimente divine, sanctitate. Consider că, oricât s-ar dezvolta știința, orice culmi ar atinge ea, întotdeauna va exista un domeniu inaccesibil cunoașterii sau analizei logice a minții umane, determinat de aceste noțiuni.

Investigând zonele de frontieră, dincolo de limitele logicii și ale științei oficiale, eu folosesc termeni care au o semnificație precisă în sistemul descris.

Astfel, atunci când este vorba de sentimentele divine, fiecare om va înțelege acest lucru în felul său, în funcție de orizontul său și de nivelul său de spiritualitate. Cu cât vor fi însă mai sus aceste sentimente pe scara de valori a omului, cu atât va fi mai bine.

Noțiunea de „natură nevie” are un sens colectiv și include, în primul rând, toate bunurile lumii materiale, de care se folosește omul.

Prin intervenția terapeutică pot fi ajutați mii de oameni, pe când înțelegerea lumii poate salva milioane. Această înțelegere este strâns legată de mecanismul căinței al cărui efect am avut prilejul să-l văd pe modificarea structurilor karmice. Când am înțeles cât de mult este determinată starea fizică de starea structurilor karmice în câmpul uman, eu am încercat să acționez asupra lor prin cele mai diverse mijloace: prin practici magice, prin vrăjitorie, prin mijloacele medicinei populare și tradiționale. Am încercat totul, însă rezultatele erau superficiale.

Apoi am ajuns la o concluzie extrem de simplă: mărirea forței de influențare nu face altceva decât să-l traumatizeze pe pacient, ea poate da doar o aparentă ameliorare însă nu rezolvă problemele cardinale. În orice formă, violența rămâne tot violență. Am înțeles că un singur mijloc poate fi eficient și lipsit de pericol, cunoscut omenirii de foarte multă vreme. Acest mijloc este căința.

Pătrunzând în structurile spirituale ale omului cu programele mele, eu mă orientez după propria mea logică, după propria mea concepție despre lume. Întrucât eu reprezint o parte a Universului și la un nivel fin iau contact cu întreg Universul, atunci, în virtutea imperfecțiunii mele, oricum introduc ceva de-al meu în câmpul omului.

Influențarea trebuie să aibă loc numai din punctul de vedere al întregului, adică al Universului, iar acest lucru este posibil numai în cazul funcționării mecanismului căinței, când aceasta se adresează Spiritului Universal, adică lui Dumnezeu.

De ce lui Dumnezeu și nu Universului? Pentru că atunci când spunem „Univers” în conștiința noastră apare un model având dimensiuni colosale și care cuprinde spațiul, timpul, materia.

Ne este greu să ne reprezentăm Universul ca pe un tot unitar. Numai prin înălțarea principiului spiritual dispar componentele dispartate și apare sentimentul Unității Absolute.

Când omul se adresează în gând lui Dumnezeu și îi cere iertare pentru cele înfăptuite, în sufletul și trupul său se produc schimbări uluitoare. În acel moment omul își recunoaște imperfecțiunea, se deschide în fața celui care ne-a creat și primește de la acesta puteri pentru a se schimba, pentru a intra în armonia cu Universul.

Nici un fel de influențe din afară nu pot înlocui aspirațiile personale ale omului.

Pentru evaluarea stării structurilor karmice eu recurg la testele bioenergetice care-mi permit să stabilesc, în unități relative, mărimea parametrului măsurat.

Structurile karmice cunoscute astăzi pot fi împărțite în două grupe: strategice și tactice. Structurile strategice au o capacitate energetică extrem de mare și de aceea acționarea asupra lor nu dă niște rezultate vizibile imediat. De starea structurilor strategice depinde viitorul omului și al descendenților săi, de aceea orice încercare de folosire incorectă sau distrugerea lui duce la cuplarea sistemului de protecție a acestora prin autoreglarea sistemului câmpurilor. Cel mai adesea acest lucru se manifestă prin maladii grave. Principalii parametri strategici sunt spiritualitatea, sufletul și încărcătura de iubire. Structurile tactice au un volum cu mult mai mic și modificarea lor se produce mai rapid. Deoarece toți parametri câmpului uman sunt strâns legați între ei, prin acționarea asupra oricăruia dintre ei se modifică și valorile celorlalți. Astăzi foarte des poți vedea cum de dragul unei ameliorări de moment a stării fizice a omului, se sacrifică rezervele strategice. Exemple de astfel de „tratament” sunt destule în jurul nostru.

Sarcina de bază a omului este astăzi lărgirea cunoștințelor sale despre lume, aspirația spre înțelegerea proceselor care au loc și a interconexiunilor acestora. Este necesar să nu se uite niciodată că biocâmpul uman reacționează momentan la orice gând sau stare emoțională și, dacă acestea sunt negative, atunci câmpul omului răspunde pe loc printr-o reacție negativă acută. Insensibilitatea omului față de energiile fine, față de contorsionarea acestora, inerția reacțiilor nivelului fizic față de deformațiile câmpului, incapacitatea înțelegerii caracterului de cauză-efect al evenimentelor din propria viață creează o groază de situații de neînțelegere și ignoranță la nivelul fizic.

Pericolul constă astăzi și în aceea că fiecărui om i-a crescut mult puterea de caracter, adică puterea de influențare asupra mediului și a oamenilor din jur. Dacă cu două mii de ani în urmă valorile medii ale puterii de influențare erau de zece unități, în epoca Renașterii ele au fost de douăzeci și trei, la sfârșitul secolului al XIX-lea de treizeci și opt, acum această putere a ajuns la optzeci și opt de unități și mai continuă încă să crească. De aceea orice influență negativă are urmări grave.

Între parametrii structurilor tactice o importanță foarte mare o are nivelul agresivității, conștientă sau subconștientă.

Agresiunea conștientă o simțim imediat și reacționăm față de ea. Pericolul agresiunii subconștiente constă în lipsa controlului asupra acesteia la nivelul fizic. Câmpul însă reacționează momentan la agresiunea subconștientă printr-o agresiune de răspuns și, în condițiile creșterii puterii de influențare, suntem în prezent martorii unor confruntări nevăzute fără să știm de ele și culegând doar consecințele lor.

Agresiunea subconștientă este un parametru, în sistemul de parametri ai câmpului uman, care trebuie să aibă o valoare negativă și, cu cât este mai mare în valoare absolută, cu atât este mai bine. Este baza bunătății reale a omului și a propriei protecții față de o agresiune străină.

O trăsătură caracteristică importantă a biocâmpului o constituie nivelul de conectare al acestuia la Cosmos. Valoarea lui depinde foarte mult de etica omului și de a strămoșilor săi și cea mai importantă tulburare care demolează aceste structuri o constituie uciderea dragostei.

Sentimentul iubirii este multilateral și cel mai mare loc în cadrul său trebuie să fie rezervat și iubirii față de Dumnezeu și față de Univers, sentimentelor divine datorită cărora accedem la simbioza cu Universul, cu părinții, copiii, cu omul iubit și cu sine. Nici o ființă vie sau nevie din lume nu trebuie să fie privată de iubirea noastră. Când vom înțelege acest lucru și când printr-o muncă de zi cu zi, de ceas cu ceas vom aspira către aceasta evaluându-ne în mod obiectiv și cinstit faptele, sentimentele, gândurile, viața noastră va deveni cu mult mai fericită.

Mecanismul karmei realizează unitatea și interconexiunile omului cu Universul și, cu cât îl vom cunoaște mai bine cu atât mai scurtă poate deveni calea noastră de eliminare a crizei actuale. În linii mari, omenirea dispune de mult timp de toată informația necesară privind legile interconexiunilor din lume, expuse laconic și strălucit în Poruncile religioase. Noi însă precum Toma necredinciosul, ne lovim tot timpul cu capul de aceleași bariere, ruinând lumea și pe noi înșine fără să tragem învățămintele corespunzătoare.

Astăzi avem posibilitatea de a „pipăi” adevărul conținut în Poruncile legilor, să unim știința cu religia pentru a aprecia cu ajutorul cifrelor, al căror limbaj ne este atât de familiar, starea în care am adus lumea în momentul de față și să încercăm să găsim drumul către Armonia Lumii.

CAPITOLUL III

Testarea bioenergetică

Investigând biocâmpul uman, am ajuns la concluzia că structurile câmpului și corpul fizic coexistă ca două *contrarii, care interacționează reciproc*. Viteza de trecere a structurilor câmpului și a corpului fizic dintr-unul într-altul poate fi diferită.

Experiența tratării diferitelor boli arată că tratamentul este cu mult mai eficace dacă influențarea este orientată nu asupra organismului bolnav și nici măcar a întregului organism ci asupra cauzei care a generat boala. Oricât ai trata o boală concretă, dacă nu a fost eliminată cauza ei, aceasta va continua să alimenteze boala și, după cum a demonstrat-o practica, chiar poate migra dintr-un organ într-altul. Boala nu este o grămadă care să fie eliminată curățind sectorul, boala e ca apa care vine pe robinet pe care o poți opri numai închizând robinetul, îndepărtând, cu alte cuvinte, cauzele bolii.

Analizând deformările structurilor câmpului uman am văzut că multe boli încep la nivelul câmpului cu mulți ani înainte ca ele să se manifeste la nivelul fizic. Cauza deformării câmpului o constituie neconcordanța caracteristicilor câmpului omului cu câmpul informațional al Pământului și Universului. Gândurile, stările emoționale, comportamentul, intrate în contradicție cu armonia Universului, duc la deformarea structurilor câmpului.

Prin urmare, îndepărtarea cauzelor care produc aceste deformări constituie singura cale de vindecare a omului. La început mi s-a părut că astfel de structuri, care să reflecte deformările câmpurilor, trebuie să fie în număr de cinci-șapte. Însă, pe măsura investigațiilor, mi-am dat seama că numărul lor este imens. Fiecare faptă negativă, gând sau tărie emoțională formează în straturile informativ-energetice ale câmpului uman "aderențe" a căror eliminare duce la armonizarea structurilor câmpului și a stării fizice a omului. Analizând sutele de cazuri, am înțeles că bolile, traumatismele, neplăcerile vieții, degradarea personalității, a caracterului și psihicului sunt diferite manifestări ale ispășirii. Am intuit că nu numai corpul fizic constituie un sistem unitar cu o strânsă interacțiune a organelor, dar și că structurile spirituale, psihicul, soarta, caracterul sunt elemente ale acestui sistem. Influențarea oricăruia din acești parametri determină automat modificări în toți ceilalți. Din acest motiv, de pildă, creșterea gradului de spiritualizare ridică în același timp psihicul, soarta, starea de sănătate influențând pozitiv toate laturile vieții omului. Toate problemele din viața omului: neplăcerile destinului, bolile fizice și psihice, traumatismele sunt rezultate ale activității, sistemului de autoreglare a câmpului, o blocare forțată a începutului destrămării structurilor spirituale, ale structurilor strategice de bază responsabile de supraviețuirea omului și a descendenților săi.

În procesul acțiunii asupra complexului informativ-energetic al omului îmi era extrem de necesar să efectuez o apreciere a rezultatelor acțiunii respective. În caz contrar, ajutând trupul, poți deteriora principalele structuri karmice. Influențarea bioenergetică este cu mult mai puternică decât orice medicamente însă și cu mult mai periculoasă, de aceea nu trebuie lucrat fără un sistem de control.

În acest mod am elaborat, încetul cu încetul, principiile și elementele testării bioenergetice care permite aprecierea parametrilor și controlul rezultatelor influențării structurilor câmpului.

Analizând conexiunile dintre parametrii de bază ai sistemului autoreglării am început să înțeleg mult mai profund legile dezvoltării organismului, am descoperit structurile karmice de protecție a omului împotriva nenorocirilor, traumatismelor, ale structurilor, norocului, succesului, pe care organismul le reproduce și le reconstituie în permanență. Distrugerea lor are loc atunci când omul se dezice de Dumnezeu, de părinți, de copii, de omul iubit. În câmp există structuri care sunt responsabile de capacitatea omului de a iubi și deformarea lor duce la grave îmbolnăviri inclusiv la maladii oncologice, întrucât corpul fizic împreună cu structurile karmice constituie un proces unic, el poate fi testat, pot fi făcute prognoze asupra stării sale viitoare și, în acest fel, se poate efectua o diagnosticare timpurie, se poate da o apreciere corectă a fiecărei influențări asupra omului. Metoda permite și testarea în grup a oamenilor, a programelor sociale și chiar a unor țări întregi, permite elaborarea unor prognoze pe termen lung, analizarea destinului subiecților vii și ale obiectelor nevii. În condițiile lumii contemporane, urmările oricărei catastrofe devin din ce în ce mai grave. Elaborarea metodei de descoperire timpurie a situațiilor critice pentru un om luat separat, pentru un colectiv, pentru o organizație sau un obiectiv industrial este nu numai întemeiată dar și indispensabilă pentru supraviețuire.

Metoda testării extrasenzoriale permite analizarea nu a parametrilor fizici ai obiectivului, ci structura câmpului său. Întrucât embrionul viitoarelor evenimente ale lumii materiale se găsește în structurile câmpului, situațiile de viață ale nivelului fizic constituie realizarea programelor existente la nivelul câmpurilor. Evenimentele

care au loc în Univers nu sunt o interacțiune haotică a diverselor obiecte ci realizarea unor programe determinate codate în câmpul informativ energetic al Universului. Șirul evenimentelor trece din structurile informaționale în cele energetice și se materializează la nivelul fizic. Mecanismul karmei este reflectarea principiului comuniunii omului cu Universul.

Pe exemplul tratamentelor diferitelor maladii, prin analiza complexelor situații de viață ale pacienților mei și de asemenea prin testarea diferitelor programe și obiecte, am să încerc nu doar să dezvălui posibilitățile metodei de testare extrasenzorială ci și să transmit informația pe care am acumulat-o în procesul activității mele privind erorile noastre capitale, cauzele care produc încălcarea armoniei dintre om și Univers și, ca urmare, determină bolile, nefericirea, necazul, suferințele.

Prima cauză

Multe procese care au loc acum în viață sunt îndreptate spre eliminarea blocajelor dintre conștiința și subconștientul omului și tot ce pătrunde în subconștient constituie un ghid al acțiunilor care începe să funcționeze activ.

Dacă cu o sută - o sută și cincizeci de ani în urmă absolutul subconștientului era în principal apanajul artei, filosofiei, al câtorva școli ezoterice, în prezent acestui proces i s-a raliat și medicina.

Logica conștiinței umane este orientată către supraviețuirea corpului fizic. Logica subconștientului către păstrarea și dezvoltarea structurilor spirituale. De aceea încercările de substituire mecanică a acestora în cele mai multe cazuri duc la dispariția uneia din aceste două componente.

Acum subconștientul omului asimilează murdăria energetică cu o viteză neînchipuită și nu numai pentru faptul că mulți încearcă să pătrundă în el, dar și pentru a fi se bloca subconștientul.

Sentimentele și trăirile negative, pătrunzând în subconștient, nu mai pot fi controlate de om și, întrucât sănătatea fizică este strâns legată de subconștient, apar niște dependențe complicate și niște urmări grave.

Am avut la consultație un bărbat care acuza niște dureri de cap permanente. Am găsit cauza bolii sale. Cu zece ani înainte de întâlnirea noastră el s-a supărat foarte tare pe soția sa și, cu toate că soția i-a dat motive pentru acest lucru, bărbatul totuși suferă din cauza supărării sale. l-am descris toate acestea, el m-a ascultat și apoi m-a întrebat plin de mirare:

- Totul e corect. Dar spuneți-mi cum de ați ghicit toate acestea?
- Eu n-am voie să ghicesc. Eu cercetez cauzele bolii și le văd. Supărarea este una din cele mai răspândite încălcări ale legilor Universului care poate determina diferite neplăceri în viața atât a celui pe care te superi, cât și în propria ta viață.

Discutam cu mama unei fete de 10 ani. Mama mi se plângea că pe fetiță o evită colegile de clasă și nu vor să fie prietene cu ea.

- Spuneți numele fetițelor.

La efectuarea testelor văd că toate fetițele numite de femeie au o atitudine negativă față de fiica sa.

- În 1974 ați jignit foarte puternic o femeie, îi explic eu mamei. Ce s-a întâmplat? Prin această jignire s-a creat o deformare a structurii câmpului dumneavoastră care a trecut în câmpul fetiței și este orientată împotriva femeilor. Colegele simt acest lucru și nu vor să se joace cu ea.

După corectarea structurilor câmpului mamei s-a văzut cum se schimbă atitudinea colegelor față de fetiță. Mâine ele vor fi toate prietenele ei. Corectarea structurilor trebuia s-o facă mama însăși. Cu toate că ea nu era un bioenergetician și bioenergia ei era a omului normal, concentrarea precisă asupra punctelor câmpului care se cereau corectate și ajutorul meu pentru a ajunge la un contact la nivel spiritual cu Universul, au dus la rezultatul dorit.

Odată tratam pe bunica unui tânăr. Principala tulburare de care discutam cu ea era o mare supărare pe mama acesteia. Mama ei, într-o situație dificilă, a jignit-o printr-o faptă oarecare. Probabil că n-a putut proceda altfel însă fiica a ținut această supărare ani de zile. Soarta și starea de sănătate a fiului, respectiv nepotului, nu erau tocmai în regulă. Întrucât la nivelul câmpului între copii și părinți există cea mai strânsă comuniune, supărarea copilului pe părinți sau a părinților pe copii creează ruperea și deformarea celor mai fine structuri care răspund de relațiile normale, binevoitoare dintre oameni. Bunica ținea supărare pe mama sa Deformarea structurilor câmpului său a fost transmis fiului și fiul s-a căsătorit de șase sau șapte ori. De fiecare dată s-a despărțit în relații cordiale cu fosta soție, însă viața de familie nu se prindea de el în nici un fel. Nepotul avea aceleași probleme: un ghinion continuu în viața

personală. El este un om minunat, bun la suflet, se întâlnea cu fete excepționale, dar nu putea să-și întemeieze și el o familie ca toți oamenii...

Cercetarea structurilor karmice demonstrează în mod elocvent la nivelul energetic porunca biblică: „Respectă pe tatăl tău și pe mama ta ca să se prelungească zilele tale pe Pământ...”

Raporturile față de mamă și de tată trebuie să fie întotdeauna cele de respect. Codul legilor și regulilor care a existat în societate în toate veacurile proteja împotriva destrămării celor mai fine structuri ale câmpului oamenilor. Acum toate acestea au fost pierdute.

Nu de mult s-a petrecut o întâmplare interesantă. M-a sunat o femeie căreia i s-a îmbolnăvit soțul de o radiculită acută iar el trebuia să plece într-o deplasare de lungă durată. L-am cercetat starea sănătății de la distanță și am constatat că nu-i deloc îmbucurătoare. Nu demult avusese un preinfarct iar acum o durere acută în regiunea lombară. El a vrut să se ducă la doctor să-i potolească durerile, dar bine că nu a apucat pentru că ar fi putut apărea probleme cu inima. Bărbatul, tânăr încă, prezintă tulburări karmice în principal sub forma unui puternic simțământ al jignirii pe care l-a moștenit de la părinții săi. De aceea el adeseori se simțea jignit în subconștient uneori chiar fără să bănuiască acest lucru. În ultimii câțiva ani conflictele în care fusese angrenat l-au dus în situația de a agresa fără voia sa oamenii la nivelul câmpului, se supăra și ca urmare, primea loviturile de răspuns. Acest lucru a început să influențeze în mod negativ starea sa fizică și în primul rând, inima. El este un om bun, plin de solicitudine, parameetrii lui spirituali sunt destul de ridicați ceea ce i-a servit drept o bună apărare. De aceea pedeapsa principală s-a orientat asupra corpului și el a început să fie bolnav. Pe seama chinurilor fizice el își salva sufletul. Faptul că i-au apărut durerile lombare, l-a salvat de la infarct deoarece puternica deformare a câmpurilor trebuia să se manifeste printr-o gravă boală fizică, funcțională sau organică. Dacă i s-ar fi făcut masaj și i s-ar fi administrat analgezice, ar fi putut apărea probleme cu inima. Aceasta este informația pe care am obținut-o cercetându-i de la distanță structurile câmpului. Trebuia să-și purifice karma, să elimine principalele cauze ale bolii. Eu îl sunam în fiecare oră și-i explicam încălcările înlăptuite de părinții săi. Nivelul energetic, la început catastrofal de scăzut, a început să-i crească încetul cu încetul. Pentru mine lucrul cel mai important era să-i aduc la normal parametri de bază, să-i curăț câmpul de tulburările karmice, să-i elimin nu boala fizică ci cauzele pentru că simpla eliminare a durerii fizice putea să-l coste foarte scump. Armonizarea structurilor karmice este o metodă neeficăce. S-ar fi putut, să nu reușesc să-l vindec până la plecare, în schimb îi blocam cauzele bolii. Îl sunam până la miezul nopții. Dimineața m-am uitat: din nou o cădere a nivelului energetic și deformarea câmpului. Motivul? Se supărase pe mine. Seara a vrut să se ridice, dar a căzut și și-a pierdut cunoștința din cauza durerii. Omul nu era pregătit pentru metoda mea de tratament considerând că, dacă îl va influența un bioenergetician, durerea trebuia să treacă pe loc. L-am explicat că nu merită să se supere. El a încălcat atâția ani legile superioare, încât câteva ore sunt insuficiente pentru a-l vindeca. Eu mi-am continuat acțiunile. Spre seară durerile au trecut și el a putut pleca în delegație.

După câteva zile însă m-a sunat soția și m-a rugat s-o consult pe fiică. Fetița își pierduse cunoștința la școală și medicii n-au putut să spună ce-i cu ea. Vinovat era tatăl. Starea fetei s-a înrăutățit fiindcă tatăl s-a supărat din nou pe mine și, fiindcă am karma destul de curată, supărarea s-a întors îndărăt și lovitura a primit-o copilul. Înainte, când erau sfinți, care respectau legile supreme, orice om care s-ar fi supărat pe ei, primea pedeapsa pe loc. Era un fel de profilaxie: oamenii știau că n-au voie să se supere sau să jignească. Acest lucru ei îl vedeau și-l simțeau pe propria piele. Acum noi toți avem karma negativă și de aceea supărarea „se prăbușește” în câmp și nu se petrece pedepsirea instantanee: noi murim cu încetul. Lipsa de înțelegere și de sensibilitate nu ne permit să vedem procesele reale.

Următoarea pacientă îmi povestea că s-a despărțit de soț și consideră că vinovată de acest lucru este mama soțului. Mama a făcut tot posibilul pentru a-i despărți cu toate că, la prima vedere, se purta bine cu nora. Am început să cercetez, să văd care-i cauza unui asemenea comportament al mamei și am văzut că până la nașterea fiului, ea și-a urât soțul, tot timpul era supărată pe el și aceste sentimente au persistat în ea destul de mult timp. Ea și-a creat un mecanism al divorțului de soț. Sentimentele negative au creat un bloc informațional care a rămas în subconștientul ei și, deși mama uitase demult această întâmplare și trăiește normal cu soțul ei, mecanismul există în câmpul acesteia și începe să distrugă deja nu relațiile ei, ci pe cele ale fiului. Programul distrugerii legăturilor dintre oameni acționează relativ la o persoană foarte dragă ei (fiul), distrugându-i soarta și relațiile cu soția. Formal, mama își poate explica acest lucru prin faptul că nu-i place nora, însă în realitate este vorba de acțiunea mecanismului păstrării răului pentru că un rău făcut cândva de om, nu piere niciodată, el se cuibărește în subconștient și, mai devreme sau mai târziu, răbufnește în exterior și adesea se îndreaptă spre cei care sunt alături și pe care noi îi iubim cel mai mult.

A venit la consultație o tânără mamă care mi-a cerut să-i vindec copilul de diateză. Am stabilit cauzele și i-am explicat ce și cum s-a întâmplat, cum arăta omul pe care ea s-a supărat însă femeia nu putea să-și amintească. Încep să tratez copilul fiindcă văd că prezintă deformări ale câmpului și deodată copilului i se face și mai rău. S-a intensificat

diateza. Analizez cauza. Constat că la început am văzut numai stratul superficial însă cauza nu era una singură. Femeii îi murise primul copil. Cauza morții primului copil și a diatezei celui de-al doilea erau o puternică supărare a femeii pe soț. După corecțiile aplicate, copilul a început să se simtă cu mult mai bine însă deformările câmpului nu dispăruseră în totalitate.

- Continuăți să fiți supărați pe soț, i-am spus eu femeii.

- El a lost de vină. M-a jignit!

I-am explicat că el nu putea fi vinovat. Relațiile dintre oameni sunt determinate de niște coduri ale câmpurilor lor. Câmpul fiecărui om conține câte un set de programe care determină inter-relațiile sale cu lumea și cu oamenii. Sentimentele de dragoste, ură, supărare pe care le nutresc cei din jur față de om corespund cu strictete cu ceea ce-i sădit în karma acestuia. De aceea sunt oameni care sunt în permanență jigniți, sunt oameni care suferă traumatisme, sunt oameni invidiați și așa mai departe. În câmpul omului sunt conținute programe ale atitudinilor față de el și programe, ale atitudinii acestuia față de alți oameni. Când împotriva noastră se întreprinde ceva neplăcut nu-i voie să răspundem în același fel. Ne putem opune numai la nivelul fizic, însă la nivelul câmpului și la nivelul spiritual trebuie să păstrăm întotdeauna o atitudine de smerenie, de blândete, să manifestăm iubire față de oameni și să ținem minte că orice neplăcere este cauzată de imperfecțiunea noastră. Acest lucru ne curăță karma, ne ferește de boli, ameliorează destinul și sănătatea copiilor.

Irascibilitatea în raporturile cu oamenii, răutatea constituie o tentativă de atac bioenergetic nu numai asupra unui individ concret ci și asupra Universului, provocând deformări ale structurii câmpului. „Rugați-vă pentru cei care vă blestemă și binecuvântați-i pe cei ce vă urăsc...” Aceasta e cea mai puternică apărare împotriva nenorocirilor, bolilor și a ceea ce numim „deochi”.

Asistenta mea a vrut să-l ajute pe vărul ei. Eu i-am explicat care au fost greșelile comise de mama vărului și ea s-a dus la biserică. Acolo i s-a tăcut dintr-o dată foarte rău. Mă uit la câmpul ei: este deteriorat complet. Una din cauze era supărarea pe care ea însăși o ținea pentru mama vărului și, fără să-și conștientizeze acest sentiment, fără a se elibera de el, s-a apropiat de icoană să se roage pentru iertarea mătușii sale. Chiar și sentimentul subconștient al supărării sau urarea de rău în câmpul lăcașului sfânt și al icoanei, orientat spre comuniunea oamenilor și iubirii, se intensifică puternic și deformează structurile câmpurilor omului.

În timpul consultației o femeie m-a rugat să-i testez de la distanță biroul deoarece în ultima vreme nu-i mai venea să intre în el. M-am uitat la structura energetică a încăperii și am văzut trei zone negative foarte puternice, ale căror autori erau diferite persoane. Cea mai periculoasă și mai neplăcută era o zonă cu rază de circa un metru, creată de un bărbat a cărui înfățișare și vârstă i le-am descris pacientei. Femeia era năucită. Colegul descris era un tip bonom, politicos și care o stima. Crearea de către el a unui program de distrugere și ură în câmpul energetic al încăperii părea pur și simplu imposibilă. Continuând investigațiile a ieșit la iveală faptul că femeia în același timp avea și nu avea dreptate deoarece programul de distrugere a femeilor și al urii față de acestea acționa la colegul respectiv la nivelul subconștientului. Acest lucru se întâmplă atunci când autorii programelor sunt sau înaintașii, sau greșelile săvârșite de om în încarnările trecute. În cazul de față programul a fost creat de străbunica funcționarului care a dorit moartea fetei pe care a născut-o în urma unei sarcini neplanificate. Acest program a fost într-atât de puternic încât a continuat să existe de-a lungul câtorva generații. Fără să bănuiască nimic, moștenitorul acestui program distrugea în mod subconștient femeile. Acest lucru i-a influențat puternic viața personală. Prima lui soție a povestit că uneori avea niște senzații curioase, neînțelegând de ce și fără să-și dea seama de acest lucru, se trezea că se repede cu cuțitul asupra soțului. Ei s-au despărțit. Cu a doua soție relațiile au fost cu mult mai bune însă, după cinci ani de trai în comun, ea a murit într-un tragic accident. Cercetând structurile câmpurilor ambelor femei, am înțeles că ambele cazuri au avut o singură cauză: un program autonom de distrugere a femeilor, care exista în câmpul acestui om. Și programul acționa cu atât mai intens cu cât omul era mai legat de femeie. Bărbatul nu avea copii. Băieții nu se puteau naște pentru că ei ar fi primit de la soț programul de distrugere și ar fi distrus fără voie multe alte femei, iar fetele n-ar fi avut capacitate vitală.

Pacienta voia să-și ajute colegul și, știind că eu pot efectua corecții ale câmpului prin intermediul desenului, m-a rugat să fac acest lucru. Am scos programul din câmpul acestui om prin acționare de la distanță. Este o manevră specifică vrăjitoriei și de care, în mod obișnuit, nu mă folosesc. Nu știu de ce mi-am încălcat principiul și mi-am dat acordul. Dar schimbarea spirituală, conștientizarea îl vindecă pe om iar acesta era un element al magiei. Poate că din dorința de a o ajuta cât mai repede pe femeie dar și de a face, se înțelege, un gest plin de efect. Era plăcut să simți că poți schimba soarta cuiva. Întâlnirea noastră s-a încheiat. Eram foarte mulțumit. Peste patru ore mi-a apărut senzația acută a unui mare pericol. Am început să cercetez cauzele și am înțeles ceea ce se petrecuse. Problema e că programul de distrugere se neutralizează numai prin căință și, chiar dacă se elimină în alt mod din câmpul omului, el continuă să existe și să activeze într-un alt loc. Trebuia găsit locul în care s-a mutat acest program. Am constatat că el intrase în câmpul meu. Atunci am înțeles de ce vrăjitorii trimit boala pe apă, în pământ, în plante, în diferite obiecte; în caz contrar programul va acționa împotriva celui care l-a exorcizat. Am început să caut programul în structurile

câmpului meu și nu l-am găsit. L-am descoperit însă în câmpul fiului meu. El trebuia să moștenească karma omului pe care eu l-am salvat, trebuia să distrugă femeile pe care le-ar fi iubit. Eu n-am putut opri programul în câmpul fiului meu dar, în același timp, îmi părea și rău de bărbat. Am reușit să neutralizez cam 60% din acest program, restul a trebuit să i-l înapoiez pentru că el deja reușise să-l suporte prin faptele sale îndreptate împotriva femeilor. Principiul trimiterii bolii pe apă sau în diferite obiecte este și el incorect, dar despre acest lucru mai târziu.

Foarte multe boli sunt puse în legătură cu faptul că oamenii nu știu cât e de periculos ca în perioadele de puternic avânt sufleteșc, dragoste, când nivelul energetic al omului crește brusc, să emane gânduri și stări emoționale negative.

Odată mi-a cerut ajutorul o femeie al cărui copil avea enurezis. Caut cauza bolii copilului și-i spun mamei:

- V-ați supărat și i-ați dorit răul unui om în cutare an.

Femeia nu poate să-și amintească. Eu precizez:

- Era în februarie, cam pe 11-12.

- A fost ziua nunții mele!

- Ce s-a întâmplat la nuntă?

Femeia nu poate să-și amintească de nici un fel de trăiri negative puternice sau de niște fapte legate de nunta sa. Dar pe configurația câmpului văd o supărare puternică pe o femeie, rudă cu soțul.

- Poate că v-ați certat cu soacra?

Femeia și-a amintit cu greu că soacra i-a zis ceva nelalocul său. Însă nu avea sentimentul unei mari jigniri care să se fi păstrat în memorie.

Eu încep să înțeleg ce s-a întâmplat.

- În ziua nunții erați într-o stare de puternic avânt, aveți o energie, colosală de aceea o supărare, chiar nesemnificativă, pe soacra dumneavoastră i-a produs acesteia un foarte mare prejudiciu. Întorcându-se îndărăt, această supărare s-a manifestat sub forma enurezisului fiului dumneavoastră.

Enurezisul nu-i o boală, ci primul semnal al unor puternice nereguli ale structurilor spirituale ale copilului. Este o bombă cu explozie întârziată care nu-i obligatoriu să se manifeste printr-o boală la copil, el poate avea o soartă nefericită, sau niște structuri emoționale și psihice deformate.

De aceea orice sentiment al jignirii care a intrat la o mare adâncime sau de care omul nu se poate debarasa timp îndelungat reprezintă un mare pericol. Oamenii au încercat în mod intuitiv, să dezamorseze, să scape de sentimentul de supărare, să nu-i dea voie să se acumuleze. Modalitățile pentru a face acest lucru l-au constituit bocetul, spartul veselei; sudalmele... Atunci însă când supărarea este ținută timp îndelungat ea devine de câteva ori mai periculoasă și lovește nu numai în cel care o ține, dar și în copiii lui. Oamenii sănătoși, de regulă, nu-și permit să țină prea mult timp supărarea. În iudaism și creștinism există o sărbătoare - Duminica Iertării, când omul cere iertare pentru toate ofensele și nedreptățile pe care le-a săvârșit cu voie sau fără de voie. Dacă acest lucru se face cu sinceritate, atunci intră în funcțiune mecanismul căinței și are loc autopurificarea în subconștient.

Mă tem că sensul căinței îl înțelegem acum într-un mod cu totul confuz.

Studiind religiile mondiale, am început să analizez noțiunea de pocăință. Aceasta este, înainte de toate, nu un șir de remușcări sterile, o autoflagelare sau părere de rău asupra a ceea ce a fost în trecut. Prin asemenea trăiri, omul nu poate decât să-și facă rău și nimic altceva.

A te pocăi înseamnă a-ți îndrepta toate forțele asupra propriei tale schimbări și niciodată să nu-ți mai repeți greșelile. Acesta este procesul al cărui sens stă în explozia energetică produsă prin conștientizare și care trebuie să acționeze în sensul creației. În timpul căinței are loc ruperea lanțului de cauze și efecte în care o faptă trage după sine pe următoarea. Mecanismul transmiterii informației câmpului, adică acumularea, activizarea și îndeplinirea programelor prin faptele omului, poate fi oprit prin căință. În iudaism cel care se căiește sau în creștinism tâlharul răstignit pe cruce care se pocăiește se pot ridica mai sus decât un sfânt pentru că ei au nevoie de eforturi de zeci de ori mai mari decât un om cu karma curată pentru a trăi întreaga viață în sanctitate.

Omul cu karmă familială și personală pură are adesea nevoie de mult mai puține eforturi pentru a ajunge la rezultate mărețe decât omul cu o karmă grea pentru a fi în rând cu lumea. De aceea în toate religiile mondiale este formulată în termeni preciși teza conform căreia aspirațiile personale ale omului către Divin este mai importantă decât capacitățile cu care l-a dăruit natura.

Mecanismul căinței trebuie indisolubil legat de înțelegerea tabloului lumii: pentru conștientizarea încălcării legii, trebuie să cunoști legea.

La început presupuneam că pocăința blochează numai programele formate de trăirile negative: ură, jignire, dorința (urarea) de rău pentru cineva. Acum însă văd că aceste posibilități sunt cu mult mai mari; este vorba de o transformare maximă și de armonizarea structurilor câmpului.

La nivelul spiritual fin fiecare om intră în contact cu Divinul, așa cum orice celulă a organismului este în contact cu organismul ei. Contactul nu poate fi întrerupt nici în cazul celei mai grele karme sau al oricărui comportament al omului. Structurile câmpului fiecărui om conțin informația privind încălcarea legilor supreme de către strămoși și de către el însuși în celelalte încarnări și, cu cât sunt mai grave încălcările, cu atât mai fine sunt nivelurile pe care acestea se instalează.

Existența a două teze care se exclud reciproc, cea a păcatului primordial și cea a purității primordiale a omului devine de înțeles dacă ne gândim la diferitele niveluri ale structurilor câmpurilor. De aceea aspirația, prin căință, către ceea ce nu poate fi cunoscut, către Divin, reprezintă atingerea unui nivel mult mai fin, înălțarea spirituală a omului și purificarea karmei.

Unitatea a tot ceea ce ne înconjoară uneori se confirmă în modul cel mai neașteptat.

M-a sunat odată o cunoștință și mi s-a plâns că îi moare câinele, a luat „fără să vrea” otravă și nu se știe dacă va putea fi salvat. M-am uitat la distanță la tabloul bioenergetic al câinelui și am văzut pete negre în regiunea stomacului și a capului. Otrava începuse deja să acționeze asupra creierului. Câinele stătea nemișcat.

- Se poate acționa asupra otrăvii prin bioenergie?

- Se poate.

Am început să neutralizez de la distanță otrava din organismul câinelui și am testat ce medicament i se poate da.

- Dizolvați în apă o aspirină și dați-i să bea, i-am spus eu cunoștinței mele prin telefon.

Pata neagră a început să se modifice. Peste o jumătate de oră a devenit gri, s-a restrâns ca dimensiune, câinele a început să-și revină puțin câte puțin. Situația bioenergetică a câinelui s-a îmbunătățit mult. Pe mine însă mă interesa de ce a trebuit câinele să mănânce otravă. Am continuat investigațiile și am văzut că la baza acestei nefericite întâmplări stătea comportamentul stăpânei sale care nu cu mult timp în urmă încălcase legile supreme ale Universului. Mai pe larg despre acest caz vom vorbi cu o altă ocazie, poate într-o altă carte.

Discut cu o tânără doamnă. Ea a suferit un accident rutier, a avut o emoție cerebrală iar acum îi amorțește degetul de la o mână. Caut cauza accidentului, analizez consecințele și-i explic femeii interdependența dintre nenorocirile omului și faptele sale.

- Și cum rămâne cu sănătatea mea? mă întreabă ea.

Când vine la consultație un om nepregătit el așteaptă ca eu să intervin cu mâinile și nu recepționează cum trebuie explicațiile, nu înțelege dintr-o dată cât de puternice sunt aceste influențări față de altele. Uneori se mai și supără și asta, din păcate, nu trece fără urmări pentru pacient.

Peste câteva zile femeia a înregistrat serioase ameliorări însă, când ea a venit din nou am văzut niște deformări ale câmpului cauzate de neîncrederea inițială și de atacul spontan asupra mea. Îi explic femeii toate acestea.

- Nu, așa ceva este exclus!

- Atenție, vă descriu situația - la zece minute după ce ați ieșit de la mine ați avut un sentiment de nemulțumire și întrucât karma dumneavoastră nu e prea curată, au fost conectate păcatele părinților și a început un veritabil atac împotriva mea. Ați avut neplăceri în ultimul tip?

- Da era cât pe ce să-mi fie călcat câinele de o mașină. Îmi reprezintă structurile câmpurilor femeii și ale câinelui. Ele sunt identice. Animalele domestice depind foarte mult de etica stăpânilor lor iar bolile și traumatismele acestora de cele mai multe ori survin din vina omului. Câmpul câinelui fusese curat înainte, după venirea femeii la mine au apărut contorsiuni în zona capului, a piciorului anterior și posterior.

- Iată traumatismul piciorului câinelui. Îi arăt eu femeii pe desen. Cine-i vinovat de deformarea câmpului? Stăpâna! Ce a făcut ea? Mi-a dorit răul, îi explic eu în amănunțime tinerei doamne. Plecând de la consultație, timp de cincisprezece minute ați fost furioasă dar, întrucât eu nu sunt vinovat, supărarea dumneavoastră s-a răsfrânt asupra câinelui, bine că nu asupra soțului, sau a copilului.

Corectez câmpul femeii. Se ameliorează starea câinelui, rămânând distorsiuni doar în zona unui singur picior posterior pentru că femeia nu era încă în totalitate de acord cu informația primită. După un anumit timp câmpul câinelui se îndreaptă în totalitate.

Rudele noastre și chiar animalele domestice depind de noi și, dacă noi încălcăm legile eticii, aceștia pot fi pedepsiți împreună cu noi.

În ultimul timp mă sună des tot felul de cunoștințe cu diverse probleme de sănătate. Unul dintre ei are deja de douăzeci de zile o bronșită. Medicii au testat pe el toate medicamentele posibile însă bronșita nu numai că nu e dat înapoi ci, dimpotrivă, s-a agravat.

- Acum o lună te-ai supărat pe soție.

- Ea era foarte vinovată, era cât pe ce s-o și cârpesc.

- Să îți minte: n-ai voie să fii supărat mult timp pe oamenii care îți sunt apropiați și cu atât mai mult nu trebuie să îți supărarea în tine. Este ca și cum te-ai supăra pe Univers.

Peste două zile cunoștința mea m-a sunat din nou și m-a anunțat că bronșita i-a trecut de tot. Consultația, care i-a lămurit omului cauza l-a scutit de intervențiile de durată ale medicinei și cu cât mai corect ar fi fost tratamentul, cu atât ar fi fost mai rău pentru el deoarece cauza bolii continua să existe. În astfel de situații este acceptat tratamentul prin gimnastica *qigun* (un complex de metode terapeutice apărut în China antică, bazat pe îmbinarea exercițiilor fizice cu un control strict al respirației și concentrarea voinței în direcția vindecării bolii) întrucât aceasta poate influența psihicul și subconștientul omului și să anihileze programele distructive create de sentimentul supărării. Aceste mijloace însă nu guvernează și conștiința, de aceea au ca rezultat o vindecare parțială și nu-l asigură pe pacient împotriva repetării acestei situații.

Să continuăm cazul descris într-o altă variantă: un om a fost tratat o lună-două cu ajutorul mijloacelor medicinei moderne. Dar cauza bronșitei - supărarea - a rămas sub forma unui pachet de programe în subconștientul său. Dacă în acest timp sau peste câteva luni soția lui ar fi născut un copil, atunci în câmpul copilului s-ar fi regăsit programul de supărare și distrugere a oamenilor moștenit de la tată... Copilul, crescând, ar purta în el o bombă cu explozie întârziată și chiar și o infimă supărare pe cineva dintre rudele sale apropiate ar putea declanșa detonatorul acestui mecanism. Pentru blocarea programului în astfel de situații poate apărea: tuberculoza, infarctul, tumoarea pulmonară, gastrică sau esofagiană.

Întrucât acum comportamentul oamenilor nu se mai blochează prin mecanisme conceptuale corespunzătoare, printr-un nivel superior de etică și cultură sau prin respectarea percepțelor biblice, în câmpul fiecăruia dintre noi există asemenea „bombe” care explodează din ce în ce mai des. Așa se explică recrudescența din ultimele decenii a bolilor cardiovasculare și oncologice.

Și cum acest mecanism îi este străin medicinei, se încearcă a se găsi explicații în deteriorarea condițiilor ecologice, în alimentația necorespunzătoare și în frecvența stresurilor.

Chiar și un singur fapt ca acesta arată că, dacă întregul arsenal al medicinei contemporane va fi orientat numai în direcția lichidării efectului nu și a cauzei, va fi imposibil de contracarat toate „cernobălurile” care amenință sănătatea noastră.

Logica propriei noastre conștiințe și logica existenței și dezvoltării Universului, din păcate, nu corespund întotdeauna. Conștiința și straturile inferioare ale subconștientului uneori se opun armoniei lumii și aproape fiecare caz, expus în cartea de față confirmă acest lucru.

Un tânăr a venit la mine a doua oară. La prima întâlnire i-am explicat că agresivitatea sa interioară îndreptată împotriva femeilor este cauza sterilității soției sale. În urma corectării, am reușit să reduc această agresivitate iar acum vedeam că programele de agresiune s-au activat din nou.

- Din nou vi s-a declanșat programul de distrugere a soției. Care credeți că ar putea fi cauza?

- Recent m-am întâlnit cu prima soție și ne-am certat din nou.

- Trebuie să vă retrageți toate reproșurile și toată pica ce i-o purtați fostei dumneavoastră soții, s-o iertați și să nu mai nutriți nici un fel de sentimente negative față de ea.

- Am iertat-o pentru toate însă câteva din faptele ei nu mă lasă nici acum indiferent.

- Sentimentul ofensei ca și ura sau invidia reprezintă una din formele de distrugere a omului, o agresiune bioenergetică. Dacă nu veți înțelege acest lucru și nu veți reuși să vă echilibrați sentimentele față de fosta dumneavoastră soție, atunci eu n-am să vă pot ajuta. Programul de distrugere al soției acționează nu asupra numelui ci asupra persoanei pe care dumneavoastră o considerați drept soția dumneavoastră. Prima dumneavoastră soție nu vă mai este demult soție în plan bioenergetic de aceea activarea reproșurilor și supărărilor față de aceasta se răsfrânge asupra celei de a doua soții. Pentru a nu vă nimici unul pe celălalt trebuie să vă iertați dușmanul.

Dacă veți reuși acest lucru, atunci întregul bagaj de ură și supărări împotriva primei dumneavoastră soții, acumulat în subconștient, se va declanșa, la cea mai mică disensiune, împotriva soției dumneavoastră actuale. Programele distructive, dacă dumneavoastră nu veți reuși să le blocați în totalitate, pot ajunge în câmpul copiilor dumneavoastră provocându-le tot felul de boli, fie să mențină sterilitatea soției. Supărându-vă pe prima soție, dumneavoastră de pe acum vă ucideți viitorii copii. Smerenia, umilinta, această noțiune care ne-a fost dată de creștinism, nu înseamnă robie, așa cum s-a încercat multă vreme să ni se impună, ci un mecanism al dezvoltării spirituale. Umilinta interioară este cea care ne armonizează cu Universul la nivelul structurilor fine.

Recent a venit la mine un bărbat la consultație, ale cărui relații de familie se găseau în prag de divorț, dar nu-și putea explica în nici un fel cauzele situației la care se ajunsese întrucât el și soția se purtau frumos unul cu celălalt. Cauza era mama bărbatului. Acestea nu i-a plăcut prima soție a fiului ei și ea a făcut totul ca să-i despartă. Ei s-au despărțit. Cea de-a doua noră îi plăcea foarte mult mamei. Însă programul de distrugere ai sentimentelor divine ale fiului se declanșează în subconștientul ei în mod automat și împotriva nurorii preferate. Fără să bănuiască acest lucru,

mama îl programează tot timpul pe fiu și pe noră pentru distrugerea celor mai bune simțăminte pe care le au unul față de celălalt pentru separare.

Conștiința omului e ca o mică roțiță care poate fi rotită prin eforturi nu prea mari înainte și înapoi. Subconștientul însă este ca o roată imensă și grea care este greu de pornit, dar și mai greu e de oprit. Strămoșii noștri urneau roata subconștientului prin aspirația către Dumnezeu, prin iubire și facere de bine. În ultimele trei sute de ani noi trăim din inerția acestei mișcări fără să depunem eforturi pentru a o menține. De aceea acum ne poate ajuta numai aspirația conștientă și neîntreruptă, către armonia lumii, către Dumnezeu. Rezervele karmei omenirii sunt epuizate și numai aspirațiile personale ale fiecărui om vor determina gradul său de protecție împotriva nenorocirilor.

Nu demult m-a sunat o cunoștință.

- M-am certat cu colega mea și mă sufocă supărarea. Eu am cerut iertare de foarte multe ori pentru faptul că m-am supărat însă nu mi-a ajutat la nimic.

- Nu v-a ajutat fiindcă trebuie să cereți iertare nu numai pentru dumneavoastră, ci și pentru prietenă, pentru faptul că și ea s-a supărat pe dumneavoastră, pentru ca și ea să fie iertată.

Femeia a început s-o scalde:

- Știți, în cearta noastră ea a fost cea vinovată, eu practic n-am jignit-o cu nimic.

Fac o pauză pentru ca ideea mea să fie mai bine asimilată și-i explic:

- Întotdeauna în subconștient noi suntem cei care-l ofensează pe acela ce ne ofensează prin comportarea și vorbele sale. Într-o viață anterioară am produs necazuri unor femei și prin aceasta am creat un mecanism al ofensei, care funcționează în noi automat la nivelul subconștientului. În plus, Tatăl dumneavoastră a jignit-o pe mama dumneavoastră în primele luni de sarcină de aceea ofensele din subconștientul dumneavoastră se pot declanșa chiar și la un pretext minor care conștiinței îi poate scăpa.

De aceea, dacă ați fost jignită, dumneavoastră sunteți cea care trebuie să cereți iertare pentru că de fapt ofensa a venit din partea dumneavoastră. Acest lucru blochează programele karmice ale părinților și programele din celelalte vieți care au creat situația. După aceea trebuie cerut iertare pentru faptul că n-ați reușit să iertați un alt om și v-ați supărat pe el și abia după aceea să cereți iertare pentru ofensator, pentru faptul că el s-a supărat și v-a supărat și pe dumneavoastră. În cazul oricărei supărări trebuie să încercați în forul interior să-i găsiți o scuză omului și apoi să cereți iertare pentru el. Numai printr-un astfel de comportament se pot bloca programele karmice de distrugere și degenerare. Acest lucru vă va ajuta să vă păstrați sănătatea, și pe a dumneavoastră, și pe a copiilor.

Tot ce am expus mai sus se referă la starea interioară a omului, manifestările exterioare pot fi diferite. Principalul este ca acest mecanism să funcționeze în sufletul omului.

Cauza a II-a

Odată am întrebat într-o doară o pacientă de-a mea:

- Care credeți că e cel mai mare păcat pe care-l poate comite un om în viață?

După un răstimp de gândire, mi-a răspuns:

- Uciderea unui alt om.

- Există o crimă mai mare ca aceasta. Este vorba de uciderea iubirii pentru că înainte de a ucide un om, trebuie să uciți în tine dragostea față de el. Uciderea sentimentului de dragoste reprezintă terenul pe care proliferă multe crime și nenorociri.

A venit la mine la consultație un cuplu de la țară. Fiul lor de cincisprezece ani se uita la televizor, la un program cu un binecunoscut comic, a râs copios iar după aceea a ieșit în antreu și s-a spânzurat. Părinții nu puteau înțelege cum de a fost posibil un asemenea lucru.

Cercetez cauza, analizez cele întâmplate cu băiatul. Ajung la următorul tablou: mama avea un cunoscut care o iubea enorm, ea însă a fost indiferentă față de el și îi distrugea cu bună știință iubirea acestuia. Omul n-a mai suportat. S-a aruncat sub roțile trenului și a murit. Ce se întâmplase? Femeia a ucis iubirea și viața în omul care o adora. După legea karme acest program puternic de distrugere a vieții s-a reîntors la ea, rămânând mulți ani în câmpul său pentru ca, în final, să se răsfângă asupra fiului într-un moment bine determinat, când acesta a împlinit cincisprezece ani.

În structura câmpului omului există sute de programe diferite formate prin intermediul faptelor, a gândurilor, a emoțiilor, nu numai ale omului ci și ale rudelor sale.

În filosofia orientală este cunoscută expresia: „Nu există oameni, există idei”. Cauza crimelor fără o motivație aparentă, a omuciderilor și sinuciderilor se ascunde adeseori în programele distructive și autodistructive, tănuite, până la un moment dat în subconștient și create de înaintașii criminalilor sau de victimele lor. Programele nu numai că se pot păstra timp de decenii în câmpul omului, ci se pot amplifica hrănindu-se din energia unor încălcări similare ale

copiilor și nepoților autorilor acestor programe, dacă ele nu sunt blocate prin mecanisme etice și prin aspirația către Divin.

Am în față o femeie care acuză sterilitatea. Ea a fost deja pe la câțiva bioenergeticieni însă rezultatul a fost nul. Îi explic femeii motivele:

- De patru ori v-a dat târcoale gândul de a vă sinucide. Ați declanșat în dumneavoastră programul de distrugere a iubirii și vieții. Acest program este foarte puternic și organismului îi este imposibil să-l oprească. Suprimând în dumneavoastră dragostea, reprimându-vă sentimentele care vă asigură comuniunea cu toți ceilalți, vă faceți un rău nu numai dumneavoastră ci și altora.

Femeia mă întrerupe:

- Puțin îmi pasă mie de toți ceilalți! Eu vreau să știu în mod concret ce și cum e cu mine.

Îmi continui răbdător explicațiile.

- Acum vă deziceți de toți oamenii în folosul dumneavoastră propriu, dezicându-vă încă o dată de iubire. Cât timp va dăinui în dumneavoastră acest sentiment, veți avea probleme nu numai cu fertilitatea.

- Spuneți-mi concret, o să-mi fie mai bine? Ce garanții îmi puteți da?

Sunt suprasolicitat. Orice întrebare lipsită de tact mă obosește.

- Nu vă pot garanta absolut nimic pentru că prea mult depinde totul de dumneavoastră,

Femeia se ridică și pleacă fără să spună un cuvânt. Îi cercetez trăirile emoționale: bine că nu s-a supărat și că nu și-a făcut astfel un rău și mai mare.

Vine la consultație o tânără de douăzeci de ani. De obicei nu-i întreb pe pacienți ce-i supără, ci mă uit singur. Starea fizică a fetei este pe deplin satisfăcătoare și numai structurile spirituale prezintă distorsiuni puternice. Dar, deocamdată, acestea influențează prea puțin starea de sănătate. Îi spun:

În principiu starea dumneavoastră de sănătate e mai mult decât mulțumitoare. O mică tahicardie, încolo nimic grav.

Mă privește cu niște ochi obosiți, absenți:

- Am diabet.

Înainte poate că aș fi suferit un șoc la gândul că n-am pus un diagnostic corect. Iată, omul e grav bolnav, iar eu afirm că el trebuie să se simtă minunat. După ce m-am apucat să studiez cauzele apariției bolilor am înțeles că diabetul nu-i atât o boală, cât o reacție de apărare a organismului. Organismul trebuie să blocheze programele distructive ale altor oameni pătrunse în câmpul acestuia. Cu cât este mai puternic și mai periculos programul distructiv, cu atât mai eficientă și mai sigură trebuie să fie blocarea acestuia, adică boala. Cercetez cauza diabetului fetei. La paisprezece ani fata se îndrăgostise de un tânăr...îndrăgostită rău de tot. Însă a trebuit să se despartă. S-au despărțit deoarece câmpurile lor informaționale erau incompatibile. În lumea fizică acest lucru se poate manifesta în diferite chipuri. Fata a început să-l urască de moarte pe tânăr. Și a ucis iubirea. Ei i-a părut rău de ruptură și-i dorea răul din tot sufletul. Aceste sentimente au provocat apariția diabetului deoarece a fost încălcată una din legile de bază ale Universului; a intervenit ruptura între ea și Cosmos. Renunțarea la sentimentele cele mai înalte deformează foarte puternic structura câmpului uman și se manifestă la nivelul fizic cel mai adesea prin boli incurabile.

Boala poate îndeplini diferite funcții. Prima funcție a bolii este avertismentul, cea de-a doua - stoparea activității care împiedică dezvoltarea normală a omului, a treia funcție o constituie eliminarea mecanismelor care permit răspândirea informației negative. Nu trebuie să uităm deloc faptul că suntem celulele unui singur organism imens care se cheamă *omenire* și care, la rândul său, este o parte a unui sistem unitar, a *Universului* adică. Toate percepțiile de bază ale religiilor mondiale constituie o concepție cifrată asupra structurii lumii și regulilor interconexiunilor noastre despre lume să vedem ceea ce înainte vreme puteau vedea doar Marii Inițiați.

O altă pacientă îmi spune că nu se plânge de sănătate însă nu poate face față dificultăților din viața personală. O iubește un bărbat. Și ea îl iubește însă întotdeauna apar niște complicații neprevăzute iar ea nu poate înțelege ce se întâmplă de fapt. De parcă i-ar despărți însăși soarta. Efectuez testarea, caut vinovatul în toată afacerea asta. Cauza iese la iveală destul de ușor. Ea se găsește în niște evenimente care au avut loc la începutul anilor 20. Bunica, prin comportarea ei, s-a dezis de iubire ca sentiment divin, faptele sale au fost îndreptate spre uciderea dragostei. La începutul anilor 20, bunica pacientei mele s-a măritat din interes pentru averea soțului. Bunurile oricum le-ar fi fost confiscate de comuniști și bunica s-a despărțit de soț fără regrete. Ea a recunoscut în fața nepoatei că nu și-a iubit niciodată soțul. El în schimb a divinizat-o și s-a chinuit cumplit după ce a fost părăsit. Amintindu-și de această poveste, pacienta izbucnește în plâns și-mi spune că nici ea nu se înțelege cu Petru, omul iubit.

- Dar pe primul soț al bunicii cum îl chema?

Femeia mă privește și pronunță plină de satisfacție:

- Petre!

Cercetez structura câmpului, pun diagnosticul medical. Problema principală a pacientei o constituie complicațiile ginecologice.

- Acum opt ani era îndrăgostit de dumneavoastră un bărbat.

- Da, confirmă ea.

- Vă plăcea?.

- Nu.

- El a suferit din cauza dumitale iar dumneavoastră ați ucis dragostea din el. În loc să vă despărțiți frumos, să-i explicați că nu e vina dumneavoastră, ați făcut acest lucru cu destulă cruzime.

- Da, m-am purtat cu el nu așa cum aș fi procedat acum.

- Ceea ce ați făcut atunci, constituie cauza bolilor dumneavoastră. Mai mult, ați mai avut și alte neplăceri? Ați avut întrerupere de sarcină?

- De două ori: am vrut să am copii însă n-am reușit, dar nu din cauza mea.

- Trebuia să aveți băieți.

- Da. Și care-i cauza?

- Pentru că ați ucis iubirea unui bărbat, băieții, în asemenea cazuri, n-au avut capacitate vitală. Acum aveți copii?

- O fată.

- Ați încercat să mai nașteți?

- Am avut un accident. Am fost lovită în regiunea șoldului cu fracturi ale oaselor bazinului. N-am să mai pot aduce pe lume copii.

- Vă dați seama că traumatismul n-a fost întâmplător?

- Acuma, da.

De multe ori e greu de crezut cât de tare influențează faptele noastre starea fizică a organismului. Fiecare nou caz constituie o mărturie de necontestat a acestei realități prin vindecarea bolii printr-o abordare corectă a cauzei care a generat-o.

Odată, aflându-mă în vizită la cineva, am văzut o casetă cu înregistrarea nunții nepoatei gazdei care avusese loc cu un an înainte. Nunta a fost de vis: o mireasă tânără și frumoasă, un mire fericit, rudele bucuroase. Privind mireasa fără să vreau am început s-o investighez și am văzut că tânăra familie se va confrunta cu probleme foarte grave.

- Cheamă-ți imediat nepoata, i-am spus eu gazdei. Ea trebuie tratată de urgență fiindcă poate avea complicații mari la naștere.

- Acum trei luni i s-a născut un copil mort a răspuns aceasta.

- Oricum, să vină! Este doar începutul.

Am făcut o investigație mai profundă și am văzut în câmpul tinerei femei niște deformări produse de una din cele mai grave încălcări ale legilor supreme. Aveam în față un caz clasic de ceea ce se cheamă „degenerarea familiei”.

- Știi că pe linie maternă asupra familiei voastre planează blestemul? I-am întrebat eu.

- Da, o ghicitoare a zis odată ceva în genul ăsta.

- A spus și motivul?

- Nu. Știi bine că ele stau cam prost la capitolul ăsta.

- Convoacă-ți de urgență toate rudele pe linie maternă. Morțile copiilor, bolile incurabile, nenorocirile grave în familia voastră au o singură cauză.

A doua zi în fața mea erau adunate toate rudele. Eu desenez tabloul a ceea ce se întâmplă cu ei.

- Bunicul vostru dinspre mamă în timpul sarcinii soției a comis un păcat pentru care acum plătesc toți urmașii săi. El s-a dezis de copil în luna a cincea de sarcină. De ce o pedeapsă atât de aspră pentru această faptă a sa?

În luna a cincea copilul este într-o comuniune absolută cu Dumnezeu și cu Universul Deoarece pentru o viață normală omul trebuie să intre periodic în contact cu Universul, el se folosește pentru aceasta de amintirile din luna a cincea, codate în câmpul său. Dacă tatăl sau mama s-au dezis în acest timp de copil iar în timpul unui scandal între soți acest lucru se poate întâmpla și la nivelul subconștientului, în mod automat, atunci copilul moștenește nu numai programul propriilor copii, dar și a Universului. Celula poartă programul de distrugere a organismului. Organismul reacționează în mod corespunzător. Blocarea acestui program este posibilă numai prin aspirația către Dumnezeu și printr-o mare iubire. Dacă omul nu face acest lucru dispariția familiei este inevitabilă.

Văd cum oamenii din fața mea se îndreaptă cu gândul spre Dumnezeu, văd cum se îndreaptă și ies din câmpul lor structurile blestemului. Și mă conving încă o dată că tratamentul trebuie făcut în primul rând prin cunoașterea cauzei.

Copiii noștri acum au capacități bioenergetice de zeci de ori mai mari față de copiii strămoșilor noștri cu câteva generații în urmă, însă noi acordăm prea puțină atenție dezvoltării lor spirituale concentrându-ne mai ales în direcția orientării lor profesionale, asupra bunăstării materiale viitoare a urmașilor noștri.

Recent unei cunoștințe de-a mele, o talentată bioenergeticiană i s-a întâmplat un lucru neplăcut: i-a paralizat câinele, nu-și putea mișca picioarele posterioare.

Ea m-a rugat s-o ajut să găsească motivul. Ceea ce am văzut era incredibil: femeia era în luna a treia de sarcină când copilul, mai precis embrionul, a devenit gelos pe câine și a declanșat un program de distrugere a animalului. Am investigat cauza acestei atât de ridicate agresivități a copilului, mama s-a rugat pentru ei și a doua zi câinele era din nou sănătos.

- Copilul dumneavoastră are mari capacități, i-am explicat eu cunoștinței mele. Ele însă nu sunt protejate de o orientare corectă. Trebuie să vă rugați zilnic pentru ca el să fie bun și să-l iubească pe Dumnezeu mai mult decât bogățiile pământului. Este necesar să vă revizuiți cu atenție întreaga dumneavoastră viață și să vă schimbați atitudinea față de multe lucruri. Dacă nu veți reuși acum să schimbați structura spirituală a copilului, atunci marile sale capacități bioenergetice pot fi blocate prin sistemul autoreglării câmpului și el va avea parte de mari complicații în viață. Puneți-vă *Biblia* pe abdomen și să vedem cum va reacționa copilul: dacă rău, atunci situația e gravă.

Din fericire copilul a receptat *Biblia* așa cum trebuie - e drept că Noul Testament l-a primit mai bine decât pe cel Vechi. Investigațiile arată că încă până la naștere fătul interacționează puternic cu lumea înconjurătoare și că asupra structurii spirituale și a stării sale fizice exercită o puternică influență structura spirituală și comportamentul etic al mamei. În luna a cincea a sarcinii, fătul, dacă este în comuniune cu Dumnezeu, atunci primește de la El o sumă de calități. În a treia - a patra lună femeia trece niște încercări. Acestea pot lua cele mai neașteptate forme și de modul cum acestea vor fi trecute depinde caracterul și viața viitorului copil. Principalul e că orientarea către valorile spirituale să fie mai puternică decât toate celelalte tendințe.

A venit la mine o cunoștință, doctoriță. I-am vindecat copilul de diateză arătând care sunt cauzele: încălcarea de către aceasta cu câțiva ani înainte de nașterea copilului a înaltelor legi ale Universului. Acum ea voia să verifice, pentru orice eventualitate, dacă nu cumva există noi încălcări. Am văzut în câmpul ei puternice deformații ale structurilor care îi influențează destinul. Există indiciul că, prin vorbele sale, ea distrugea sentimentul iubirii dintr-un alt om și din această cauză și ea și copiii săi pot avea serioase neplăceri. Femeia nu-și putea aminti și aproape o oră noi am căutat cauza care s-a dovedit a fi următoarea:

Femeia avea o cunoștință, un medic tânăr cu care discuta adeseori. Odată el a venit în vizită împreună cu fata de care era îndrăgostit. Privind-o, doctorița a spus:

- Tu n-ai să faci casă cu ea. Te va părăsi. Ea are nevoie de cu totul altfel de soț.

După un timp tinerii s-au despărțit într-adevăr: femeia, fără voia sa, i-a dat cunoștinței sale mecanismul de suprimare a sentimentului de iubire. După aceasta mecanismul s-a declanșat în tânăr de foarte multe ori. Odată primit, mecanismul a început să funcționeze în câmpul său distrugând raporturile sale față de femei.

Adesea nu ne gândim prea mult la cât de ușor putem face rău unui om dar în același timp, și nouă. O observație, nevinovată la prima vedere, a femeii a făcut rău cel puțin la trei persoane: cunoștinței, sieși și copilului său. Însă acest lanț se poate întinde și mai departe.

Recent, analizând cauzele bolii unei femei am văzut în câmpul ei niște structuri ale blestemului din partea mamei acesteia. Acestea nu s-au repercutat în mod deosebit asupra sănătății femeii.

- Ați avut conflicte cu mama în 1972?

- Da. Ea era nemulțumită de faptul că mă mărit.

- Era împotriva?

- În mod categoric. Iar eu i-am spus că oricum am să mă mărit.

Cercetez structurile karmice și văd un tablou uluitor.

- Am să vă rog să nu vă mirați de ceea ce am să vă spun. Ați auzit vreodată ceva despre viețile anterioare?

- Da.

- Într-o viață anterioară ați murit de cancer. Actualul dumneavoastră soț în viața anterioară v-a fost logodnic. Mama dumneavoastră v-a fost tot mamă. La dorința ei ați rupt logodna și nu v-ați mai căsătorit cu el deși l-ați iubit extraordinar. În viața actuală v-au fost hărăzite aceleași încercări și le-ați trecut cu bine. De aceea totul a avut o turnură fericită și chiar blestemul involuntar al mamei nu v-a atins. Mama însă n-a trecut această a doua încercare. Opunându-se categoric dragostei și căsătoriei dumneavoastră ea și-a repetat greșeala. Când celula se luptă cu organismul ea încearcă să și-l subordoneze. Ea se transformă în celulă canceroasă.

După un anumit timp de gândire, femeia îmi spune:

- Știți, mama mea a murit în 1975 din cauza unui sarcom. În acest moment mă gândesc la omenire, la faptul că prin pragmatismul, prin telurismul nostru am început în ultimul timp să ne îndepărtăm tot mai mult de sentimentele divine.

Principală informație ereditară se transmite nu numai prin intermediul câmpului. Mama este indisolubil legată prin câmp de copilul său și de aceea trăirile emotive ale mamei se răsfrâng asupra copilului. Dacă este vorba de ură, de separarea de omul iubit, acest lucru va însemna o adevărată catastrofa pentru el. Structura negativă a câmpului femeii determină multe din viitoarele nenorociri ale copilului.

Analizez încălcările legilor cultivării iubirii la una din pacientele mele și îi zic:

- Fetițele dumneavoastră prezintă o acumulare atât de puternică a unor programe negative, încât ele pot duce la sterilitate.
- Conform horoscopului, ele trebuie să fie sterile. Îmi răspunde femeia.
- Astrologia este secundară. Timpul nașterii copilului este determinat de structura câmpului lui, adică de karma.

În activitatea mea am avut ocazia să mă conving de faptul că prezicerile horoscopului pot fi modificate în anumite condiții.

M-a sunat o reporteră de la televiziune și m-a rugat să ne întâlnim. Ea a fost un conlocutor minunat și o ascultătoare atentă. Întrebările ei m-au ajutat să-mi sistematizez materialele acumulate în decursul anilor. Este plăcut să discuți cu un om care se orientează destul de profesional în problemele bioenergiei. Am refuzat însă apariția pe ecran pentru a evita agiotajul publicitar și a-mi continua cercetările.

Nereușind să epuizăm toate întrebările, ne-am înțeles să ne întâlnim a doua zi. Dar s-au petrecut niște fapte ciudate. Noi ne-am așteptat unul pe celălalt aproximativ o oră dar în locuri diferite, fiecare din noi fiind convins că în locul unde aștepta el era fixată întâlnirea. Situația devenise absurdă. Reportera mă căuta la telefon, eu o căutam la hotel și numai cu o oră înainte de plecarea ei ne-am întâlnit. Femeia era indignată și făcea eforturi vizibile pentru a-și reprimă sentimentul de ofensă, fapt ce i-a reușit și după aceea luam periodic legătura prin telefon.

Într-una din convorbiri ea s-a scăpat că, după horoscop, peste câțiva ani va trebui să moară. Am început să-i analizez structurile karmice.

- Judecând după informația primită, vă va muri copilul imediat după naștere. Zona vulnerabilă este capul. Aceasta va atrage după sine un șir de boli și nenorociri inclusiv tulburări psihice și, din nenorocire, decesul, la doi ani după pierderea copilului.
- Deci prezicerile horoscopului sunt adevărate? a întrebat ea cu o neliniște pe care n-a reușit să și-o mascheze.
- Nu-i vorba de horoscop ci de construcția dumneavoastră bioenergetică sau, cu alte cuvinte, de karmă. Aștrii vă determină destinul fiindcă v-ați născut într-un anumit moment, dependent de structura energetică. Dacă dumneavoastră, prin promovarea spiritului și prin aspirația către Divin, vă veți modifica structura bioenergetică, se va modifica și karma și destinul dumneavoastră.

I-am explicat principalele tulburări care se opun armoniei structurii câmpului femeii și am efectuat corecția necesară, ea era însărcinată. După un timp am simțit că deasupra ei planează o mare primejdie și am sunat-o.

- Dacă nu puteți elimina supărarea ce i-o purtați soțului, se va declanșa mecanismul karmei. În luna a treia - a patra a sarcinii, ați trecut printr-o încercare, ați reușit să blocați supărarea și reproșurile împotriva soțului. Acum însă este o situație periculoasă atât pentru dumneavoastră, cât și pentru copil. Lăsați la o parte logica vieții cotidiene dacă doriți să fiți sănătoasă și fericită.

Un timp i-am urmărit câmpul de la distanță: el devenea armonios și stabil. După nașterea copilului, fericita mamă mi-a dat un telefon:

- Ați avut dreptate, copilul era să moară. El s-a născut cu cordonul ombilical înfășurat în jurul gâtului. Așa mi-au spus doctorii.

Dar cea mai uluitoare confirmare a fost peste trei luni în urma investigării ecografice a copilului. El prezenta hemoragii microscopice la nivelul creierului. Dacă n-ar fi fost eliminate la timp supărările și reproșurile femeii, evenimentele s-ar fi putut desfășura după scenariul prezis de horoscop.

Logica iubirii și iertării este mai presus de orice astrologie și orice preziceri, prin aspirația spre armonie, bunătate. Divinitate, se poate anihila karma negativă.

Soarta și caracterul viitorului copil se formează în câmpul informativ-energetic al părinților încă înainte de concepție. În momentul concepției ele deja există și-i determină viitorul copilului și de aceea, dacă părinții au dubii dacă să dea sau nu naștere copilului, are loc un atac asupra acestor structuri, deformarea și chiar distrugerea lor parțială. Extrem de negativ se repercutează asupra structurilor câmpului viitorului copil planificarea brutală a sexului acestuia, dorința unuia dintre părinți de a avea numai băiat sau numai fată. Chiar și numai simpla îndoială asupra dorinței de a avea copilul, nemaivorbind de tentativa de a scăpa de el, constituie o demolare a destinului său, a fericirii și sănătății sale, a structurilor de comunicare și solidaritate cu oamenii.

La cincisprezece ani o fată declară „Eu n-am să fac copii”. Ea confirmă emoțional acest program iar peste câțiva ani poate aduce pe lume un copil grav bolnav și vinovată pentru acest lucru va fi numai și numai ea fără să bănuiască măcar că acest fapt se datorează unei vorbe prostești pe care a aruncat-o cândva într-o doară.

Părinții așteptau un băiat și s-a născut o fată. Au suferit o zi, după care s-au consolat cu gândul. Acum își iubesc foarte mult fata numai că aceasta este bolnăvicioasă. Programul distructiv dublu creat de mamă și de tată nu a dispărut nicăieri ci își face conștiincios datoria în câmpul copilului.

În timpul sarcinii soțul a supărat-o pe soția sa iar acesteia i-a trecut prin gând: „Nu trebuia să fac copii”. Apoi a mai jignit-o o dată și femeii i-a dispărut dorința de a trăi o asemenea viață ...fericită”. Toate acestea s-au acumulat în câmpul firav, neprotejat al viitorului fiu. Acum el este intoxicat de medicamente, trecut prin multe spitale, însă starea de sănătate nu i s-a restabilit.

Este foarte important ca în timpul bolii copilului să creăm condiții pentru însănătoșirea lui corectă. Ce înseamnă acest lucru? Părinții trebuie să se gândească, înainte de toate la spiritul copilului, și abia după aceea la trupul său. Din acest motiv îndoparea copilului cu medicamente și mâncare nu poate decât să-i facă un rău.

Nu demult discutam cu tatăl unei fetițe care era cât pe ce să moară în timpul unei boli grave. Am privit câmpul copilului de dinainte și de după boală și am fost uluit. Uriașele deformații care produsese boala au dispărut aproape complet. Am început să caut cauza unui asemenea tratament reușit și cauza a fost dragostea tatălui pentru fiică. Cea mai mare parte a programelor de negare a universului a fost neutralizată prin iubire.

Însă iubirea, nu atașamentul. Cu iubirea poți vindeca iar cu atașamentul doar să faci rău. De aceea, în timpul bolii copilului, foarte multe depind de comportarea, de etica și chiar de regimul alimentar al părinților. Renunțarea la came, alcool, delicatose, supraalimentarea sunt chiar mai importante pentru părinți decât pentru copii. Orice supărări și reproșuri ale părinților, unul față de celălalt cât și față de lumea din jur, trebuie eliminate. Starea sufletească a părinților este starea sunetului și trupului copilului. Pentru a-l păzi pe copil de boli și necazuri părinții trebuie să înțeleagă lucrul cel mai important: copilul trebuie să fie sănătos sufletește.

În fața mea stă un tânăr și-mi spune problemele sale. Cu doi ani în urmă au început să-l doară puternic picioarele. El a umblat pe la masori, a făcut tot felul de băi. După efectuarea procedurilor prescrise, în câteva luni, durerile i-au trecut. În schimb a început să-i scadă vederea. Cazul era tipic: când renunți la copil, înainte de concepție sau în timpul sarcinii, cu fapta, cu vorba sau cu gândul, se deformează structurile câmpului în trei zone: cap, prima ceakră și picioare. În acest caz au coincis niște puternice încălcări pe linie maternă și paternă din care cauză deformarea câmpului în zona picioarelor se muta prin intermediul tratamentului medical, în zona următoare - capul. Procesul care altădată dura decenii, acum decurge doar în câteva luni. Acesta este și motivul derutei medicilor din ultima vreme. Dacă înainte, când boala apuca să se localizeze într-un anumit organ, ea era tratată timp îndelungat și pacientul „se însănătoșea” (deși în realitate boala se muta într-un alt organ acumulându-se treptat), acum karma impură a omenirii dă un cu totul alt tablou. Boala nu se localizează precis ci ”flotează” pe rând prin diferite organe în timpul tratamentului. Este deja bolnav nu un singur sector al câmpului omului ci este deformat întreg câmpul. Orientarea exclusivă asupra corpului fizic și nu asupra cauzei e lipsită de sens și periculoasă cum sunt lipsite de sens și enormele cheltuieli de mijloace pentru lupta cu boala și nu cu pricina apariției acesteia. Medicii n-au nici o vină. Gândirea oamenilor nu-i perfectă încăpățânându-se în mod pueril să vadă numai , efectul dar nu și cauza. Entuziasmați de binefacerile civilizației, ne comportăm ca niște copii pentru care o jucărie frumos colorată are prioritate față de lucrurile cu adevărat indispensabile.

Înainte religia îi dădea omului niște stereotipuri de comportament corect. El știa: ”...în toate este voia Domnului”. Era o modalitate minunată de blocare a influenței negative din subconștientul omului asupra lumii înconjurătoare. Omul putea interveni în desfășurarea evenimentelor, să li se opună pornind de la interese personale, însă în suflet era obligat să păstreze armonia eu lumea înconjurătoare fiindcă sufletul reprezintă un câmp și anume la nivelul, acestui câmp fin omul realizează comuniunea cu întreg Universul.

Uneori confirmarea faptului că suntem încă foarte departe de a înțelege motivele multor evenimente din viața noastră, vine cu totul pe neașteptate.

Medicul șef al unuia din spitale cunoștea principiile de bază ale autoreglării câmpurilor însă nu s-a grăbit să le aplice în practica sa. Odată însă, când era bolnav și avea de câteva zile la rând o temperatură ridicată, care nu se lăsa cu nici un fel de mijloace, el și-a amintit de cercetările mele și a început să se gândească: ”...Doamne, eu sunt foarte vinovat de ceva. Nu știu ce păcat am înfăptuit, nu pot să găsesc acum cauza, dar Tu iartă-mi greșeala. Ajută-mă să înțeleg și să nu mai fac asemenea păcate...” Peste două ore temperatura a scăzut până la 37,2 grade.

Cititorul ar putea ajunge la concluzia pesimistă că, întrucât are loc cumulumul de fapte negative, situația omenirii este gravă și fără speranță. În realitate situația este cu mult mai bună decât ne-am putea imagina la prima vedere. Există un mecanism de blocare și de purificare a karmei.

Acest lucru necesită însă în primul rând, înțelegerea faptului că fiecare om și fiecare eveniment care tulbură echilibrul este o parte a Universului. De aceea starea noastră interioară trebuie să fie apropiată la maximum de sentimentul smereniei. Cu cât este mai fin nivelul câmpului, cu atât este el mai puțin dependent de personalitatea noastră, cu atât mai departe se situează el de logica trupului. Fiecare om se poate ajuta pe sine însuși în primul rând printr-un comportament corect printr-un raport corect față de lume, prin alimentație. Și încă o calitate foarte importantă: aspirația.

La începutul deceniului al optulea urcam împreună cu un grup spre cascadele râului Gheg din zona lacului Rița. Urcam fără grabă, dozându-ne efortul. În vreo patruzeci de minute am ajuns sus și ne-am apropiat de marginea prăpastiei. De la înălțimea aceea uriașă am văzut traseul pe care l-am parcurs, șoseaua îngustă de unde a început urcușul nostru. Atunci am făcut o asociație cu viața omului și am simțit că omul poate realiza incomparabil mai mult printr-o aspirație continuă, neîntreruptă, decât printr-un salt izolat și de scurtă durată.

Cel mai eficient mecanism de blocare și purificare a karmei este aspirația permanentă, neîntreruptă către desăvârșirea spirituală.

Acum se vorbește mult de necesitatea reîntoarcerii către Dumnezeu, spunând: „Eu cred în Dumnezeu” și, mergând la biserică, omul poate rămâne foarte departe față de contactul cu Divinul. Credința în Dumnezeu este un proces în care fizicul se îmbină cu spiritualul.

Acest lucru se vede pe un exemplu foarte simplu. Dacă celula a început să funcționeze în disonanță cu imperativele organismului, numai pentru ea însăși, atunci începe procesul de degenerare și dezagregare. Pentru restabilirea unității cu organismul singură dorința nu ajunge, este nevoie de o muncă dificilă, încordată, ritmică de curățire a celulei și restabilire a armoniei.

Sufletul și spiritul omenirii sunt acum incredibil de calmate. Celulele grav bolnave ale organismului trebuie să dispară și procesele pe care le vedem acum atestă începerea acestei munci. Munca neobosită și conștientă pentru perfecționarea spiritului și a trupului este singura cale de salvare. „Trebuie să ții, să încerci, să depui eforturi în fiecare zi și în fiecare oră, să te lupți cu tine însuși pentru a obține ceva, dar să ții minte că mâine rezultatele ar putea să nu se vadă și va trebui să te lupți din nou. Nici un fel de automulțumire sau semeție n-ar trebui să sălășluiască în noi...”

„Dacă inima păstrează semeția, blamarea și ura, ea se ține departe de Dumnezeu”, spunea părintele Men într-una din predicile sale.

Ce înseamnă smerenia din punct de vedere bioenergetic?

Om care primește cu smerenie toate încercările vieții, economisește o cantitate imensă de forțe care ar fi trebuit să fie cheltuite pentru reproșuri sterile față de situația apărută. Această rezervă se folosește pentru transformarea spirituală a omului pentru autodezvoltarea sa.

Adeseori sunt întrebat dacă se pot ameliora capacitățile copiilor, dacă se poate spori randamentul lor la învățătură. Lipsa dorinței de a învăța apare la copil foarte simplu. În timpul sarcinii mama se debarasează de sentimentele față de soț, de copil sau față de lumea din jur. Aceasta duce la formarea unui program de renegare a câmpului informațional al Universului care blochează capacitățile copilului de a lucra cu informația. Copilului îi vine greu să învețe și el refuză să facă acest lucru. O mamă iubitoare, care nu-și permite și nu permite nimănui să se îndoiască de sentimentul de dragoste și de comuniunea cu Divinitatea, va da naștere unor copii talentați. Prin urmare, capacitățile copiilor sunt determinate de comportamentul etic al părinților și rudelor lor.

Investigam un copil cu un înalt grad de agresivitate subconștientă. Vinovată era sora soțului, mătușa copilului, înainte de nașterea copilului ea a săvârșit o faptă în contradicție cu etica. Iată de ce a existat întotdeauna noțiunea de cinste a familiei. Ea se baza pe legile bioenergiei. Asume familia, în general până la a IV-a spiță, se găsește într-o strânsă interdependență la nivelul biocâmpurilor.

Are vreo influență numele asupra destinului copilului? Când părinții îi aleg numele, acesta se fixează în karma copilului și-i influențează structurile câmpului. Există nume neutrale, există nume de bun augur care au o influență pozitivă. Acest lucru poate fi măsurat bioenergetic.

Câteodată se întâmplă ca numele fixat în karmă să nu corespundă numelui pe care îl poartă omul. Prima oară m-am lovit de acest fapt analizând împreună cu o mamă problemele fiului său Juri. Nu știu din ce cauză reieșea mereu că el ar trebui să aibă un alt nume.

- Da, noi am vrut la început să-i punem numele de Arthur, dar apoi ne-am răzgândit și ne-am decis să-l cheme Juri. Spunea mama.

- Mă uit la tabloul bioenergetic: numele din karma băiatului e Arthur.

Numele se întipărește în câmpul bioenergetic al omului și depinde de karma celuia al cărui nume îl poartă copilul. Înainte copiilor li se dădeau nume de sfinți nu întâmplător. Karma sacrosantă, pură a sfântului se unea cu

karma copilului, îl proteja și acționa în favoarea lui. Dându-i copilului numele unei rude, riscăm deoarece greșelile și viciile sale va trebui să le ispășească cel care i-a luat, odată cu numele, și o parte din karmă, copilul adică. De aceea, dându-i copilului numele unui muritor este necesară blocarea părții negative a karmei, rugându-ne la Dumnezeu în gând ca în numele copilului să intre numai ceea ce este luminos, ce aspiră spre dragoste, comuniune, noblete, spre Dumnezeu în numele celui om în cinstea căruia ne botezăm copilul.

O confirmare convingătoare privind responsabilitatea pe care o avem unii față de alții, am avut-o odată într-un alt oraș. După cursul pe care l-am ținut acolo, a venit la mine o femeie cam de vreo 40 de ani și mi-a povestit următoarele: avea copii deja destul de mari când s-a decis să mai aducă pe lume încă un copil. Probabil că avusese destule încălcări ale legilor supreme fiindcă i-a murit copilul la puțin timp după naștere. Nici măcar nu l-a mai înmormântat. L-a lăsat la maternitate și, fără să spună o vorbă, a plecat. După o lună i-a murit o rudă, apoi alta, apoi încă una. Orașul nu era mare. Prietenii au început să caute în dreapta și în stânga pe cineva care să poată explica motivul și să ajute familia. Au venit la o „babă” celebră care le-a spus că nu poate face nimic pentru că familia trebuie să dispară de tot. Lăsându-și copilul în spital femeia a săvârșit o crimă atât de mare, încât nimeni n-o putea absolvi de pedeapsă.

Dragostea față de copii face parte dintre cele mai înalte simțuri ale Universului și de aceea orice formă de încălcare a acestei iubiri, exprimată prin renegarea copilului, refuzul de a avea copii sau de a purta o sarcină, nemaivorbind de întrerupere în special în fazele înaintate, renegarea omului iubit și nu numai cu faptele, cu vorba, ci chiar și cu gândul poate duce la urmări foarte grave.

Au venit la mine odată doi pacienți. Femeia avea chist ovarian, bărbatul dureri puternice în regiunea lombară, prostatită. Bolile ambilor erau legate de încălcarea legilor energetice ale primei ceakre. Cauza era una și aceeași. Femeia și-a sfătuit o colegă să facă întrerupere de sarcină, bărbatul a insistat ca soția sa să avorteze. Adică dorința exprimată în cuvinte sau cu gând de a nimici viitorul om este o încălcare a legilor pentru care omul plătește cu sănătatea și cu soarta sa.

O tânără extrem de frumoasă prezenta deformări ale structurilor câmpului în regiunea capului și în partea inferioară a abdomenului. Asta însemna boli ginecologice în viitor. Bolile s-au declanșat în momentul în care i-a trecut prin minte să se sinucidă. După întreruperea sarcinii și suprimarea dragostei față de omul iubit a început acționarea acestui proces.

Mă gândesc cu groază ce se va întâmpla cu noi peste câțiva ani. Suntem total analfabeți. Pe fată o vor trata cu pastile și, chiar dacă ea se va interna în cele mai bune clinici ale lumii, nimeni n-o va vindeca pentru că la baza bolii stă boala sufletului. Omul care ucide dragostea din el nu poate fi vindecat cu pastile.

O tânără avea o gravă boală de piele. Eu îi spun motivul:

- Bunica dumneavoastră, în timpul sarcinii, a dorit să-și ucidă copilul întrerupând sarcina.
- Imposibil, îmi răspunde femeia. Bunicii mele i-au murit șase copii și numai cel de-al șaptelea a fost mama mea. Cercetez cauza morții copiilor. Bunica, din nu se știe ce motiv, nu și-a dorit prima sarcină, și încă foarte puternic. Programul de distrugere a vieții abia plămădite s-a instalat în câmpul ei. Sentimentele puternice de ură față de viitorul copil se găseau în subconștient și, la fiecare sarcină, declanșau programul de distrugere a copiilor. În ciuda dorințelor ulterioare de a avea copii, în subconștient continua să funcționeze programul distructiv. Acest program este prezent și în subconștientul pacientei mele provocându-i niște complicații epidermice.

O altă pacientă mă roagă să-l ajut pe fiul ei:

- Îl dor foarte tare picioarele de parcă i s-ar frânge. Aproape că nu poate merge.

Analizez programul.

- După cinci ani de la nașterea dumneavoastră, mama dumneavoastră a rămas din neatenție, însărcinată. A încercat să facă avort, a băut niște substanțe otrăvitoare, însă nu a putut scăpa de sarcină. Copilul s-a născut totuși însă faptul că nu l-a dorit, atentatul la viață și iubire au format în câmpul mamei distorsiuni care au deformat și au deteriorat structurile câmpului dumneavoastră când aveți numai cinci ani, moștenindu-le. Fiul dumneavoastră plătește acum cu durerea lui de picioare.

Comportamentul femeii cu cinci ani înainte de naștere, în timpul sarcinii și deasemenea de la naștere până la maturizarea sa sexuală, îi influențează puternic destinul și sănătatea. Una din modalitățile de blocare a programelor negative introduse în subconștientul nostru o constituie rememorarea comportamentului femeii în timpul sarcinii cât și comportamentul rudelor sale.

O femeie își povestește viața, mai precis, povestesc eu iar ea confirmă:

- În 1957 ați întrerupt o sarcină, după care a survenit înrăutățirea stării dumneavoastră de sănătate.
- Da, după avort soarta mi-a devenit potrivnică. M-am îmbolnăvit de tuberculoză.
- După cinci ani vi s-a născut o fiică?
- Da. După nașterea copilului sănătatea mi s-a ameliorat. Mi-a trecut tuberculoza. E drept că fata a avut o diateză puternică iar după aceea diverse boli ale pielii.

Multe femei știu că sănătatea li se ameliorează după nașterea copiilor. Faptul este explicat prin aceea că în timpul sarcinii organismul se mobilizează și că are loc o revigorare. Desigur, iubirea pe care mama o nutrește pentru copil îi înnobilează structurile câmpului ei ameliorându-i starea fizică. Dar mai este încă o cauză pe care oamenii nici nu o bănuiesc. Mama transferă bolile sale copilului, adică tulburările sănătății mamei, prin care ea își ispășește propria karmă, trec în câmpul copilului și acesta începe să fie bolnav. Karma se împarte între mamă și copil. Ce ne sugerează în primul rând incorectitudinea structurilor câmpului copilului? Sunt diatezele, alergiile, pneumoniile dese în copilărie, boli ale rinichilor. Bolile copiilor sunt generate de deformări ale structurilor câmpului bioenergetic moștenite de la părinți.

Pe pacienții dificili îi „ghidez” în permanență, controlându-i de la distanță. Este absolut necesar pentru refacerea întregului tablou al bolii și al cauzelor acesteia. Influențarea și conștientizarea merg întotdeauna mână-n mână. Sufletul se vindecă mai greu decât trupul. Când trebuie să ajut un copil cu deformări ale caracterului și soartei, îmi vine de multe ori să mă dau cu capul de pereți. În astfel de cazuri simt că metoda încă n-am dus-o la perfecțiune și nici eu n-am atins perfecțiunea ca vindecător și filosof. În schimb, după o practică îndelungată, poate apărea o lumină și se va putea face încă un pas în direcția dezvoltării metodei.

Nu demult o cunoștință m-a rugat să-l văd pe fiul unei prietene. Copilul nu avea decât doi ani și jumătate însă avea un caracter incredibil de dur. Orice dorință trebuia pe loc să-i fie îndeplinită căci, altfel, zvârlea cu ce avea la îndemână în capul părinților sau a străinilor care se aflau de față. Și se enerva cumplit dacă greșea ținta.

Odată bunicul i-a propus un târg: „...Dacă promiți să te porți frumos, te plimb cu mașina”. Zis și făcut. L-a plimbat, l-a adus acasă iar nepotul a luat o mașinuță și i-a aruncat-o bunicului drept în ochi.

Eu i-am invitat la consultație pe ambii părinți ai copilului, pentru că pricina era în ei, în amândoi. Ei au venit împreună cu băiețelul. În cincisprezece minute el mi-a întors cabinetul cu susul în jos, a spart o veioză, s-a apropiat de casetofon și a distrus o casetă, apoi a găsit niște tuburi cu vopsea pe care a început să le arunce în capul părinților săi. Aici era o puternică acumulare de karmă negativă din familia tatălui și karma personală a mamei. În timpul sarcinii, părinții se certau des nutrivând repulsie unul față de celălalt de aceea pachetul programelor distructive a început să acționeze automat și a subordonat conștiința copilului. Nici un fel de măsuri nu diminuau această agresivitate. Lucrul cel mai interesant era că indicatorii agresivității conștiente și subconștiente nu erau prea înalți la băiat. Prin urmare comportamentul său era determinat de concepțiile, comportamentul și starea spirituală a părinților în momentul de față.

Supărările mocnite și reproșurile părinților unul față de celălalt determină comportamentul copilului și purificarea karmei sale încă nu înseamnă nimic. După două ședințe am văzut o ameliorare stabilă a structurilor câmpului la copil, o nivelare a structurilor spirituale, însă o schimbare reală a conștiinței are loc numai peste vreo trei luni. De aceea nu trebuie să se conteze pe un rezultat instantaneu. I-am prevenit pe părinți că zece - cincisprezece zile trebuie să aștepte să se echilibreze câmpul.

După cinci zile m-a sunat cunoștința mea:

- Băiatului îi este rău. Se sufocă. Maică-sa a intrat în panică.

Discut cu mama și îi explic cauza celor ce s-au întâmplat cu copilul.

- Ați așteptat rezultate imediate. Capacitatea energetică a sufletului este de o mie de ori mai mare față de cea a corpului de aceea copilul nu prezintă încă niște schimbări vizibile. În a patra zi v-ați permis să vă supărați pe mine încălcând astfel legile supreme. Din această cauză suferă copilul. Vă rog să pricepeți acest lucru! Dacă m-am apucat să-l tratez pe fiul dumneavoastră, eu voi face tot ce-mi stă în puteri ca să-l ajut. Reproșurile dumneavoastră reprezintă un handicap pentru mine, pentru dumneavoastră și pentru copil.

Trec câteva zile și vine mama băiatului la mine. Eu îi explic:

- Fiecare om pe pământ se naște pentru ca, trecând peste ispite și nenorociri, să-și dezvolte și să-și perfecționeze sufletul, structura sa spirituală. Fiecare om are câte o cumpănă în viață și în permanență el va fi încercat exact în punctul său vulnerabil. În viețile anterioare v-ați supărat rău soțul, fiul și tatăl. I-ați călcat pur și simplu în picioare. De aceea v-ați născut într-o familie în care există programe karmice analoage. Aceasta intensifică programele dumneavoastră și sarcina ce vă revine este aceea de a le bloca. Principalele dumneavoastră încercări în viață trebuie să fie jignirile din partea soțului și fiului. Fiul deja o face cu vârf și îndesat. Și la soț programul se poate declanșa cu și mai multă putere. Dacă veți reuși să suportați toate acestea fără să le purtați pică fiului și soțului, karma vi se ridică, încercările se încheie și totul va fi minunat. N-o să reușiți, la neplăcerile pe care le aveți în familie se vor adăuga boli și alte nenorociri.

Femeia se uită vinovată în pământ. Eu continui:

- Principala dumneavoastră ispită în viață va fi dorința de a vă călca în picioare soțul și fiul. Dacă veți reuși să vă abțineți se va îndrepta în primul rând fiul, dacă nu veți reuși, pregătiți-vă să primiți pedeapsa.

Mai privesc o dată structurile karmice, o tratez pe ea, pe fiul ei și ne despărțim pentru o perioadă de timp.

Peste câteva zile iar mă sună cunoștința mea:

- Acum îi e rău și mamei și copilului, are din nou sufocări și convulsii.

Motivul e din nou același. Marți seara mama a început din nou să se îndoiască, dacă voi putea să fac ceva, dacă pot eu într-adevăr să vindec și sufletul, nu numai trupul. S-au pornit reproșurile, renegarea Divinității, dorința obținerii unui rezultat imediat, a efectului vizibil. Toate acestea s-au reflectat fără întârziere asupra comportamentului copilului: el și-a mușcat prietenul la grădiniță. Mama s-a supărat și a gândit rău despre mine. La nivelul câmpului s-a produs un atac bioenergetic. Întrucât câmpul meu este echilibrat, eu neavând nici o vină, atacul s-a întors înapoi și a căzut asupra mamei și fiului.

Îi explic din nou cauzele și le refac structurile câmpului.

- Vreți să vă dau un sfat cum să fiți sănătoasă și să trăiți mult timp? Niciodată, față de nimeni și nimic, nu emiteți pretenții, nu faceți nimănui nici un fel de reproș. Nici față de soartă, nici față de trecut, nici față de oameni. Puteți să vă exteriorizați cum doriți, dar în forul interior orice reproș al dumneavoastră reprezintă un program de distrugere al aceluia căruia i-l adresați. Celula nu poate face reproșuri organismului plecând de la propriile sale interese. O astfel de celulă este respinsă sau se îmbolnăvește. Ne-am obișnuit să emitem pretenții față de toată lumea: față de stat, față de șef, față de colegii de serviciu, față de rude.

Trec câteva zile. Mă interesez cum se simte băiatul. Mama mi-a spus că nu-s nici un fel de schimbări însă, dacă i se arată cureaua, încetează cu aruncatul lucrurilor. Înainte nici cureaua nu avea nici un efect. Ei, slavă Domnului! Câmpul s-a echilibrat, procesul e în curs de stabilizare.

Îl cercetez de la distanță pe copil. Găsesc încă o cauză a agresivității sale: suicidul. Supărările părinților, adică programele de distrugere reciprocă au declanșat programul de autodistrugere al copilului din momentul nașterii sale. Pentru a nu pieri, acest program orientat spre interior îl întoarce spre viitor „înapoiindu-l” autorilor.

După corecție, câmpul copilului devine mai maleabil, mai cald. Se pare că a fost eliminată una din cauzele principale ale comportamentului său.

Mai trec cinci zile. Discut cu cunoștința mea.

- Știi, prietena mea a fost șocată ieri: fii-su s-a apropiat de ea și toată seara a mângâiat-o pe mână.

În asemenea minute înțeleg pentru ce trăiesc pe pământ.

Acum, când tratez femeia, îi cercetez în mod obligatoriu și pe copiii lor. O discuție de maximum trei minute poate să-l scape pe copil de mulți ani de încercări și boli. Îi explic mamei care ar fi cumpăna principală din viața lui și care sunt punctele lui vulnerabile.

Unei femei îi explic că motivul bolii fiului ei îl constituie, comportamentul ei din timpul sarcinii. Ea credea că soțul o va părăsi și a ucis în ea dragostea pentru el. A bătut-o chiar gândul să-și pună capăt zilelor. Copilul are slăbit contactul cu Divinul, cu Universul. Acest lucru se reflectă asupra stării sale psihice și fizice.

Îi explic cauzele, o atenționez că pentru ea încercarea capitală va fi să-și păstreze sentimentele divine față de soț și față de sine.

- Veți fi mereu provocată să vă deziceți de Dumnezeu însă dumneavoastră va trebui să rezistați.

- Dar alții cum trăiesc? mă întreabă ea.

- Alții au rezerve interioare pentru contactul cu Divinul. Și oricât s-ar dezice ei la suprafață, în interior, în subconștient ei au un bun contact. Rezervele dumneavoastră au fost secătuite. Aveți nevoie de niște eforturi conștiente. De câteva ori n-ați rezistat încercărilor. Aname de aceea aveți o tahicardie puternică, dureri de stomac, colită, complicații ginecologice. Am pus corect diagnosticul?

- Da, răspunde femeia uimită. Am fost internată în spital în urmă cu o jumătate de an.

- Acum, la nivelul câmpului, se formează un fibrom uterin. Dacă nu vă veți reprima sentimentele din cauza unor pretenții sterile, el va deveni o realitate.

- Dar înainte cum trăiau oamenii?

- Există o vorbă: „Tineretea mănâncă o turtă dulce aurită și crede că e pâinea cea de toate zilele”. Înainte, prin eforturile prorocilor, ale sfinților, prin poruncile Sfintei Scripturi, printr-o comportare corectă, oamenii se aflau într-o comunicare strânsă cu universul, fără să depună mari eforturi pentru acest lucru. Acum însă toate acestea trebuie să ni le câștigăm singuri cu sudoare și sânge.

- Spuneți-mi ce încercare îl așteaptă pe fiul meu, ce primejdie?

Cercetez structurile karmice.

- Principala încercare peste care va trebui să treacă este slăbiciunea pentru alcool.

Femeia mă privește plină de uimire:

- El are doar trei ani, dar, cum vede berea, cere să i se dea să bea. Cum poate fi ajutat?

- Primul lucru pe care trebuie să-l faceți este să echilibrați regimul alimentar al copilului. Ce înseamnă slăbiciunea lui pentru alcool? În primul rând faptul că el într-o oarecare măsură este robotul poftelor sale, că nu se poate abține. Aceasta se întâmplă fiindcă spiritul său este la pământ. Dacă spiritul se învață, trupul și poftele acestuia pot fi controlate. Omul trebuie să posede lucrurile și nu lucrurile să-l posed pe om. În primul rând aveți grijă ca fiul dumneavoastră să nu mănânce peste măsură. Mâncatul peste măsură împinge spiritul către pământ.

Femeia oftează.

- Nu mă pot abține să-i gătesc ceva bunuț de mâncare. Când s-a născut, plânga tot timpul iar eu, ca să nu plângă, tot timpul îi dădeam să sugă.

- Subconștientul său simțea că el are un contact precar cu Universul și, plângând, încerca să-l intensifice. Supraalimentându-l i-ați creat o falsă iluzie de confort. Obişnuindu-se, el a început să caute izvorul confortului nu în spirit, ci în trup. Cerințele trupești au început să întrecă pe cele ale sufletului. Spiritul a început să se deformeze.

- Și ce-i de făcut acum?

- Să nu-l mai îndopați. În nici un caz nu-i mai dați nimic între mese. Este necesar un minimum de hrană și la ore fixe. Mai puțină carne întrucât aceasta te țintuiește la pământ. Hrana trebuie să fie vegetală. Se exclud toate delicatessurile. Copilul n-are nevoie de ele. El trebuie orientat cu prioritate asupra cerințelor spiritului. Cât mai puțină sare întrucât aceasta ridică agresivitatea subconștientă.

Nu-i mai promiteți niciodată copilului că-i veți cumpăra delicatessuri sau jucării. Copilul trebuie să se gândească la satisfacțiile spirituale. Promiteți-i că-l veți duce la teatru, la muzeu. Omul visează la nivelul unor structuri foarte fine ale câmpului și penetrarea în acele zone, în visare a ceea ce este material, pământesc coboară incredibil de jos. Faceți-i cadouri când nu se așteaptă. Mama care-i spune copilului: „Uite, dacă ai să fii cuminte, dacă ai să înveți bine cumpăr cutare și cutare”, face din copilul său un sclav al cărui stăpân va fi lucrul promis, în acest mod ea, fără să vrea, creează un program de nimicire a tot ce e sfânt în favoare unor avantaje materiale. Asta a și fost cauza principală a dispariției civilizațiilor precedente.

Dezvoltarea spiritualității copilului este cel mai bun medicament împotriva unor apucături urâte.

Comportamentul dumneavoastră îl influențează deasemenea foarte puternic pe copil. Dacă veți continua să vă suprimați sentimentele divine față de soțul dumneavoastră, acest lucru se va răsfrânge neîntârziat asupra copilului.

- Am impresia că i s-au făcut farmece. El a început să se poarte extraordinar de rău cu mine în ultimul timp.

- Nici un fel de farmece! Cauza e în dumneavoastră. La pretențiile dumneavoastră subconștiente el reacționează în mod conștient.

- Am citit într-o revistă sfaturile vrăjitorilor ruși cum să-i faci farmece cuiva. Se spune că acest lucru nu-i periculos.

- Pentru a-i face farmece unui om trebuie mai întâi să uciți în el sentimentele divine care-l protejează fiindcă farmecele reprezintă un proces violent, îndreptat împotriva naturii, care aduce prejudicii structurilor spirituale. În acest caz are loc o dezintegrare a spiritului și destinului nu numai a celui vrăjit ci și a celui care face vrăjile respective. Acest lucru se răsfrânge în mod catastrofal asupra copiilor, în special a celor ce vor veni.

Femeia dă din cap.

- Întotdeauna am afirmat că nu poți obține niciodată nimic cu forța, prin violență.

- Desigur. Ce este în fond vrăjitoria? Este utilizarea resurselor divine în scopuri egoiste, subordonarea structurilor karmice unor interese tactice, de moment.

Când pentru o celulă disparată problema propriilor ei interese, a propriei supraviețuiri este pusă mai presus de interesele organismului, când ea se dezvoltă după o lege proprie, diferită de cele după care trăiește organismul, acest lucru se poate transforma într-un proces oncologic.

Penetrarea în straturile fine ale câmpurilor, unde totul este uimitor, în scopuri telurice, de consum, declanșează cele mai puternice programe de apărare. În funcție de gradul de penetrare, se cuplează mecanismul distrugerii unui individ, a unei familii, a unui grup de oameni și chiar, în cazul unor grave încălcări, a omenirii întregi.

- Dacă femeia vrea să fie cu omul iubit ce trebuie să facă?

- Am să vă mărturisesc o „străveche taină”. Prin bogăția spirituală o femeie nu numai că își poate „fermea” soțul, dar să-l și facă fericit cu adevărat.

Femeia își ia rămas bun iar eu mai observ un timp aureola ei și a copilului. Câmpul devine auriu, maleabil, cald. Apoi senzația că tot ce mișcă pe Pământ se bucură de iluminarea unei părți a întregului care se numește Univers.

Un copil are o encefalopatie. Cu trei ani înainte de nașterea sa, în familie au avut loc certuri puternice până la limita divorțului. Și tatălui, și mamei nu o dată le-a trecut prin minte gândul sinuciderii. Aceste programe constante de autodistrugere atât de...solidar întocmite de părinți înainte de nașterea copilului se găsesc acum în structura câmpului său. Adulterul este mai bine protejat și procesul distrugerii decurge cu mult mai lent, pe când copilul care a moștenit de la părinți două programe puternice de autodistrugere plătește acum prin encefalopatie.

Mama este nedumerită.

- Oare, dacă s-ar elimina acestea, copilul s-ar putea face bine?
- Sănătatea copilului dumneavoastră depinde de starea structurilor sale spirituale iar acestea sunt deformate. Și, dacă ele se vor îndrepta, copilul va fi sănătos.

O femeie suferă din cauza sterilității. Mă apuc să pun diagnosticul. Judecând după starea bioenergetică, este vorba de o polichistoză ovariană.

- Singură sunteți vinovată de boala dumneavoastră.

Femeia se miră.

- Cu câțiva ani în urmă ați comis o faptă împotriva regulilor eticii și aceasta este cauza sterilității. Ați ucis iubirea din bărbatul care vă adoră și încă foarte crud și prin surprindere. Canalele dumneavoastră de comunicare cu Cosmosul vă sunt închise, aveți un nivel bioenergetic scăzut. Vă puteți aminti ce s-a întâmplat?

- Am avut un logodnic, ne pregăteam de nuntă însă eu am cunoscut un om care mi-a plăcut foarte mult și m-am căsătorit cu acesta. Am greșit cu ceva? Îl iubeam mai mult pe cel cu care m-am măritat.

Îi explic femeii că omul care iubește nutrește asemenea sentimente încât uciderea lor, în tine sau în el, este o crimă imensă. Dacă ne luăm după logica de zi cu zi, sterilitatea poate fi eliminată prin intervenție chirurgicală. Anume cu așa ceva se ocupă medicina contemporană. Însă distrugând iubirea, sentimentul contactului cu Universul, femeia a distrus structurile spirituale fine atât la ea cât și la bărbat. Copilul născut în astfel de condiții poate avea niște structuri deformate ale spiritului. Organismul feminin blochează această posibilitate, refuză să conceapă un copil care să fie grav bolnav, să moară sau să facă rău altora. Dacă parametri spirituali ai femeii ar fi fost coborâți nu s-ar fi instalat nici sterilitatea, ea ar fi născut un copil cu karmă neagră. Structura ei spirituală însă și sistemul de protecție au fost destul de bune pentru a realiza ce pericol îi paște pe copii și nepoți. Noi considerăm în mod obișnuit că aceasta este o boală și ne luptăm cu noi înșine, cu propriul organism care încearcă să ne salveze familia de la pieire. Îi explic femeii toate aceste legi și văd că structurile câmpului ei încep să se îndrepte.

- Ce să fac? Întreabă femeia.

- În primul rând să vă conștientizați nu la nivelul pământesc ci la un nivel superior, spiritual. Când veți înțelege toate acestea, organismul nu va mai avea de ce să se opună și să cupleze sistemul de protecție. Cea mai bună apărare a spiritului împotriva degradării o reprezintă deformarea structurilor primitive ale corpului. Distrugerea acestora îl obligă pe om să mute punctul de sprijin de pe trup pe suflet ceea ce-l salvează.

„Boala nu te lasă să păcătuiești”, se spune în Biblie.

Îmi amintesc de o tânără cu un caz analog. Avea o obturare totală a trompelor. Cauza era una singură. Străbunica ei a făcut un avort însă deformarea structurilor spirituale s-a încheiat prin protecția fizică a organismului strănepotei sale. După discuția cu mine s-a declanșat resorbția obturațiilor. I-am recomandat femeii să mai facă un control. Medicii au refuzat s-o consulte pe motiv că boala ei nu poate fi vindecată prin bioenergie. Singura cale, spuneau ei, este intervenția chirurgicală. Femeia a trebuit să recurgă la o clinică particulară și, peste două săptămâni, mi-a adus radiografiile. Obturațiile dispăruseră complet.

Astfel de cazuri confirmă faptul că începutul multor boli ginecologice se găsesc la nivelul câmpului constituind cel mai adesea o protecție împotriva moștenirii unor urmași cu malformații. Distrugând din ce în ce mai activ acest sistem de protecție, medicina contemporană, neînțelegând cauzele bolii, contribuie la apariția unei generații fără capacitate vitală la nivel fizic și moral. Izbăvinduo-l pe om de o boală concretă, medicina deschide o porțiță dezvoltării proceselor care coboară imunitatea generală a omenirii.

Ceea ce se întâmplă acum cu medicina ne amintește de povestea cu călărețul.

Un călăreț care venea în goană pe drum îl întreabă pe un țăran:

- Cum să ajung până la N?

- Dumneavoastră mergeți într-o direcție greșită, îi răspunde țăranul.

- Nu-i nimic, am un cal minunat!

- Da, dar trebuie să mergeți într-o altă direcție, insistă țăranul să-l lămurească pe călăreț.

- Nici o problemă, am rezerve de hrană pentru multe zile.

- Cu cât va fi mai bun calul dumneavoastră și cu cât veți avea mai multe provizii, cu atât veți fi mai departe de țel.

Cu cât mai mari sunt realizările științei medicale cu atât sunt mai îndoielnice în fapt rezultatele acestor realizări.

Ne-am obișnuit, în virtutea inerției, să credem că principalul sistem de protecție al organismului sunt celulele imunitare. Uităm însă un adevăr simplu: sufletul și trupul reprezintă un tot unitar. Subconștientul și conștiința reprezintă câmpul iar corpul fizic este o varietate, un contrariu dialectic al acestui câmp. Și cel mai perfect sistem de protecție al organismului este, în primul rând, protecția structurilor spirituale ale câmpului. De aceea, când în fața organismului apare problema supraviețuirii, trebuie să supraviețuiască, în primul rând, structurile strategice, adică cele spirituale, care ne leagă de cauza primordială.

N-avem voie să uităm lecțiile istoriei. În Sparta antică exista un obicei: dacă se năștea un copil bolnăvicios sau handicapat, el era aruncat în mare pentru a se asigura o generație de urmași sănătoși.

Însă, în final, statul spartan a pierit fiindcă se destrămase spiritual.

Filosofia, care privește omul doar ca pe un corp fizic, duce la concepția îngustă, unilaterală a întregii medicine contemporane. Extirparea organului bolnav, chiuretarea, ectomia, protezarea - iată principalele metode de tratament. Dacă omul ar fi fost numai trup, toate acestea ar fi fost corecte, însă omul este, în același timp, și câmp, iar câmpul este mai important decât trupul.

„Nu încap în întregime între pălărie și ghete” spunea Walt Whitman.”

Legile spiritului uman sunt în același timp și legi pentru trup numai că între acestea nu există o corelație severă. Pe cât sunt aceste legi de unice, pe atât ele pot fi și de opuse. Și când medicina începe să penetreze în domeniul câmpului, al spiritului uman, păstrându-și însă metodele specifice de acțiune asupra corpului (reacția, extirparea, coaserea), această intervenție duce la serioase deformări ale structurilor spirituale, insesizabile la început.

Logica celor ce vindecă trupul este ca mai întâi să facă și apoi să analizeze.

Logica spiritului este de a analiza mai întâi și abia după aceea de a acționa.

Ceea ce se întâmplă în medicina contemporană: hipnoza, psihoterapia extrasenzorică, este o încercare de apropiere mecanică a logicii corpului de logica sufletului. Printr-o astfel de abordare aceasta din urmă dispare. Întrucât filosofia și logica spiritului constituie strategia iar cea a trupului - tactica, în prezent succesul tactic, momentan, a eclipsat totul. „După mine potopul!” - aceasta este logica corpului. Însă întrebarea este dacă va mai fi ceva după noi!

Ne-am obișnuit să-i tratăm de miopie pe oameni prin intervenții chirurgicale. Am pus metodologia pe bandă rulantă și acum în zeci de orașe se poate face o astfel de operație fără probleme. Dar cine a stat să analizeze consecințele acestei „victorii”?

Cauza miopiei o constituie deformarea structurilor câmpului la nivelul capului determinate de sentimentul de ură statuat în structurile stabile ale câmpului uman. Aceste structuri nu dispar nicăieri după intervenția chirurgicală ele continuă acțiunile distructive la nivelul câmpului, se transferă asupra altor organe ale corpului sau asupra parametrilor spirituali ai omului.

Operațiile de transplant sau de extirpare ale unor organe duc deasemenea la rezultate asemănătoare. Este bine dacă omul, concomitent, încearcă să-și vindece și sufletul, să caute cauza, să-și conștientizeze greșelile, reușind astfel să schimbe câte ceva din sufletul său.

Chiar mai deplorabile pot fi rezultatele unei intervenții bioenergetice negative.

În filmul lui A. Tarkovski - „Oglinda”, există o scenă în care un copil este tratat de bâlbâială prin intermediul hipnozei. Am analizat cele ce se petrec în cazul unor astfel de metode de tratare a bâlbâielii. Când se bâlbâie, omul prezintă devieri ale parametrilor destinului măsurat înainte și după tratament. Parametri au rămas aceiași. Deoarece hipnoza n-a putut acționa asupra cauzei bolii, doar a transferat-o într-un alt loc, am început să caut pentru a găsi locul de destinație. Am descoperit că hipnoza a transferat boala în viitor. A avut loc o distrugere totală a structurilor karmice ale destinului a trei vieți viitoare ale copilului bolnav. Oare nu-i o catastrofă?

Fără o intervenție asupra cauzei este posibilă doar transferarea bolii fie asupra altui organ, fie asupra destinului, asupra psihicului, într-una din viețile lui viitoare sau să se arunce totul asupra copiilor. Mecanica rămâne tot mecanică. Fără o primenire spirituală, boala nu se va vindeca.

Îmi amintesc o pildă pe care mi-a spus-o un medic foarte tânăr. Alah i-a adunat pe oameni și a început să le împartă pedepse pentru încălcarea legilor. Cea mai cumplită pedeapsă i-a revenit medicului. Doctorul s-a indignat:

- De ce? Eu sunt medic, îi ajut pe oameni, îi scap de suferințe!

Alah i-a răspuns:

- Pentru că eu trimit bolile pentru pedepsirea păcatelor omenești, iar tu nu le dai voie să-și dea seama de ele.

Consider că religia, oferind o concepție despre comportamentul corect a făcut mai multe pentru sănătatea omului decât medicina.

Am cunoscut un om care a fost vindecat de o boală gravă de către un bioenergetician. Omul umbla în cârje. După tratament nu a mai avut nevoie de ele. Bucuria bolnavului și a familiei nu mai avea margini. Discutând cu el simt că pe fiul său îl paște o mare nenorocire. Testez și văd că băiatul poate muri. Cauza stătea în faptul că bărbatul avea, pe linie paternă, un puternic program de distrugere a fiilor, care s-a manifestat prin boala picioarelor. După tratament, boala a fost transferată asupra structurilor destinului bărbatului și asupra trupului și destinului fiului său. Este periculos să elimini problemele vizibile fără să le găsești și să le elimini cauzele primordiale. Înainte boala migra dintr-un organ într-altul. Acum extrasenzorică și medicina de vârf (psihogeneratoarele și aparatele care acționează la nivelul câmpului) alungă boala din trup în suflet, în destin, în psihic și chiar asupra generațiilor și vieților viitoare.

Psihogeneratorul care lucrează cu câmpurile informaționale are ca rezultat o ameliorare vizibilă la nivelul fizic și la nivelul dens al câmpului și o distrugere totală a nivelurilor fine. La televizor a fost arătată o femeie care a urmat un tratament cu ajutorul psihogeneratorului care, așa cum afirma reclama...poate înlocui o mie de bioenergeticieni". Îi fac femeii un control de la distanță. Văd o vindecare completă la nivelul fizic și transferul deformațiilor asupra structurilor spirituale, asupra destinului și a patru vieți viitoare. O parte din deformații a fost transferată asupra copiilor.

Dacă boala este receptată ca rău, ea este tratată prin zvârlirea ei dintr-un loc în altul. Când va fi adoptată concepția conform căreia boala este o fărâamă a degradării spirituale și vor fi eliminate cauzele ei, boala se va stinge singură.

Imperfecțiunea filosofiei și a concepției noastre despre lume ne duce la autodistrugere.

Discut cu un cunoscut despre medicina contemporană în prezența fiului său, student la medicină. Pe fiu îl durea cumplit capul. A luat câteva pastile, dar boala nu trecea. Am presat un punct de pe gât, l-am scuturat ușurel și boala a dispărut. Tânărul a avut o reacție interesantă:

- Tată, la ce bun să învăț la Universitate, dacă se poate vindeca în acest fel?

Tatăl i-a răspuns că de învățat trebuie oricum să înveți. Eu am tăcut. Pentru a clarifica această problemă, o discuție de două minute nu este suficientă.

Metoda despre care este vorba în carte permite tratarea bolilor cu mulți ani înainte de apariția primelor simptome fizice ale acestora. A fost o etapă, în perioada elaborării metodei, când am crezut că diagnosticul karmei va putea înlocui total medicina. Apoi am înțeles un adevăr cât se poate de simplu. Esența metodei constă în prevenirea evenimentelor care s-ar putea produce însă conștiința noastră orientată asupra nevoilor trupesti, nu va putea prevedea toate procesele. De aceea nu se pune problema negării medicinei contemporane ci a interacțiunii medicinei spiritului cu medicina trupului, acordându-se prioritate tratării și dezvoltării spiritului. Este vorba de o schimbare cardinală a principiilor medicinei moderne, de o unificare și completare reciprocă și nu de o înlocuire a unei concepții cu alta.

Ocupându-se numai de trupul fizic, medicina se îndepărtează tot mai mult de la menirea sa principală - vindecarea omului, căci omul este în primul rând, spirit, câmp.

„Un medic-filosof este asemănător unui zeu", spune Hipocrate. Înainte filosofia. Religia și medicina erau un tot unitar. Un singur om purta în el toate aceste cunoștințe. Și el vindeca. Acum medicul face injecții, operează, prescrie pastile, respectă regulamente. Există și o altă alternativă? Există!

Medicul terapeut, având o înaltă etică și o structură spirituală superioară, tratează nu numai trupul, ci și sufletul, în același timp. Behtercv spunea că, dacă după consultație bolnavul se simte mai bine, asta înseamnă că el a dat peste un medic bun. Există multe cazuri în care simpla apariție a medicului în salon ameliorează starea pacienților. Din păcate însă, în ultimele decenii, medicina acordă o atenție tot mai mare aparaturii în ceea ce privește diagnosticarea și tratamentul, și mai puțin personalității medicului.

Nu demult mi s-a adresat o cunoștință și m-a rugat să testez un nou aparat care a sosit la centrul lor de cercetări. Ea îmi vorbea cu mult entuziasm despre posibilitățile multiple ale aparatului care acționa asupra câmpului uman și care permitea vindecarea pacienților fără medicamente. Am decis să analizez în ce mod acționează aparatul și am efectuat diagnosticarea numai după nume a unui pacient care a urmat tratamentul cu ajutorul acestui aparat. Omul făcuse serviciul militar în Afganistan și suferea de un ulcer gastric. Cauza ulcerului era o ridicată agresivitate conștientă și sentimentul de ură pe care a trebuit să-l nutrească în timpul acestui război. În câmpul său s-au format puternice programe distructive orientate împotriva oamenilor. Structurile karmice erau deformate. După acțiunea aparatului câmpul pacientului s-a curățat, deformațiile au dispărut, starea fizică a organelor s-a ameliorat considerabil. Am început să-i analizez bioenergia mai fină a organelor și am văzut că starea energetică a centrului endocrin și al primei ceakre era cu mult mai proastă decât înainte de tratament. Am analizat parametri spirituali ai iubirii, agresivității și am înțeles de îndată totul: ulcerul se cicatrizase, agresivitatea exterioară a scăzut mult, în schimb cea din subconștient a crescut considerabil. Reieșea că ulcerul bloca extinderea programului distructiv în straturile profunde ale subconștientului. După tratament agresivitatea s-a transferat din conștient în subconștient. Parametrii spirituali au coborât iar unul din indicatorii cei mai stabili - capacitatea de a iubi - care este răspunzător pentru sănătatea copiilor și sănătatea noastră în viitor, a scăzut până la punctul critic. În linii generale am văzut același tablou pe care-l vedem pretutindeni în lume: distrugerea resurselor strategice ale organismului de dragul sănătății temporare a corpului fizic. Acest aparat ca și altele zeci sau sute deja elaborate sau numai în fază de proiect reprezintă o cucerire excepțională a medicinei contemporane și răspunde pe deplin cerințelor acesteia și filosofiei ei: eliminarea consecințelor fără depistarea cauzelor bolii. Aparatele pot îndrepta doar straturile cele mai grosolane ale structurilor karmice, alungă boala în interior, fără a o elimina. Boala alungată în interior va distruge nu un anumit sector al corpului sau vreun organ izolat, ci imunitatea întregului organism. În acest fel, învingând o boală izolată, medicina modernă condamnă omenirea la o degenerare

și dispariție lentă și chinuitoare. Întrucât boala reprezintă blocarea unui comportament și a unei gândiri incorecte, cel mai adesea subconștient, eliminarea acestor blocaje va accelera mult procesul de dezintegrare.

Analizând structurile câmpului societății și omenirii și deasemenea informația provenită din diferite surse am ajuns la următoarea concluzie: în ultimii o sută cincizeci de ani nivelul de agresivitate al omenirii crește din ce în ce mai mult și, fiindcă sistemele de blocare dintre conștiință și subconștient sunt distruse, are loc o creștere intensivă a agresivității subconștiente. Agresivitatea noastră emană, la nivelul câmpului, în Univers. Pentru stoparea acestui proces, din toamna anului 1995, judecând după rezultatele cercetărilor mele, ar trebui să se declanșeze programele de distrugere ale omenirii. În aceste condiții vor supraviețui doar oamenii cu structuri spirituale echilibrate.

Aș vrea foarte mult ca această prognoză a mea să fie greșită și să nu se confirme niciodată, însă astăzi pentru acest lucru există puține speranțe.

Aparatele cu cel mai mare viitor și cu cea mai puternică acțiune sunt psihogeneratoarele. Probabil că în viitorul apropiat ele vor fi campioanele terapiei. Cercetările făcute de mine arată că structurile câmpului care conțin informația genetică sunt temeinic protejate și influențele bioenergetice nu pătrund până acolo. Sunt posibile doar două excepții: pentru un om care dispune de capacități superioare și pentru psihogenerator.

Pătrunderea tot mai profundă în structurile karmice pentru îndepărtarea bolilor trebuie să-i ducă în mod inevitabil pe cercetători în acele zone unde se găsesc programele care determină codul genetic al plantelor, animalelor și omului. Acest proces poate scăpa de sub control și atunci începe amestecarea și „contopirea” karmei genetice, mai întâi a programelor imediate, adică a omului și animalelor, iar apoi amestecul programelor tuturor ființelor vii. Deja într-un viitor apropiat este posibilă apariția unor mutanți având structură genetică umană și animală în același timp. Astfel de mutații apar uneori în natură însă, în urma influențelor informațional-energetice, numărul lor poate crește în avalanșă. Experimentele efectuate de Jian Kauzhen din Habarovsk au arătat că, dispunând de o aparatură nu prea sofisticată, se pot reuni codurile genetice ale câtorva animale și plante. Nu este exclus deasemenea ca cercetătorii, fără să bănuiască faptul că vizează autodistrugerea omenirii, să facă experimente pe codurile genetice umane și animale. Pericolul unor astfel de experimente constă în faptul că programul de contopire al codurilor genetice ale omului cu cele ale animalului, o dată materializat, se va cuibări în structurile informaționale ale biogenosferei și se va dezvolta în continuare. Crima săvârșită împotriva unui om, după cum o atestă cercetările, se transmite ca program executabil multor generații. Sistemul autoreglării câmpurilor va veni în apărarea câmpului informațional. Și, dacă boala nu va bloca destrămarea structurilor fine ale spiritului atunci începe să funcționeze cel mai eficient mecanism de blocare-moartea.

Un caz foarte semnificativ m-a făcut să descopăr un nou parametru al sistemului autoreglării - dragostea de sine.

O femeie care a venit la mine la consult avea vederea destul de bună. Niște tulburări nesemnificative au apărut din cauză că în anul 1978 ea a nutrit un sentiment de ură față de o femeie. Cu toate eforturile depuse, pacienta nu-și poate aduce aminte să fi avut astfel de sentimente. A trebuit să cercetez mai în profunzime. Am găsit că ura era îndreptată împotriva ei însăși.

- Cum poți să te urăști singur? Poate fi vorba de un gând de sinucidere o iscodesc eu.

- Nu.

Femeia îmi spune că în permanență simte că nu mai are chef de viață. Testarea arată că lipsa dorinței de a mai trăi și gândurile de sinucidere sunt două lucruri diferite. Lipsa dorinței de a mai trăi se datorează unui fond vital scăzut. Într-o asemenea situație sunt suficiente numai niște mici neplăceri și poate apărea gândul sinuciderii.

Înainte eu o consideram cauză, dar reiese că scăderea fondului vital este un efect și este determinată de karma familială a omului, prin încălcarea legilor supreme de către strămoșii săi. În cazul de față mama femeii nutrea un sentiment de ură față de un om, dorindu-i răul. Acest lucru a creat în câmpul ei un mecanism de distrugere care se păstrează și se transmite copiilor determinând dispariția lentă a familiei. Programul lucrează șters, insesizabil creând în interior o atitudine deprimantă față de viață, uneori manifestă, alteori insesizabilă, dar care sapă neconștient la rădăcinile familiei și omul cu un astfel de mecanism distructiv poate comite cu ușurință o faptă ce-i poate fi fatală, nu-și prețuiește nici viața proprie nici pe a altora, poate face rău unui mare număr de oameni dacă aceștia depind de el.

Am investigat câmpul fiului femeii. El prezenta niște stări analoage. Prezenta o serioasă deformare a câmpului din cauza reprimării dragostei față de sine. Prin urmare mecanismul mamei s-a transmis mai departe și a luat amploare. Deși tânărul se simțea deocamdată excelent, era sănătos, nici măcar nu bănuia în ce pericol se află pentru că mecanismul distructiv declanșat de ascendenți își continuă activitatea macabră căutând să se manifeste în chipul cel mai neașteptat și inexplicabil cu mijloacele logicii obișnuite.

O femeie a venit la mine pentru a doua oară. La prima ședință am ajutat-o nu numai pe ea dar și pe soțul ei. Era foarte mulțumită de rezultate însă în sinea ei nu credea că soțul putea fi vindecat de la distanță, fără ca eu să-l fi văzut și fără să fi discutat cu el. De aceea s-a hotărât să mă încerce.

Scoțând din geantă o fotografie mă roagă să-i arăt care e soțul ei. I-l arăt.

- Corect. Dar n-ați putea să-l găsiți pe bărbatul care a murit la cinci ani după ce a fost făcută această poză?

Îl văd imediat pe omul care are puternic deformați parametrii destinului și i-l arăt.

Femeia e uluită:

- Cum de v-ați dat seama?

În loc de răspuns dau a lehamite din mână. Sunt profesionist. Nu-i nici o minune în asta. Este rezultatul unei munci îndelungate și încordate de dezvoltare și perfecționare a capacității mele.

În urmă cu câteva luni m-a abordat o cunoștință.

- Am intrat în panică, mi-a spus ea. Am o prietenă cu care mă cunosc de multă vreme. Astăzi a venit la mine și mi-a făcut o declarație de dragoste. Are pentru mine niște sentimente ciudate. N-o fi cumva vreo deviere?

Am efectuat testarea și i-am spus că, din păcate, devierea este reală.

- Nu se poate elimina? Nu știu ce să mă fac: femeia e ca turbată.

Era un caz foarte interesant și am început să studiez această temă. Pot fi oare devierile sexuale determinate de karmă? În toată lumea homosexualitatea și lesbianismul se consideră ca ceva normal. Există nu numai cluburi, dar și convingerea că sunt fenomene absolut normale. Dacă acest lucru este un rezultat al deformațiilor structurilor karmice și ele se pot corecta, înseamnă că se poate vorbi despre o anumită boală. Am studiat structurile karmice ale femeii și am văzut că motivul deviației sale stătea în ceea ce i s-a întâmplat ei: a fost puternic ofensată de prietena sa preferată de care era foarte legată. Prin vorbe și fapte reprobabile prietena a distrus relația dintre ele determinând un puternic stress emoțional. Acest mecanism de distrugere a dragostei față de femei s-a transmis ereditar și, pentru a-l compensa, subconștientul ridică gradul de atașament față de femei, exprimat printr-o asemenea atitudine. Eu am procedat de la distanță la corectarea acestor structuri și am văzut că sentimentele femeii s-au modificat.

- Acum totul va fi în ordine. Nu vor mai apărea excese. Prietena va avea un cu totul alt comportament.

Așa s-a și întâmplat. Prietena a venit peste o zi și, cu jenă, i-a spus că nu poate înțelege cum de a putut spune tot ce a spus.

Adeseori nici nu ne închipuim cât de deformată este în conștiința noastră imaginea despre lume. Homosexualismul poate apărea ca o încercare de a compensa o iubire care dispare sau atașamentul ce se diminuează față de o persoană. Omul trebuie să-i iubească pe toți semenii, iar iubirea sexuală reprezintă o foarte mică parte a iubirii general-umane, a iubirii față de oameni și față de creația divină, față de această minunată părticică a Universului. Dacă lipsește această iubire umanistă interioară pentru semenii noștri atunci, ca o încercare de a o compensa, pot apărea deviațiile sexuale. Acestea constituie o boală, o deviere de la normal, un rezultat al faptului că în noi moare iubirea. Răcirea iubirii umane duce la creșterea numărului de homosexuali iar homosexualismul reprezintă uciderea iubirii, destrămarea structurilor fizice și spirituale.

Femeia care încalcă legile comportamentului său biologic provoacă stingerea neamului său la nivelul structurii câmpurilor. Bărbatul care practică homosexualismul suferă o dezintegrare spirituală a sufletului, destinului, o scădere a bioenergiei. Deteriorarea structurilor karmice la bărbat este mai slab exprimată decât la femeie. În plan general însă homosexualitatea distruge în oameni structurile câmpului care răspund de imunitate, de rezistență față de bolile canceroase, de sănătatea urmașilor. La homosexualii activi are loc suprimarea dragostei și a vieții în partener. Copiii acestora pot avea înclinații spre violență împotriva altor oameni și spre sadism. Homosexualii pasivi distrug dragostea și viața în ei înșiși, copiii lor pot deveni victimele diferitelor crime, pot avea în structurile câmpurilor lor un program de autodistrugere. Pentru comparație voi da parametrii oamenilor care se iubesc: spiritualitatea, sufletul, destinul, încărcătura de dragoste au valorile cele mai ridicate, agresivitatea subconștientă cele mai mici valori cu puțință. Bărbatul și femeile care se iubesc își îmbunătățesc karma, se vindecă pe ei și progenitura lor.

Cauza a III-a

Orice frază constituie o grupare informațională. „Cuvântul nu-i vrabie”, ci program, un organism care interacționează pe tărâmul câmpului cu alte programe.

Când am citit într-o carte de filosofie antică indiană că stabil este spiritul iar corpul o iluzie, nu mi-a venit să cred. Ideea lui Lao Zi că tot ceea ce este slab și lipsit de apărare învinge tot ceea ce este solid și dur, mi s-a părut deasemenea o metaforă.

Lucrând cu metode spirituale de tratament este imposibil să nu fii surprins de cât de puternică este dependența trupului de spirit, de structurile biocâmpului. În viața de toate zilele ne permitem adeseori să-i vorbim de rău pe alții, pe noi, să ne plângem de soartă. Se dovedește însă că acest obicei are ca urmare distrugerea... dinților. Am cercetat zeci de cazuri și am descoperit că cele mai periculoase sunt vorbele rele la adresa părinților,

rudelor, urarea răului oamenilor apropiați. La aceste încălcări se adaugă structurile karmice ale părinților și încercările trecute însă deosebit de periculoasă este nemulțumirea față de sine. Cauza parodontoziei o constituie bârfirea tatălui, suprasolicitarea karmei și alimentația incorectă. Echilibrarea emoțională și coborârea agresivității subconștiente sunt facilitate de utilizarea regulată în alimentație a verdețurilor, așa cum eficacitatea filoterapiei este determinată în primul rând de faptul că ea acționează asupra structurilor spirituale, ca și asupra celor fizice.

Prin ce sunt periculoase vorbele și gândurile rele?

Când ne gândim la cineva se creează o punte energetică între noi și omul la care ne gândim. Are loc un schimb de informație și de energie. De aceea orice gând rău reprezintă un atac energetic care poate aduce un prejudiciu. Chiar și pactul interior cu omul care bârfește poate fi periculos. Bârfa, gândurile urâte despre oameni reprezintă un traumatism aplicat omului împotriva căruia acestea sunt îndreptate și, în același timp, distrugerea propriilor structuri karmice. Cuvântul intensifică orice program. În prezent energetica pământului este de așa natură, încât până și gândurile răuvoitoare despre un om sunt suficiente pentru a-i produce un rău. Analizând un număr mare de fapte am ajuns la concluzia că în urmă cu câteva secole omenirea a început să se îndepărteze mult de la principiile armoniei lumii și acum câmpul informațional al Pământului este supraîncărcat de programe negative. Când omul se gândește la cineva nu prea frumos, are loc conectarea straturilor karmice negative comune, și chiar fără a-i dori răul cuiva, poți să i-l produci.

Ne atacăm și ne omoram unul pe altul în mod sistematic, de multe ori fără să ne dăm seama de acest lucru. Are loc un proces sub formă de avalanșă al autodistrugerii fără ca nici măcar să fie necesară conectarea unor trăiri negative. Este suficient potențialul negativ acumulat până în prezent de omenire. De aceea acum nu e suficient să fii bun și să nu faci rău nimănui. Subconștientul nostru e într-atât de deformat că nici măcar suportarea răului nu-i o condiție suficientă pentru păstrarea integrității sufletului și a trupului. În situația actuală principala condiție pentru supraviețuire o constituie eforturile conștiente îndreptate spre schimbarea propriei persoane. Nu-i suficient să fii doar bun, trebuie să fii activ de bun. Orice om bun sau normal are șanse de a pieri, fără a mai vorbi de cei care încălcă Legile Supreme. Idealurile și percepțiile după care trăiau oamenii cu milenii în urmă acum sunt uitate, trecute pe planul al doilea. Din această cauză omenirea trebuie să militeze conștient și activ pentru restabilirea spiritualității, a umanismului, a înțelegerii armoniei lumii. "...Iubiți-i pe dușmanii voștri" este un apel la esența spirituală a omului de a nu reacționa printr-o lovitură la un atac energetic. Sarcina unui om deprins cu alfabetul eticii este să nu admită niște sentimente negative în subconștientul său.

Omul care-și începe ziua cu rugăciunea: „Doamne, dă rudelor și cunoscuților mei sănătate iar mie răbdare” se va asigura împotriva multor păcate.

Iată un exemplu de cum acționează o singură frază. Un tânăr a jignit o fată. Ea îi spune: „N-am să uit asta niciodată!” Analizând faptul, văd ce se întâmplă: se constituie un program fie de distrugere, fie de despărțire (ceea ce în mod curent se numește deochi). Astăzi orice expresie dură afirmată pe un ton categoric este, din păcate, provocarea unui rău atât sieși cât și unui alt om.

La consultație vine un bărbat cu acuze de anemie, moliciune. Indicatorii bioenergetici foarte scăzuți. Testarea îmi permite să descopăr cauza:

- Aveți o vecină cu care v-ați certat.

- Da.

- Îi purtați pică și asta deformează câmpul, din care cauză aveți pierderi de energie. Însă ce-i grav, dumneavoastră o vorbiți de rău.

Moliciunea îi trece de îndată ce elimină aceste tulburări. Câmpul se echilibrează.

Aprecieră negativă a cuiva produce o puternică scădere a energiei. Dacă omul bârfește pe cineva, el îi produce un traumatism persoanei respective, propriului câmp și pierderea energiei. Un gând urât despre un om, un cuvânt urât la adresa lui este o agresiune la nivelul bioenergetic și plata pentru acest lucru este cunoscută: „Nu judecați ca să nu fiți judecați; căci cu ce măsură măsurați, cu aceea vi se va măsura.”

Traumatismul produs de vorbele rele se poate manifesta nu neapărat la nivelul fizic și nu-i obligatoriu ca dintr-o dată să înceapă niște boli. Poate începe destrămarea structurilor fine și cu toate că omul se va simți minunat la nivel fizic, în el se vor produce deformări ale structurilor spirituale care au o capacitate colosală și nu pot fi descoperite dintr-o dată. Apoi, când încep să apară nenorocirile, bolile rudelor sau copiilor, omul abia dacă își va mai aminti de cele întâmplate și sigur nu-și va da seama că pricina nenorocirilor a fost bârfa.

Noi ne nimicim fără să ne dăm seama de acest lucru. Bârfa ne scurtează viața, ne distruge fizic și spiritual, ne influențează longevitatea.

Am căutat să văd care este numitorul comun al longevivilor. Alimentația este diversă, comportamentul deasemenea. Singurul lucru comun tuturor este bunătatea sufletească. Întrucât bunătatea se bazează pe abținerea de a agresă.

alți oameni, ea asigură în acest mod invulnerabilitatea propriei persoane. Murim devreme fiindcă în permanență ne ruinăm sufletul și trupul. Japonezii sunt poporul cel mai longeviv și, în același timp, cel mai politic din lume.

Cele mai periculoase sunt vorbele rele împotriva omului iubit. Gradul de comuniune la nivelul câmpului poate fi diferit; între cei ce se iubesc el atinge cele mai înalte cote. Sentimentul de dragoste îl înalță pe om, nivelul energetic al îndrăgostitului este foarte înalt și de aceea orice influențare negativă a acestuia devine extrem de periculoasă.

În procesul lucrului la carte ne adunam adeseori la editură și, la una din aceste întruniri, a participat și un tânăr autor din Moscova, pe nume Slava. Se făcea schimb de informații, analizarea și testarea noului material pe care îl adusesese. Într-una din călătoriile sale, Slava a cunoscut un prezicător cu niște calități unice. El îi putea spune pacientului său:

- Du-te acasă. La stâlpul porții ai îngropată o foarfecă cu farmece. Când ai s-o dezgropi totul va fi bine. Omul pleca acasă și într-adevăr găsea îngropată la poartă foarfeca. În discuția cu Slava despre carte am văzut că prezicătorul nu poate acționa asupra lui.

- Ai un înger păzitor foarte puternic, i-a spus el lui Slava, și de aceea n-am voie să te tratez.

Stând și discutând, am simțit dintr-o dată că cineva îmi fură energia. Testele au arătat că era vorba de Slava. Eu i-am corectat imediat structurile câmpului, însă am observat că femeilor care erau de față li s-a făcut rău. Am început să verific parametri lui Slava și am descoperit în subconștientul său un program de distrugere a femeilor.

Acest lucru a fost pentru el cu totul neașteptat.

- Dacă poți, spuneți-mi vă rog, cum este viața dumneavoastră personală, l-am rugat eu.

- Nu prea grozavă. Acum opt ani m-am despărțit de soție și, deocamdată, nu intenționez să mă recăsătoresc.

I-am explicat că motivul căsătoriei ratate l-a constituit programul de distrugere al femeilor pe care îl avea în subconștient, format de tatăl său încă înainte ca fiul să se fi născut. După corecțiile de rigoare, câmpul s-a armonizat.

Dădeam consultații la o fabrică. Una din lucrătoare revine la vreo două ore după consultație și mi se plânge de dureri puternice în zona celui de-al treilea ochi. Mă uit la cauza bolii: din punct de vedere energetic era vorba de o urare de rău și de un program distructiv.

- Ați zis ceva rău despre mine după ce ați plecat de aici, îi explic eu.

- Ce tot spuneți! Nici măcar cu gândul n-am gândit la ceva rău despre dumneavoastră. Eu am spus: „Sărmanul S.N., e aproape verde de oboseală”.

- Mi-ați provocat un necaz compătîmindu-mă.

- Nu-i voie să compătîmești un om?

- Pe om poți să-l ajuți, dar nu să-l compătîmești. Compătîmirea se adresează corpului și poate prejudicia spiritul, sufletul omului.

Odată, la o consultație, o pacientă s-a apucat să o compătîmească pe alta și, după două luni, i-au apărut aceleași maladii. A trebuit să se opereze. Nu trebuie să uităm că astăzi toți oamenii au un grad ridicat de bioenergie, de aceea orice greșeală costă mari deformări ale structurilor câmpului cu toate consecințele ce decurg de aici.

Boala nu-i un rău ci un mijloc de stopare a programelor destrămării sfârșitului. Când compătîmiți un om, dumneavoastră nu sunteți de acord cu boala lui, cu nenorocirea lui, vă gândiți numai la consecințe, uitând de cauze și prin aceasta favorizați destrămarea spiritului. Aici e o limită foarte fină. Când compasiunea externă, dorința de a ajuta pătrund în interior, ele se pot transforma în contrar. În interior trebuie să recunoaștem ca legitimă și logică existența bolii ca pe o pârgă a dezvoltării spiritului și să o acceptăm cu smerenie. Este o ambiguitate a raporturilor: smerenia interioară și ajutorul, solitudinea exterioară permit păstrarea armoniei cu Universul fără a i se adresa reproșuri. Boala n-a fost niciodată numai o binefacere sau numai un rău, ci întotdeauna va rămâne și una și alta, în egală măsură.

Cauza a IV-a

Cercetând problema vampirismului am încercat să elucidiez motivul pentru care omul devine vampir. Vampirismul este o ocupație nu tocmai inofensivă. Influențarea oamenilor la un asemenea nivel al câmpului este cu mult mai dificilă decât ne putem închipui. Vampirismul înseamnă nu numai furtul unei anumite cantități de energie, încălcarea învelișului câmpului și crearea condițiilor pentru pierderile ulterioare de energie, dar și prejudicierea structurii fine a câmpului care poate duce la deformarea liniilor karmice ale destinului, sănătății, psihicului. Am observat nu o dată că, după un furt masiv de energie apar devieri psihice. Omului care începe să se folosească de energia străină i se închid canalele de comunicare cu cosmosul și el este nevoit să ia din ce în ce mai multă energie, altfel pot apărea niște

boli grave și chiar să survină moartea. Începutul acestui proces stă în egoismul exacerbat manifestat în gânduri, emoții sau fapte, în neînțelegerea unității lumii. Aceasta blochează canalele de legătură cu cosmosul și provoacă o cădere energetică. Acest proces este greu de oprit. El condamnă copiii vampirului la niște boli grave întrucât aceștia se nasc cu canalele de legătură cu Cosmosul închise și atunci fie că sunt supuși vampirismului și corpul lor secătuit de energie se va demola, fie că ei înșiși vor deveni vampiri și vor continua mai departe ruina propriului suflet. Așa că vampirismul e o temă complicată și destul de serioasă. Iată câteva exemple din practica mea.

Vine la mine o femeie pentru a treia oară. Diagnosticarea de la distanță a fiicei ei arată că unul din profesorii de la școala de muzică îi fură energia. Motivul este de natură karmică: pe linie paternă a existat vampirism, fata are protecția străpunsă și de aceea i se fură energia. Îl testez pe tatăl fetei. El fură energie, dar în cazul de față nu era el vinovat ci tatăl său, care a fost foarte egoist în relațiile cu mama sa pe care o subjugă, o oprima și ea, ca să scape, îi dădea din energia ei.

Egoismul, cruzimea duc la deconectarea de Cosmos și atunci omul este nevoit să ia energia de la oameni. Și acest lucru distruge sistemul de protecție al copiilor săi. Copiii încep să fie grav bolnavi, pot începe tulburările psihice și alte probleme. În cazul de față egoismul bunicului „a mâncat” o parte din karma fiului și nepotului.

Un tânăr îmi povestește:

- Un huligan, narcoman, un om degradat în ultimul hal, un hoț profesionist, venea tot timpul la noi la bloc. Forța ușă cu ușă, spărgea becurile, smulgea telefoanele manifestând în permanență agresivitate. Ultima dată când a venit, a început să-mi spargă ușa de la apartament. Stând în spatele ușii, am început să mă rog pentru el. Huliganul a încetat și apoi am auzit cum s-a îndepărtat, mai repede ca de obicei. Înainte nu se întâmplase așa. De fiecare dată când pleca, el bătea în ușile vecinilor, spărgea geamuri, becuri. Ce s-a putut întâmpla cu el?

Testarea arată o puternică influență pozitivă a rugăciunii asupra spiritului, psihicului, destinului și comportamentului scandalagiului.

Se vede că, atunci când se roagă pentru sufletul altuia omul are o influență mai puternică asupra lui decât un bioenergetician profesionist deoarece rugăciunea acționează asupra structurilor fine.

Testarea parametrilor energetici ai huliganului până la rugăciune: un nivel ridicat de agresivitate, prezența unor devieri psihice, un nivel foarte scăzut al legăturii cu Cosmosul. Prin ce era determinat comportamentul acestui om? Simțind în subconștient nivelul ridicat al bioenergiei tânărului el începea scandalul, îl enerva și în acest fel primea energia de la acesta fiindcă, după scandal, nivelul energetic îi creștea. După rugăciune el a primit deasemenea energie, dar de o altă calitate. O energie care a început să-l schimbe. Pentru el acest lucru a fost, se pare, surprinzător și de aceea a plecat în tăcere. Se întâmplase ceva neobișnuit și el nu putea să-și explice noua lui stare.

Testarea după rugăciune: spiritul a înregistrat o modificare nesemnificativă deși acțiunea a fost de natură spirituală. Înseamnă că ea a trecut în alți parametri, în special asupra comportamentului și a psihicului. Practic omul a devenit sănătos din punct de vedere psihic însă parametri corpului, starea sa fizică a înregistrat o oarecare înrăutățire. Uneori rugăciunea poate agrava parametrii corpului dacă trupul și structurile spirituale se găsesc în contradicție. Când se înalță spiritul poate să slăbească temporar trupul însă comportamentul și caracterul acestui om au început să corespundă normelor.

Principala cauză a tulburărilor psihice, nivelul precar al contactului cu Cosmosul și comportamentului agresiv a constituit-o comportamentul autodistrugerii pe care a declanșat-o tatăl, a determinat destinul tragic al fiului. După corectarea structurii karmice a tatălui a crescut brusc nivelul de conexiune cu Cosmosul al fiului. Rugăciunea tânărului a schimbat comportamentul scandalagiului însă reconectarea la Cosmos s-a realizat numai în urma unei corecții mai profunde.

A fost interesant de continuat investigațiile.

- În ce momente venea de obicei acest om?

- Oricât ar părea de ciudat, el apărea în momentele fericite ale vieții mele, la cele mai nepotrivite ore. Era întotdeauna îngrozitor și penibil.

- Este o întâmplare doar? El apărea în cele mai fericite momente pentru că înălțarea spirituală încarcă organismul de energie. Probabil că el simțea acest lucru în subconștient și dorea să obțină această energie.

Cum procedează oamenii care au nevoie de energie? Ei înfurie, chinuie victima, caută diferite mijloace de a subjugă omul pentru că a lua de la unul egal ți-e complicat, e mai ușor să iei de la acela pe care ți l-ai subordonat. De ce omul devine, de exemplu, sadic? Părinții lui au renegat comuniunea cu lumea, au renegat înaltele sentimente ceea ce a dus la închiderea completă a canalelor care-i uneau cu Cosmosul. A început degradarea și destrămarea structurilor câmpului. Energia nu putea fi procurată din altă parte decât prin furtul de la alți oameni. Dacă este vorba de un copil, el începe să-și irite mama, s-o necăjească. Ea începe să țipe în permanență, se înfurie și îi cedează energie. Copilul își bate joc de colegii de joacă și-i jignește, bate animalele și deasemenea obține energie, râde și își

bate joc de vârstnici în același scop. Prin urmare provocarea de chinuri fizice și spirituale unui alt om este una din formele vampirismului.

Uneori însă mama poate crea singură condițiile pentru apariția și dezvoltarea vampirismului la copil. Absolvind cursurile intensive de masaj fără contact ea, la cel mai mic semn de boală al copilului, începe să-l vindece cu mâinile dându-i o energie fizică brută și nu una spirituală, sau se înfurie și țipă neîncetat la copil emanând, deasemenea, o energie brută, obișnuindu-l astfel pe copil să fie doar consumator.

Mama care se roagă pentru ca fiul ei să fie sănătos donează deasemenea energie însă este o energie spirituală care și vindecă și-l ajută pe copil să se dezvolte.

Este posibil și vampirismul intenționat, adică furtul nemijlocit de energie, dar pentru acest lucru trebuie să ai anumite cunoștințe în domeniul bioenergiei, să simți ce-i aceea energie.

Omului cu structurile spirituale deteriorate îi vine din ce în ce mai greu să mențină contactul cu Cosmosul pentru a se reîncărca de energie. De aceea din ce în ce mai des el recurge la folosirea energiei străine. Așa începe procesul în avalanșă al vampirismului și al deconectării față de Cosmos, proces care se încheie cel mai adesea printr-o boală gravă. Vampirul se aseamănă cu narcomanul care obține astăzi o satisfacție pe care o va plăti foarte scump mâine. Uneori bioenergeticienii îndeajuns pregătiți pot fura energia, fără să-și dea seama, de la copiii și rudele lor, din care cauză aceștia încep să se îmbolnăvească.

Tratamentul trebuie să fie spiritual, prin urarea binelui, printr-un diagnostic precis și nu prin pomparea de energie. Subconștientul bolnavului tinde să elimine cauzele bolii iar influențarea bioenergetică împiedică acest proces. Puțini cunosc cât de gravă e pedeapsa pentru vampirism și cât de puține sunt șansele de a ieși dintr-o atare situație. Când are loc influențarea bioenergetică însoțită de furtul de energie se produce deformarea structurilor câmpurilor victimei care poate dăinui mult timp ducând la boli pentru care va plăti și agresorul și copiii și rudele acestuia. Unul din mijloacele spirituale de apărare împotriva unui om certat cu regulile eticii, care încearcă să fure energia îl constituie rugăciunea pentru că aceasta constituie în același timp și un ajutor pentru corectarea deformărilor structurilor sale spirituale. „Rugați-vă pentru cei ce vă blestemă și binecuvântați-i pe cei ce vă urăsc.”

Iată încă un caz de vampirism. O femeie m-a rugat să le ajut pe fiica ei cea mai mică și pe nepoată, fiica băiatului celui mare. Testez pe fiica femeii. Fata are paisprezece ani și este elevă. Prezintă puternice deformări ale structurilor câmpului în regiunea capului produse de vampirismul unui bărbat.

- Are dese dureri de cap?

- Da.

- E palidă și obosește?

- Da, obosește foarte tare, în special la matematică.

- Problema nu-i de matematică. Fetei îi fură energia un bărbat, posibil chiar profesorul. Iar motivul îl constituie faptul că tatăl ei fura cândva energie de la dumneavoastră. De aceea fata are garda spartă și poate deveni victima vampirilor.

Mă uit la câmpul nepoatei. Pe nepoată deasemenea o stoarce de energie un vampir. Vinovatul este chiar tatăl ei, care fură energie și de la soția sa. Dar lanțul nu se întrerupe aici. Tatăl este nevoit să fure energie pentru că bunica, cea care a venit la mine, în anul 1962 lua energie de la un bărbat. După cinci ani soțul ei a luat energie de la ea, de aceea apărarea ei era străpunsă. A apărut un proces în care „victima îl provoacă pe criminal”. Bunica și-a rupt sistemul defensiv și acum are loc o reacție în lanț, suferă fiul, fiica, nepoata. Ei sunt condamnați la a lua sau a da energie provocând astfel destrămarea structurilor câmpului și degenerarea fizică gradată. O singură faptă prin care s-au încălcat legile eticii de către bunică a determinat degradarea fizică și spirituală a întregii familii. Lipsa de răspundere la nivelul bioenergetic se sfârșește tragic.

Următoarea pacientă este o tânără cu multiple probleme. Îi explic în ce mod încalcă ea legile supreme, îi arăt ce influență are acest lucru asupra caracterului, destinului și sănătății ei. Are închise canalele de comunicare cu Universul ceea ce a determinat o cădere energetică la fiică. Fata îmi confirmă că tatăl este ateu, materialist.

- Problema nu stă în faptul dacă omul crede sau nu în Dumnezeu. Omul este o celulă a unui organism unitar și trebuie să trăiască după legile organismului. Dacă omul nu înțelege acest lucru, copiii lui vor fi condamnați la degenerare, mai întâi spirituală iar apoi fizică. Privesc structurile câmpului fetei: întrucât are un nivel energetic precar și legătura ei cu Cosmosul este minimă, ea este vampiră. Îmi fură energia. Fata nu simte acest lucru însă a observat că celor mici nu le place în brațe la ea. Câmpul copilului este foarte slab protejat și poți să-i iei ușor energia și atunci el este apărat de intuiția sa. Să ne amintim că înainte vreme copiii mici erau întotdeauna feriți de privirile străine pentru ca un om certat cu etica să nu le poată face vreun rău.

Odată, la curs, a venit vorba de vampirism. Eu explic mecanismul acestuia, cum are loc autodistrugerea omului dacă el începe să ia energia de la alții. La curs participă bioenergeticienii. Unul din cursanți, un

tânăr destul de plin de sine, declară că el are un mijloc minunat împotriva vampirismului. Îl rog să se explice. Era interesant de știut.

- Când vampirul fură energia trebuie să-ți reprezinti un focar de supurație și n-are decât să ia.

- Dacă veți fi ținta permanentă a vampirilor și vă veți apăra în acest mod, în curând singur veți deveni un „focar de supurație”. Ce ne imaginăm că suntem, aceea și devenim. Nu vă sfătuiesc să recurgeți la astfel de recomandări. Când simțiți că cineva vă fură energia, rugați-vă ca acestui om să-i fie dăruite iubirea divină și energia care-l vor schimba, îi vor purifica sufletul și-l vor uni cu Cosmosul.

Mai târziu am testat sfaturile tânărului: spiritualitatea, sufletul, comportamentul aveau valori negative. Era o degradare totală a structurilor spirituale fine. Dacă te rogi ca vampirului să i se dea iubirea și energia divină, atunci valorile parametrilor săi spirituali se vor ridica mult. Un ajutor conștient îl salvează pe cel care, cu voie sau fără de voie, fură energia. Această întâmplare este elocventă pentru faptul că tehnica violenței, care în prezent destul de des trece din lumea fizică în cea spirituală, în lumea bioenergiei, este sinucigașă. Omul nu sesizează aproape niciodată transformarea sa. Apelând de câteva ori la violență la nivel spiritual, omul nu simte cum i se destramă sufletul, fiindcă s-a obișnuit, în primul rând, să fie interesat de ceea ce se întâmplă cu trupul său.

Și ce-i mai interesant, că în tandemul vampir-victimă întotdeauna câștigă victima pentru că vampirismul pentru aceasta este un semnal al unei comuniuni precare cu Divinul. Vampirismul obligă victima să se orienteze spre energiile superioare, spre energiile spiritului. La vampir însă are loc un proces invers: degradarea progresivă a structurilor spirituale fine, răspunzătoare de receptarea energiei divine.

Cauza a V-a

Toți cunosc zicala: „De morți numai de bine”. De ce? Intre lumea fină a morților și lumea noastră fizică sunt posibile contacte și, dacă ele apar, acest lucru dăunează ambelor lumi.

„Sudarea” câmpurilor unui om viu și unui mort are loc atunci când sunt încălcate legile supreme. Religia și obiceiurile de înmormântare la toate popoarele sunt orientate spre despărțirea câmpurilor celor vii de ale celor morți: sunt slujbele la creștini, arderea pe rug la indieni și așa mai departe. Toate acestea concură la separarea câmpurilor și la trecerea structurilor câmpului celui decedat la nivelurile ierarhice corespunzătoare ale Universului.

Dacă omul păstrează pică celui decedat, acest lucru se reflectă negativ asupra sa și poate duce la diferite boli, tulburări psihice, schimbarea caracterului.

Supărarea omului înainte de moarte poate duce deasemenea la contopirea câmpurilor și probabil că de aceea trebuie întotdeauna îndeplinită ultima dorință a omului.

Dacă până la nașterea copilului femeia a făcut avort, câmpul copilului embrionului mort se poate uni cu câmpul copilului născut ulterior și el poate fi foarte bolnăvicios, fricos, obsedat.

Aflându-mă odată la mare am făcut cunoștință cu o familie cu doi copii. Fiica cea mică avea fobie de înălțime, noaptea țipa în somn întotdeauna. Am investigat-o și am văzut că mama, înainte de nașterea fetei a avut o întrerupere de sarcină și că a avut loc unirea câmpului copilului nenăscut cu cel al fetei. I-am explicat femeii în ce constă vina ei, ea și-a însușit-o, s-a dus la biserică și s-a rugat să fie iertată pentru copilul pe care nu l-a născut. După aceasta câmpul fetei s-a nivelat și ea a încetat să mai țipe noaptea în somn.

A venit la consultație o femeie al cărei câmp avea o puternică deviere numită „deochi”. S-a deocheat ea singură prin faptul că îl pomenea de rău pe bunicul ei decedat cu mult timp în urmă. Întrucât câmpul omului conține informații privind absolut toate rudele, trăirile negative în raport cu bunicul decedat se găseau în câmpul femeii și îl deformau. Este foarte periculos să ne supărăm pe oameni și să-i urâm mai ales pe cei de care suntem legați bioenergetic: părinții, copiii, omul iubit, rudele. Cu cât este mai puternică dragostea și atașamentul, cu atât e mai periculoasă orice trăire negativă pentru omul drag.

La Moscova am fost rugat să văd o femeie care se simțea foarte rău. I se părea că are un diabet incipient. Medicii respingeau această idee însă nu-și puteau explica motivele stării ei proaste de sănătate. I-am cercetat câmpul. În zona confluenței solare i se scurgea energia în suvoi. Am început să caut cauza.

Femeia mi-a povestit că, în urmă cu o lună, i-a murit bunica care a fost o vrăjitoare profesionistă. Înainte de moarte ea a vrut foarte mult să-și vadă nepoata, însă femeia n-a mai ajuns la timp. Bunica a murit înainte de a apuca să-și vadă nepoata. Femeia avea o puternică legătură cu astralul și de aceea a și avut loc o asemenea scurgere masivă de energie. Unul din semnele unei asemenea spărturi îl constituie sentimentul unei groaze inexplicabile.

Am început să mă gândesc în ce mod aș putea remedia lucrurile. I-am propus să aprindă în biserică o lumânare pentru bunica defunctă, dar femeia făcuse acest lucru de multe ori până acum. Atunci am decis să fac un

experiment. Pot să comunic, extravertat, cu sufletele morților, le simt atitudinea față de cei vii. M-am gândit că bunica, înainte de moarte, a vrut să-i transmită ceva nepoatei și n-a mai apucat. Am hotărât să organizez o întâlnire. M-am, concentrat, am invocat sufletul decedatei, am stabilit între sufletul bunicii și nepoată un contact bioenergetic și am ieșit din cameră.

Când m-am întors după câteva minute, femeia mi-a povestit că mâinile i s-au orientat cu palmele în sus și că ceva s-a întâmplat. Câmpul femeii s-a refăcut complet, i-a trecut sentimentul de groază. Înseamnă că ceea ce dorise bunica, nepoata a îndeplinit.

După o anumită perioadă de timp femeia a observat că, după această întâmplare, s-au schimbat în bine și starea ei de sănătate și purtarea oamenilor față de ea. Se poate presupune că a avut loc un proces de transmitere a cunoștințelor și experienței. Însă eu n-am mai repetat asemenea experimente.

O altă pacientă mă roagă s-o ajut pe fiica ei care a început să aibă coșmaruri în care apare întotdeauna bunica fetei, moartă de un an și jumătate. Bunica vorbește cu nepoata, îi dă sfaturi, discută despre întâmplări care s-au petrecut după moartea ei. Înainte să treacă patruzeci de zile de la moarte, bunica o ruga în vis pe nepoata sa:

- Povestește-mi cum am fost înmormântată fiindcă eu nu țin minte nimic.

Când lucrurile bunicii au fost duse la vila din afara orașului, bunica a început să-i reproșeze nepoatei:

- De ce ai dus din casă lucrurile mele? Nepoata i-a explicat că, de vreme ce a murit, lucrurile ei nu mai fac trebuință în casă.

- Nu, eu încă n-am murit, a răspuns bunica.

Este un exemplu tipic de contopire a câmpurilor bunicii decedate și ale nepoatei. Cauza acestei contopiri o constituie supărarea puternică a nepoatei pe bunica. Supărarea pe omul care a murit este unul din motivele distrugerii blocajului normal al câmpurilor.

Uneori o persoană decedată cu mult timp în urmă dispune de informații privind evenimentele din lumea materială și chiar poate într-un anumit fel să influențeze desfășurarea lor.

Mi s-a întâmplat odată ceva interesant. Am făcut cunoștință cu o femeie având capacități excepționale în domeniul bioenergiei. Cu mulți ani în urmă i-a murit tatăl și dintr-o dată a început să-i vină în mod regulat în vis. La început femeia s-a speriat, apoi s-a obișnuit, a început să comunice cu el și el adeseori a prevenit-o în legătură cu unele neplăceri, i-a dat sfaturi.

Mă pregăteam să plec în concediu în Sud. Nu eram în cea mai bună formă, simțeam că se poate întâmpla ceva rău. Am vorbit cu femeia și am rugat-o să intre în legătură cu tatăl ei și să-l roage să mă ajute, să mă apere dacă se întâmplă ceva neprevăzut.

Câteva zile la mare au trecut cu bine însă, înotând într-una din zile și îndepărtându-mă mult de mal, am simțit în genunchi o durere atât de acută încât nu-mi puteam imagina cum aș mai putea reveni la țarm. În genunchiul drept aveam o deplasare a meniscului. Făcând după aceea o testare am descoperit că datorită ajutorului indirect al tatălui cunoștinței mele am scăpat de la moarte, alegându-mă doar cu un traumatism.

Această situație a apărut fiindcă înainte de plecare m-am supărat foarte tare pe o femeie. Conform logicii cotidiene, ea a procedat incorect. A fost o încercare de care n-am putut trece și prin urmare trebuia să mi se întâmple ori o nenorocire, ori un traumatism, ori o boală.

Când m-am întors cunoștința mea mi-a povestit că iar i-a apărut în vis tatăl ei, stând alături de mine. El zâmbea, zâmbeam și eu, iar piciorul drept îmi stătea într-un chip ciudat într-o parte.

Analizând apoi câmpurile karmice, am înțeles că tatăl ei a reușit să-mi comute pedeapsa care trebuia să fie o mare nenorocire cu o pedeapsă mai ușoară - traumatismul genunchiului, adică m-a scăpat de nenorocire cu prețul unui prejudiciu minim. În ce mod a reușit el să facă acest lucru n-am putut afla cu precizie.

Cauza traumatismului a constituit-o supărarea mea profundă peste care n-am putut trece în nici un fel. Ea a crescut, s-a transformat în ură și au avut de suferit în primul rând oamenii cei mai apropiați mie. Aveam senzația că în mine se cuibărise ceva străin, că m-a subjugat și că îmi atâță o ură oarbă. Pentru această încălcare a legilor, eu trebuia să plătesc cu o mare nenorocire pe care am reușit s-o evit cu ajutorul cunoștinței mele.

Cauza a VI-a

Nu foarte demult, lucrând cu una din paciente, am evidențiat un factor esențial care influențează sănătatea și soarta multor generații. Probabil că înainte câmpul meu karmic nu era îndeajuns de pur și n-am putut obține această informație. Fondul problemei era următorul: orice gând legat de sinucidere este extrem de periculos și de distructiv pentru om și descendenții lui.

Tratam o femeie care suferea de dureri de cap îngrozitoare care n-au putut fi îndepărtate de nici un fel de medicamente. Medicii nu erau siguri pe diagnostic și atunci femeia a decis să încerce prin intermediul bioenergeticii. Când i-am văzut liniile karmice, am aflat că tatăl ei a comis o faptă la limita sinuciderii. Programul de sinucidere funcționa în câmpul femeii provocând niște deformări puternice ale acestuia. Programele lipsei dorinței de viață, încercările de autodistrugere pot să dăinuie în subconștientul omului foarte mulți ani. Femeia a moștenit de la tatăl său un asemenea program de autodistrugere atât de puternic, încât, pentru blocarea lui, organismul recurge la dureri de cap extraordinare. După două ședințe de corecție a structurilor câmpului, durerile de cap au început să se diminueze.

Atunci am decis să cercetez dacă un asemenea program se întâlnește des și, spre deziluzia mea, am văzut că fiecare al doilea pacient are apatie, depresie, uneori prin izbucniri de agresivitate pe care omul nu și-o poate controla. Starea pe care medicii o denumesc „depresivă” este o lipsă a dorinței de a trăi, uneori ascunsă, și ea poate provoca multe maladii poate aduce prejudicii destinului, caracterului, să complice foarte mult viața omului.

Care este motivul acestei lipse a dorinței de a trăi? În primul rând este vorba de un program de autodistrugere care se formează în câmpul bioenergetic dacă vreunul din ascendenți a nutrit mult timp gânduri de lipsa dorinței de a trăi sau a comis tentative de sinucidere. Chiar dacă aceste lucruri s-au întâmplat cu trei-patru generații în urmă, programul rămâne stabil și se transmite ereditar urmașilor.

Acest program poate fi o urmare a lipsei dorinței părinților de a avea copii.

Câmpul omului are un sistem defensiv față de lumea înconjurătoare, însă este cu totul deschis părinților. Cele mai mici greșeli ale părinților în timpul sarcinii față de viitorul copil creează acestuia un program distructiv. Acest program este de lungă durată pentru că este conceput de părinți.

Decepția în legătură cu faptul că fiica sau fiul e mic și slab, că e bolnăvicios, nemulțumirea legată de sexul copilului, de aspectul său, de capriciile noului născut, dacă toate acestea sunt mai puternice decât dragostea pentru el, decât conștiința faptului că un copil e un dar Dumnezeuiesc, atunci trăirile negative trec în profunzimea câmpului lui, în subconștient și declanșează mecanismul autodistrugerii. O fixare îndelungată a trăirilor negative pentru copil trece în subconștient și începe să se dezvolte autonom. Conștiința pierde controlul asupra acestor trăiri cât și înțelegerea pericolului prezenței lor.

Câmpul părinților începe să distrugă câmpul copilului. La copil se cuplează instantaneu două programe de răspuns: distrugerea părinților și autodistrugerea. O decepție puternică a tatălui chiar și în decursul unei singure zile pentru faptul că i s-a născut o fiică și nu un fiu poate duce, peste ani de zile, la nenumărate tentative de sinucidere ale fiicei ceea ce se va transmite și urmașilor. Programele subconștiente care se găsesc în câmpul copiilor o dată cu vârsta, în special de la începutul maturizării sexuale, trec în conștiință și încep disensiunile dintre copii și părinți. Cinci minute de decizie pot costa ani mulți de izolare, reproșuri, supărări, ură. Iată de ce respectarea normelor eticii, spiritualitatea în general, sunt mai importante pentru sănătate decât prishnile și injectiile.

Și încă o particularitate foarte importantă. Programul de suicid poate fi conectat de orice program puternic din afară îndreptat spre schimbarea comportamentului omului. Organismul reacționează la violență prin lipsa de dorință de viață.

Am cercetat dacă poate un program exterior, introdus special în subconștient, să acționeze negativ asupra omului, să determine unele fenomene secundare. S-a dovedit că poate.

- Orice program puternic poate determina o contraacțiune exprimată prin programul alcoolismului și fumatului? m-a întrebat asistenta.

Am testat câțiva oameni care au fost codați și am descoperit programul de sinucidere apărut în câmpul acestora din momentul codării. Se evidențiază un suicid slab sub forma înrăirii și a unei ridicate irascibilități, apariția unor gânduri de sinucidere și a altor modificări negative în comportamentul omului.

O femeie a venit să se consulte cu mine dacă poate să se ducă la cursurile intensive de limbă engleză.

- Trebuie să plec în America și de aceea m-am înscris la cursurile de engleză prin intermediul hipnozei. După câteva ore însă am început să mă simt nu prea bine. Nu-mi puteți spune dacă să merg în continuare la aceste cursuri?

Mă uit la structura câmpului. Mărimea deformăției a atins limita maximă ceea ce înseamnă pericolul unei boli grave. Verific câmpul din perioada premergătoare începerii cursurilor: deformățiile sunt minime.

Ce a determinat o atât de puternică deformare a câmpului femeii? Continui testarea și găsesc cauza. Este o încălcare a legii informatice, programarea.

Când în subconștientul omului se introduce o informație printr-o metodă dură, are loc deformarea structurii câmpului care, după un timp se poate manifesta printr-o îmbolnăvire la nivel fizic. Se știe că în Bulgaria a existat o tentativă de efectuare a învățării televizate prin hipnoză. Oamenii au acumulat mult mai multe informații însă peste 3-

4 ani la participanții acestui program s-a constatat pierderea memoriei, o scădere puternică a imunității și alte fenomene negative.

O femeie tânără mi-a povestit că a vrut să consulte un bioenergetician pentru că îi place extraordinar un tânăr care este indiferent față de ea, dar în ultimul timp a observat niște nereguli în legătură cu sănătatea.

Analizez structurile câmpului femeii și văd lucruri de-a dreptul uluitoare. Femeia s-a înscris pentru consultații la bioenergetician, a avut loc contactul structurii câmpurilor și transmiterea de informații și atunci subconștientul bioenergeticianului a început să acționeze asupra tânărului împingându-l să se întâlnească cu femeia îndrăgostită de el.

Despre aceasta nu știa nimeni din ei la nivel conștient fiindcă nu se întâmplase încă nimic în lumea fizică, în afară de gândurile și de dorințele femeii, dar structurile câmpurilor celor trei oameni au și început să interacționeze, a început vrăjirea tânărului, introducerea în conștiința lui a unui program dur. Acest fapt a determinat deformarea structurilor tânărului și întrucât vrăjirea constituie un program din afara câmpului său, aceasta a dus la declanșarea programului de autodistrugere.

Femeia care-l iubea pe tânăr s-a ales cu aceleași deformări ale structurilor sale și a început să fie bolnavă. Bioenergeticianul a avut și el parte de niște deformări puternice ale câmpului.

O faptă neetică a creat o situație tragică ale cărei cauze nu erau vizibile.

Violența nu poate genera decât violență. Am fost întrebat despre pacienții lui Kaspirowski și testarea pe care am efectuat-o, confirmă din păcate, o dată în plus faptul că orice program dur, străin față de convingerile interioare ale omului introdus sub hipnoză sau autosugestie se poate transforma într-un program de distrugere.

Sigur că în situația noastră actuală e greu de spus că trebuie interzisă imediat orice programare a omului. Nu poți înlocui vechiul dacă n-ai creat ceva nou. Nu este vorba de interzicerea medicamentelor prea puțin eficace, dar care înrăutățesc karma omenirii și nici despre înlocuirea sistemului de codare a bolnavilor. Toate eforturile trebuie îndreptate spre înlocuirea treptată a violenței spre care înclină medicina contemporană prin dezvoltarea naturală a spiritului uman, prin restaurarea armoniei dintre om și lume.

Aproximativ cu un an în urmă am început să cercetez posibilitatea eliberării omului de viciul alcoolului pe cale naturală. Am fost rugat să ajut un om inteligent și talentat care nu se putea opri singur și era la limita alcoolismului cronic. El nu mai credea că cineva îl poate ajuta.

M-am întâlnit cu el și i-am spus:

- Știți din ce cauză beți? Omul trebuie să iubească lumea din jur și dacă acest sentiment îi lipsește, în suflet i se instalează o stare de disconfort, de chin spiritual. Omul încearcă să-și suprimă această durere spirituală cu orice mijloace. Aceasta duce la narcomanie, alcoolism, diverse forme de toximanie. Adevărata cauză a narcomaniei și alcoolismului este un nivel scăzut de iubire din sufletul dumneavoastră. Această stare apare din cauza unor puternice frustrări, a reprimării dragostei față de oameni.

I-am dezvăluit faptele de ucidere a dragostei săvârșite de părinții săi și de el însuși.

După corectare, deformăția puternică a câmpului a dispărut. După câteva zile controlul a dezvăluit puritatea câmpului; pasiunea pentru alcool îi dispăruse. După o jumătate de an am verificat: omul a încetat să mai bea vindecându-se de această boală.

Un caz interesant s-a petrecut la Ialta, în timp ce țineam niște cursuri. A venit un om și mi-a povestit următoarea întâmplare: vecinul său a căzut în patima beției de care nu putea scăpa nicicum.

- M-am dus la el și am hotărât să aplic metoda dumneavoastră. L-am întrebat: „Spune-mi ce ți s-a întâmplat înainte de a te apuca de băut? Ce ți-a rămas în minte?” „Când s-au împărțit cartofii, pentru mine n-a mai ajuns și atunci m-am supărat foarte tare”. Eu i-am spus „Cere-ți iertare pentru faptul că te-ai supărat”. El a cerut iertare și a scăpat de beție.

Cazul este anecdotic însă el oferă o imagine exactă a ceea ce trebuie să facă omul pentru a scăpa de asemenea patimi. Înainte de toate omul trebuie să înceteze să mai poarte supărare pe lumea din jur, să intre în armonie cu ea, să îndrăgească prezentul în interiorul său, în suflet.

Iubirea înseamnă armonie. Trecutul, prezentul, viitorul sunt obiecte ale dragostei. Omul trebuie să tindă către simțământul de iubire în interiorul său și atunci el nu va mai trebui să bea.

Situația care s-a creat acum în lume corespunde nivelului spiritual contemporan al omenirii. Se cheltuiesc tot mai mulți bani pentru narcotice și pentru lupta împotriva acestora însă efectul este mizer în timp ce narcoticele câștigă tot mai mult teren. Este un efect al neînțelegerii faptului că nu împotriva narcoticelor trebuie dusă lupta ci cu acea cauză care determină patima pentru acestea. Cauza o constituie nivelul scăzut al dragostei interioare a omenirii. „Și încă din cauza încălcării multor legi în oameni se va răci dragostea”, s-a spus despre noi cu două mii de ani în urmă. Respingerea iubirii pentru Dumnezeu și a simțământelor divine față de părinți și de copii, față de sine și de omul drag, față de natura nevie și față de lumea ce ne înconjoară a devenit ceva cotidian în viața noastră.

Toate aceste încălcări declanșează programul de distrugere a dragostei care are drept rezultat creșterea în cascadă a cruzimii pe care n-o poți stinge cu alcool sau droguri. Pentru a ieși din impasul crizei actuale și a scăpa de plăgile sale, omenirea trebuie să învețe din nou să iubească: pe Dumnezeu, Universul, oamenii, lumea înconjurătoare, trecutul, prezentul și viitorul. „Dumnezeu este Iubire”. Unii cred că acest lucru e mai mult decât simplu: am spus că iubesc și gata, am început să iubesc. Iubirea este o artă complicată care trebuie învățată printr-un efort permanent.

Orice celulă a organismului nostru, pentru existența ei deplină trebuie nu numai să funcționeze neîncetat, dar și să respecte regulile unității cu întreg organismul. Omul este o celulă a lumii. Sarcina lui este nu numai aceea de a-și îndeplini funcțiile, dar să și tindă neîncetat spre contactul și unitatea cu Universul, spre iubirea față de Dumnezeu. Contactul nostru cu Divinul este determinat nu numai prin dorință și credință, dar și prin puritatea trupului și a sufletului. Toți avem contact cu Divinitatea însă gradul acestuia este divers; cu cât omul este mai pur, cu atât este mai mare contactul.

Vine la mine băiețelul meu de șase ani și mi se plânge că îl doare piciorul.

- Tu știi ce înseamnă Dumnezeu? Pune mâinile pe genunchi și cere iertare pentru tăticul tău care la optsprezece ani n-a mai vrut să trăiască de aceea te doare pe tine piciorul.

El se roagă și eu văd cum i se reface câmpul.

Nu cu mult timp în urmă le explicam pacienților mei: karma se extinde numai asupra adulților. Până la treisprezece-cincisprezece ani copilul este protejat; supărarea lui nu influențează karma. Numai după maturizarea sexuală copilul începe să fie răspunzător pentru faptele și încălcările sale.

În ultimul an energetica Pământului s-a modificat într-atât, încât acum nu numai copiii de șapte-nouă ani ci și cei de un an-doi provoacă lovituri bioenergetice și se distrug unul pe celălalt, la fel ca și adulții.

Mă uit la câmpul fetei mele și văd un puternic deochi provocat de un bărbat blond. Vârsta zece ani. E un coleg de clasă. Ce se va alege de copiii noștri când vor crește mari? Noi am distrus barierele defensive și copiii noștri au moștenit niște structuri deformate ale câmpului. Ce boli îi pândesc? Ce se va alege de psihicul lor și al copiilor lor dacă ei acum, la această fragedă vârstă, încep să se atace bioenergetic unii pe alții?

Adeseori când le spun oamenilor: „voi ați înăbușit în voi dragostea”, mi se răspunde: „Dar nici măcar nu l-am iubit”. De fiecare dată mă văd nevoit să explic faptul că dragostea este un sentiment uriaș și că noi trebuie să trăim prin el și că el trebuie să se împrășteie în lumea întreagă. Este iubirea pentru întregul organism al cărui nume este Univers. Poruncile de bază ale Bibliei sunt legile lumii spirituale, ale acțiunii bioenergetice asupra oamenilor. Dar acum când mama jignește prin cuvânt, privire, gest, nemaivorbind de faptele copiilor săi, ea nu înțelege că inițiază în copil un program care peste un an-doi poate să-l împingă sub roțile unei mașini sau să-i determine o boală gravă.

Dacă verigile unui sistem încep să concureze una cu cealaltă fără a acorda atenția centrului, sistemul se destramă. Când din om dispare sentimentul de iubire și se înlocuiește cu o altă trăire se distrug blocajele și printr-o trăire negativă se deschide calea pentru destrămare.

Îmi amintesc de o pildă. Vine un călugăr la o femeie și-i spune: „Primește-mă să înnoptez” „Te primesc, îi răspunde femeia, însă trebuie să alegi una din trei: ori îmi tai șaful, ori te culci cu mine, ori bei vin. Alege. Călugărul s-a gândit: „Să tai un șaful nu pot fiindcă e omor, să mă culc cu femeia iarăși nu pot. Ar fi un sacrilegiu. Va trebui să beau vin, este păcatul cel mai mic dintre toate”. După ce a băut, călugărul a îndeplinit și celelalte două dorințe ale femeii.

Așadar, iubirea este structura principală și, dacă ea este întreagă, atunci celelalte încălcări nu vor avea urmări catastrofale. Omul s-a obișnuit să considere că iubirea este una din trăirile sale de care poate dispune după bunul său plac. Este o concepție greșită.

Iubirea este acel întreg a cărei parte suntem, ea îmbrățișează întreaga lume. Iubirea și viața ni se dăruiesc și n-avem nici un drept să atentăm la ele. Când însă în noi încep să triumfe simțurile micului proprietar și noi începem să ne distrugem dragostea, noi distrugem prin aceasta structurile spirituale superioare care ne leagă de Univers. Noi dispunem de ceva care de fapt nu este proprietatea noastră personală.

Cauza a VII-a

Ne-am sălbăticit foarte mult în ultimele decenii ale istoriei noastre și, din această cauză, nu înțelegem lucrurile cele mai elementare.

Mulți dintre noi pot da un răspuns corect la întrebarea:

„Ce-i aceea hrană?”

Hrana influențează, în primul rând, structurile câmpului uman și așa cum este această influență, la fel este și omul. Am testat să văd ce se întâmplă cu bioenergia în timp ce mâncăm și am fost extrem de mirat aflând că omul

asimilează hrana prin prima ceakră. Printr-o alimentație corectă poate fi vindecat un om în timp ce o alimentație incorectă îl duce la pierzanie nu mai puțin decât concepția despre lume și comportament.

„Și a spus Dumnezeu: iată, v-am dat tot felul de ierburi care împrăstie sămânța câtă se găsește pe întreg Pământul, și tot felul de pomi care fac roade și răspândesc sămânța să vă fie de hrană". În „Bhahawat-Gita se interzice consumarea hranei care a stat mai mult de trei ore după ce a fost gătită: este o hrană „murdară” fiindcă ea e bună doar pentru trup, în ea nu se mai găsește nimic pentru suflet.

În indoism există noțiunea de „carne necușeră”. Este vorba de carnea care conține sânge și ea nu se folosește în nici un caz la gătit. De ce? Sângele este păstrătorul datelor despre viața corpului fizic, în el stă toată informația privind bolile, simțurile și trăirile emoționale pe care le încearcă animalele la tăiere.

Odată o femeie m-a rugat să analizez motivele comportamentului ciudat al copilului unor rude care avea șapte ani.

Copilul deja fuma, se simțea atras de alcool, încearcă să flirteze cu femeile mature. În el nu-i nimic copilăresc. Întreaga lui puritate se remarcă printr-un incredibil pragmatism în sensul cel mai rău al cuvântului. Analizez cauzele. Toți parametrii spirituali sunt extrem de scăzuți. O situație care în popor se definește prin expresia „îl are pe necuratul în el”. Vinovat este tatăl copilului și nu la nivelul karmei ci prin modul său de viață.

Parametri gândirii, divinității ei și comportamentul tatălui sunt foarte scăzuți. E chiar dificil să-ți imaginezi cum poate trăi un om pentru a avea parametrii atât de negativi. Ce trebuie să faci pentru a distruge complet câmpul propriului copil?

- Ce-i tatăl băiatului? o întreb eu pe femeie.

- Locuiește la țară. Este măcelar. Taie porci.

Verific nivelul agresivității subconștiente a copilului. Este la zero. Înseamnă că tatăl nu participă afectiv la activitatea sa.

- Dar îi place să bea sângele animalelor, îmi spune femeia.

Acum totul este clar. Structura câmpului tatălui, prin intermediul sângelui animalelor, primește informații privind suferințele acestora în timpul tăierii.

Strămoșii noștri îndepărtați erau mult mai deștepți decât noi când se închinau înainte de sacrificarea animalului cerându-i iertare pentru faptul că erau nevoiți să-l întrebuințeze la mâncare. În acest fel ei blocau consecințele negative pe care acum noi le înghițim fără să ne pese.

Înainte nu înțelegeam de ce în cultura populară există interdicția de a citi în timpul mesei.

Reiese că mâncatul cu cartea sau ziarul în față, sau mâncatul în fața ecranului televizorului, dezbaterele politice și familiale pot traumatiza sufletul omului pentru că în timpul mesei informația trece liber în subconștient. Pe acest fapt este bazat ritualul împărtășirii, adică punerea în contact cu Divinul. Dacă însă preotul în timpul împărtășirii se gândește la treburile sale pământești atunci contactul cu Divinitatea nu se realizează.

În fiecare om există un suflet, începutul sacru, ceva omenesc și ceva animalic. În stare normală trupul trebuie să primească hrana de la suflet, sufletul de la spirit, spiritul de la Dumnezeu. Excluderea oricăreia din aceste verigi ale acestui șir este inadmisibilă iar viața bazată doar pe principiul primitiv al îmbuibării numai a trupului fără a da atenție celorlalte verigi, reprezintă calea cea mai sigură spre regres.

CAPITOLUL IV

Diagnosticul tehnic

În prezent s-a acumulat o mare cantitate de fapte privind prezicerea precisă a evenimentelor viitoare, a comportării obiectelor vii și nevii. Mai mult sau mai puțin simplu stau lucrurile referitor la obiectele vii. Comportamentul lor poate fi analizat, generalizat și pe această bază se pot emite prognoze precise. Pentru obiectele nevii o asemenea metodă este inacceptabilă întrucât acestea, în lumea fizică, cel puțin la prima vedere sunt lipsite de comportament, de programe de realizare a modificărilor structurii, de dezvoltare în timp și spațiu. Într-un anumit interval de timp starea lor este rezultatul acțiunii fizice asupra lor din partea altor obiecte. Cercetările mele arată că lucrurile nu stau tocmai așa de simplu: programele care determină soarta obiectelor nevii există.

Ele se formează ca rezultat al interferențelor câmpului unui obiect individual cu câmpurile altor obiecte. Apariția unor programe genetice și dezvoltarea sistemului nervos ca set de programe constante ale obiectelor vii a permis accelerarea realizării programelor câmpurilor la nivel fizic. Comportamentul obiectelor vii se deosebește de acela al obiectelor nevii doar prin parametrii temporali. Pentru intervale mari de timp această diferență dispare.

Dacă analizăm evoluția obiectelor vii pe Pământ, se poate observa o creștere a vitezei de realizare a prognozelor și a diferențierii obiectelor în timp întrucât viteza de realizare este legată de individualizare, de detașarea din mediu prin întărirea unității câmpurilor. Principalele programe, răspunzătoare pentru starea fizică a obiectelor vii și nevii sunt reprezentate de structurile informațional-energetice. Analiza acestora permite elaborarea unor prognoze destul de exacte ale viitorului.

Obiectele vii și nevii au două corpuri: fizic și temporal. Corpul temporal se realizează în cel fizic prin intermediul câmpurilor informațional-energetice. De aceea putem vorbi despre prezența programelor informaționale de existență a obiectelor nevii și despre interacțiunea programelor genetice și informaționale ale obiectelor vii.

Acționând asupra structurilor informativ-energetice, se poate schimba starea fizică și comportamentul oricărui obiect și de asemenea se poate prospecta viitorul acestuia. Telechinezia, diagnosticarea de la distanță și corecția obiectelor vii și nevii sunt determinate de mecanismul deja expus. Astfel, programul informațional se realizează la nivel fizic, dar trebuie să existe și mecanismul invers. Aceasta este condiția obligatorie a existenței Universului. Prin urmare orice obiect se poate transforma la nivelul câmpurilor informativ-energetice prin transferarea lui în orice punct al Universului (deoarece în câmpurile informative lipsește spațiul) și se poate realiza din nou la nivel fizic. Acest principiu stă la baza teleportării, influențarea obiectelor aflate la distanță, în particular, a nebulozităților.

Deoarece particularitățile climatice, geochimice și tectonice ale Pământului sunt condiționate de procesele informațional-energetice, există posibilitatea exercitării influenței, prin eforturile volitive ale omului, asupra evenimentelor și obiectelor din lumea înconjurătoare.

Zona cataclismelor de care ne apropiem dovedește nu numai transformările ecologice dar și deformarea structurilor informațional-energetice ale Pământului. În prezent omul, încercând să controleze starea vremii, să-și exercite influența asupra obiectelor nevii se răsfrânge în mod negativ asupra sistemului autoreglării câmpului biogenosferei, deformează structurile informațional-energetice ale Pământului. Testarea arată că, chiar și nemulțumirea în legătură cu starea vremii influențează negativ structurile câmpului spațiului și, în final, pe cele ale omului.

La baza tuturor cercetărilor care privesc obiectele vii și nevii trebuie să stea o înaltă precizie a diagnosticării și o analiză a posibilelor consecințe ale intervențiilor.

Metodele tradiționale ale diagnosticării mecanice, de regulă, sunt orientate spre descoperirea defectelor deja existente, inaccesibile din anumite motive observației și aparaturii. Efectuarea cercetărilor structurii câmpului dă posibilitatea prezicerii viitoarelor deformații fizice ale obiectelor întrucât cadența evenimentelor la nivelul fizic se află în programul câmpului. Analiza diferitelor niveluri ale programelor câmpurilor asigură o înaltă precizie a prognozei. Dar cum diagnosticarea este întotdeauna o intervenție și o interacțiune cu câmpurile obiectului, dacă operatorul are în câmpul său programe distructive și autodistructive, ele pot trece în câmpul obiectului neviu și să creeze condiții pentru distrugerea acestuia. Mecanismul autoreglării câmpurilor cuprinde un program-replică de distrugere a operatorului. De aceea acționarea asupra obiectelor neviu prin intermediul structurilor informativ-energetice poate fi periculos pentru întreaga omenire deoarece la un asemenea nivel toți oamenii sunt egali.

În domeniul diagnosticării tehnice etica operatorului, puritatea structurilor karmice subconștiente sunt la fel de obligatorii ca și în cazul diagnosticării și tratării unui bolnav. Un nivel ridicat al agresivității subconștiente în structurile informaționale ale omului poate determina într-un viitor apropiat o serie de catastrofe globale care nu vor putea fi stăvilit prin creșterea nivelului de pregătire tehnică a personalului de exploatare. Problema ecologiei spiritului este primordială căci anume ea determină starea mediului înconjurător.

Prima aplicare a testării extrasenzoriale în diagnosticarea obiectelor neviu a avut loc în primăvara anului 1991 la Ialta. Eu am decis să analizez eficacitatea testării într-un domeniu nou pentru mine. Mi s-a propus să găsesc pe harta peninsulei Crimeea locurile favorabile cultivării viței de vie. Am cercetat cu ajutorul cadrului. Aceste locuri erau dispuse de-a lungul coastei, lucru confirmat de un agronom care a fost de față. Dar cele mai favorabile locuri pentru producția de mere, după datele mele, se găseau în centrul peninsulei, departe de țărm, fapt confirmat deasemenea. Am început apoi să caut locurile cele mai favorabile pentru așezările omenești, unde s-au păstrat curate apa și aerul, m-am uitat unde e mai bine să se construiască sanatorii. În ce locuri se recomandă să se trateze anumite boli. Au fost obținute niște rezultate foarte interesante. Toate construcțiile ridicate înainte de revoluția din 1917, în special vilele, erau amplasate în locuri extrem de favorabile pentru sănătatea și destinul omului. În schimb cele mai multe din construcțiile ulterioare erau amplasate în locuri nefavorabile. Probabil că înainte constructorii simțeau intuitiv unde se poate și unde nu se poate construi. În locurile nefavorabile de obicei erau amplasate cimitirele, parcurile sau zonele de agrement. Locurile destinate locuirii permanente aveau, de regulă, un confort bioenergetic ridicat. Am decis să găsesc pe hartă locul care determină cele mai multe boli inclusiv cele canceroase și l-am găsit. Aceste cercetări duc la ideea că suprafața Pământului este inegală pentru traiul locuitorilor: există zone nefavorabile și zone favorabile și nu sunt în legătură cu nici un fel de formațiuni geochimice sau geotectonice. Acest mecanism îmi este deocamdată neclar însă el există și are influență asupra vieții oamenilor.

În Crimeea zonele favorabile erau dispuse sub formă de pete iar în Petersburg situația a fost cu totul alta.

În 1991 la mine a venit un profesor de la Institutul Politehnic. Îl interesa metoda mea și mi-a propus s-o utilizăm în diagnosticul tehnic. El se ocupa de cercetări în domeniul ecologiei și dorea să efectueze o serie de experiențe pentru a se convinge de posibilitățile studiului extrasenzorial al stării bazinelor hidrografice. Astfel de cercetări se făceau deja. Se pot de pildă determina depozite de zăcămintele subterane nu survolând o anumită zonă, cum făcea Uri Heller, și după fotografii sau pe hartă. Am luat niște hărți amănunțite ale regiunii și am început să lucrăm. Am cercetat Neva în privința poluării cu fosfor. Eu consideram că maxima concentrație trebuie să fie la gurile fluviului însă am constatat că era pe cursul superior al Nevei. Același lucru s-a întâmplat și în cazul azotului. Cauza o constituie faptul că pe cursul superior, apele Nevei spălau fosforul și azotul de pe câmpiile unde agricultura se practica în mod neglijent. În cursul Nevei sunt locuri unde nivelul de poluare cu fosfor și azot scade până la zero, apoi crește din nou și coboară lent. Există o fâșie de apă absolut pură, dispusă perpendicular pe firul apei. Astfel de fâșii cu apă curată le sunt cunoscute specialiștilor însă deocamdată nu este încă limpede cauza apariției lor. Peste hotare cercetătorii au semnalat nu o dată „efectul apei curate” acolo unde, după toate calculele, trebuia să fie o poluare foarte puternică. Am început investigarea malurilor. Acolo unde apa în Neva devenea curată trecea o parte a inelului celui mai favorabil pentru traiul oamenilor. În structura energetică a orașului este o formațiune specifică specializată în menținerea apei curate în rezervoare și care are o influență benefică asupra locuitorilor, dar există și zone nu prea bune pentru a fi locuite. Și acestea sunt de asemenea niște structuri inelare. La Petersburg, spre deosebire de alte regiuni, s-a descoperit existența unor structuri energetice inelare foarte puternice, legate între ele.

Acum asemenea cercetări pot fi utile nu numai pentru construcția cartierelor de locuit, dar și pentru proiectarea amplasamentelor pentru obiectivele tehnice cu un grad ridicat de pericolitate.

Etapa următoare a constituit-o investigarea Lacului Ladoga.

Pata poluantă cu azot are în Ladoga forma unei limbi lungi cu vârful ascuțit iar cea cu fosfor are forma unei pete de cerneală și e situată chiar în centrul lacului.

- „Limba” pe care ați desenat-o, spune profesorul, este absolut corectă și este adusă de râul Volhov pe malurile căruia se află un combinat de concentrate proteice, foarte multe sovhozuri. Da, Volhov aduce o cantitate imensă de azot. Fosforul ar trebui să aibă și el formă de „limbă”.

Verific. Rezultă din nou o pată în mijlocul lacului.

Am întocmit un program conform căruia două luni a durat prelucrarea datelor primite. Ceea ce am făcut eu în două-trei ore, în condiții normale se face în două-trei luni de muncă. Când am lucrat pe hartă, cercetările privind poluarea cu fosfor încă nu se efectuau. Mai târziu pe lacul Ladoga au apărut vasele de cercetări hidrografice. Rezultatele cercetărilor lor au confirmat că poluarea maximă cu fosfor se găsea exact în locul indicat de mine. N-am avut de unde lua informația fiindcă n-o avea încă nimeni. Am lucrat numai cu metodele bioneretice. Concordanța era în proporție de 80%.

Rezultate foarte interesante au fost obținute și în cazul stabilirii locului de infiltrație al apei în sala „Oktiabrskii”. Eu am cerut un plan al sălii și am găsit locul unde trebuia să fie infiltrația. În câteva locuri indicate de mine era deja planșeul spart și se efectuau lucrări. O parte a zonelor avariate le-am descoperit înainte ca acolo să ajungă infiltrațiile. Am fost întrebat de unde vine apa: din interiorul sau din afara clădirii. Am simțit că apa vine din afară dintr-o țevă care trece la câțiva zeci de metri de sală. Verificând traseele canalizării vedeam clar cum curge apa, în ce stare se află țevile, simțeam în mod fizic comportamentul apei în locurile de bifurcație. Puteam chiar să precizez și ce metal se află în apă.

Pentru mine acesta era un domeniu nou de cercetare. Am înțeles cât e de ușor pentru omul care cunoaște metoda testării bioenergetice să treacă de la diagnosticul medical la unul tehnic. Analizând rezultatele diagnosticării, am explicat că nu există nimic mistic în posibilitățile metodei. Este vorba doar de manifestarea unor legi încă neconștientizate și neînțelese de multă lume.

Principala trăsătură a diagnosticării bioenergetice constă în aceea că eu lucrez nu cu obiectele fizice ci cu câmpurile acestora, iar câmpurile conțin o informație mult mai completă și mai exactă decât obiectul fizic însuși.

- Înseamnă că se putea prevedea din timp ceea ce s-a întâmplat la Cernobyl? m-a întrebat cineva.

- Testările arată că încă cu doi ani înainte de accident, în câmpul Centralei atomo-electrice de la Cernobyl au apărut deformări ale structurilor acestuia care au dus la catastrofa.

- Pot fi depistate posibilitățile de avarie la orice centrală atomică?

- Da, însă eu acum nu pot să văd orice centrală atomică pentru că nu am o karmă destul de curată. De mai bine de un an fac eforturi susținute pentru a mă schimba, însă nivelul meu etic subconștient nu este destul de ridicat.

În diagnosticarea oricărui obiect este necesară intrarea în contact cu acesta la nivelul câmpului. Dacă bioenergeticienii curioși vor încerca să diagnosticheze o centrală atomo-electrică și după aceea vor cheli complet, să nu se mire. Dar nu acesta-i lucrul cel mai important.

Întrucât câmpurile informațional-energetice sunt eterogene și de diverse subnivele, în procesul diagnosticării obiectului, dacă nu am karma suficient de pură, pot aduce un prejudiciu prin încălcarea structurii câmpului obiectului respectiv și acest lucru poate avea un sfârșit tragic.

Direcția unei întreprinderi m-a rugat să testez capacitatea profesională a lucrătorilor. Bioenergetica permite stabilirea pe baza scrisului sau a fotografiei nu numai a calităților profesionale, dar și a sănătății, destinului și de asemenea reconstituirea întregii informații legate de viața omului.

Am efectuat testările și am dat recomandările de rigoare privind compatibilitatea și formarea unui colectiv de înaltă clasă. Rezultatul a fost însă neașteptat: după un timp oarecare muncitorii s-au atașat atât de mult de munca lor încât au încetat să se mai ducă acasă: dormeau la serviciu provocând nemulțumirea soțiilor și multe alte complicații familiale.

Într-un alt colectiv format de asemenea în urma testărilor bioenergetice eficiența muncii și profesionalismul lucrătorilor au depășit cu mult capacitățile conducătorului și lucrătorii au cerut schimbarea lui.

La nivelul fin al câmpurilor obiectelor vii și neviu au aceleași caracteristici, interacționează între ele, de aceea orice gând negativ, orice trăire sau purtare are un impact asupra obiectului neviu putându-i provoca prejudicii.

În interacțiunea structurilor informaționale ale obiectelor neviu, progresele distructive pot trece de la om în câmpul obiectului neviu. De aceea aviatorii, operatorii centralelor nucleare și alți specialiști în sectoare de lucru de mare răspundere trebuie să fie oameni buni la suflet, să aibă o valoare negativă a indicatorului agresivității subconștiente. În caz contrar, fără să dorească acest lucru, pot declanșa situații de avarie.

Creșterea globală a agresivității în structurile subconștiente ale omului influențează energetica Pământului și poate crea condițiile pentru apariția unor situații catastrofale.

Toți bioenergeticienii, vindecătorii de înaltă clasă au un nivel foarte scăzut de agresivitate subconștientă pentru că altfel intrarea în câmpurile informaționale ale Universului ar fi foarte periculoasă. Încercarea de a mări

numărul bioenergeticienilor prin metode intensive, fără a se lua în considerare calitățile etice ale acestora, poate duce la rezultate negative.

Subconștientul omului controlează întregul Univers, dar este deosebit de puternic controlul pe o rază la aproximativ șaiszeci de metri în jurul omului unde are loc interacțiunea și influențarea tuturor obiectelor vii și neviu. Chiar și căștile care se găsesc în câmpul proxim permanent al omului oferă subconștientului informația conținută în ele. Foarte activ are loc asimilarea informației în timpul somnului de aceea este periculos de ținut la capul patului copilului literatură polițistă.

Câmpul fiecărui obiect viu și neviu conține informația nu numai despre obiectul respectiv dar și în legătură cu ceea ce s-a întâmplat în jurul său. Structura câmpului oricărei încăperi acumulează informații, interacționează cu câmpurile noastre și acționează asupra lor. Omului care se ceartă într-o cameră nici măcar nu-i trece prin minte că acest lucru are un impact asupra sănătății tuturor celor care se găsesc în ea întrucât are loc acumularea de energie negativă de către structurile informaționale ale încăperii.

Când omul distruge prin trăirile sale emoționale structura câmpului unui obiect, asupra lui se îndreaptă un atac de răspuns. Structura câmpului unui obiect neviu e la fel de autonomă ca și structura câmpului unui obiect viu. Obiectul neviu poate acționa asupra celui viu și să facă schimb de informații cu acesta.

Odată, după orele de consultație mi s-a oprit ceasul, deși era încordat. Mi-am adus aminte de Uri Heller, am ținut ceasul în mână și el a început să funcționeze. Mecanismul de declanșare există, însă cum funcționează? Am început să studiez structura câmpului din jurul ceasului și am descoperit o puternică spărtură a acestuia. Prin urmare, trăirile noastre emoționale pot deforma structura câmpului unui obiect neviu și în acest fel să aibă influență asupra obiectului.

Nu de mult mi-a telefonat asistenta mea și mi-a spus că părinților li s-a stricat televizorul. Tatăl se uita foarte des la emisiuni și reacționa violent la evenimentele economice și politice din țară. Testez câmpul televizorului și văd că este deformat de programe de ură.

Asistenta îi spune tatălui:

- Înțelege că tot ce-i în jurul tău e viu: televizorul, frigiderul, toate obiectele din casă. Și, dacă te porți urât cu ele, ele îți răspund cu aceeași monedă.

Tatăl s-a mirat peste măsură:

- Am eu așa niște puteri încât pot să influențez până și televizorul?
- Acum toată lumea are capacități foarte mari și asta nu depinde de tine ci de ceea ce se petrece pe Pământ.
- Și ce-i de făcut acum?
- Gândește-te la faptul că ești vinovat, cere-ți iertare pentru sentimentele negative pe care le-ai avut.

După o jumătate de oră tatăl și-a conștientizat informația primită de la fiică și televizorul a început să funcționeze normal.

Obiectele noastre, îmbrăcămintea și încălțăminte acumulează și păstrează informația. Dacă cineva m-a invidiat privind un obiect de-al meu, invidia lasă o urmă și îmi va face un rău dacă eu nu sunt apărat printr-o bunăvoință interioară.

Odată m-a rugat o femeie s-o ajut să-și găsească un lăntșor de aur. Lăntșorul era foarte frumos, îi plăcea mult, însă dintr-o dată a dispărut nu se știe unde.

- Nu mă ocup de asemenea probleme, i-am răspuns eu femeii, dar dumneavoastră trebuia să pierdeți lăntșorul. În caz contrar el v-ar fi provocat neplăceri. În câmpul lăntșorului există un puternic program de autodistrugere care putea fi declanșat în anumite condiții.

Femeia nu m-a crezut, dar peste o săptămână a venit din nou la consultație și mi-a povestit plină de uimire că lăntșorul a aparținut înainte unei femei care, în timpul blocadei Leningradului, a vrut să se sinucidă. Lăntșorul nici măcar nu era la gâtul ei ci în cameră, însă informația privind acele evenimente îndepărtate s-a fixat și s-a păstrat în câmpul obiectului.

La una din consultații a fost la mine o femeie cu o erupție alergică. Cauza n-am depistat-o dintr-o dată și prima ședință a fost dedicată îmbunătățirii stării generale. La a doua ședință femeia a făcut observația că, deocamdată, nu simte nici un fel de ameliorare. Am continuat căutările și am descoperit că alergiile îi este provocată de plante și că boala se manifestă mai puternic atunci când femeia este acasă. În oricare altă parte ea se simte bine. Am rugat-o să-mi deseneze un plan al apartamentului. La bucătărie, lângă perete, i-am indicat locul unde trebuiau să se găsească plantele care constituie cauza bolii. Femeia mi-a confirmat că acolo erau așezate câteva ghivece cu plante de apartament: aloe, lalele, narcise. M-am uitat la câmpurile florilor să văd reacția acestora față de pacienta mea. Aceasta nu prea era favorabilă din partea nici unei plante.

Cauza o constituie faptul că mamei femeii, în timpul sarcinii și după nașterea copilului, nu-i plăceau plantele. Acest program s-a fixat în subconștient și femeia, nebănuind nimic, a atacat plantele la nivel bioenergetic, și ca răspuns

a avut parte de un atac analog din partea acestora. Cauza multor alergii față de plante, pește, animale este determinată de trăirile emoționale negative ale ascendenților noștri față de aceste obiecte. Obiectele nevii reacționează la iritarea și ura față de acestea. Acest lucru poate deveni, de asemenea, un motiv de alergie. Trăirile negative nutrite de înaintași sau de om în alte întrupări rămân blocate până în momentul când omul le declanșează emoțional de exemplu înjurând un lac rău-mirositor, un pește cu care s-a intoxicat, praful de care s-a săturat și câte și mai câte. Exemple de influență a obiectelor nevii asupra omului pot fi aduse foarte multe.

O femeie era la odihnă într-o pensiune împreună cu copiii și din cauza timpului nefavorabil era nevoită să stea în cameră. Copiii se uitau la televizor iar femeia voia să citească. Televizorul o deranja, o irita, îi provoca un sentiment de nemulțumire. Când s-a întors de la odihnă starea de sănătate a femeii a scăzut brusc și nici unul din specialiștii medicinei oficiale n-a putut să dea de capăt motivelor bolii, iar aceasta era ura față de televizor în decursul a două săptămâni, atacul unui obiect neviu la nivelul câmpului.

O altă pacientă are multiple probleme cu sănătatea, prezintă deformări puternice ale structurilor câmpului. Analizez motivele. Femeia, de mai bine de douăzeci de ani, avea o atitudine de ură față de tehnica de calcul cu care lucra.

- Aparatura era veche și se strica tot timpul, din cauza asta nici nu-mi mai venea să mă duc la lucru, explica ea.

Și cine plătește acum pentru această lipsă de dragoste?

O fată este prost dispusă. Ea a stins cu răutate chiștocul de capota unei mașini. Niciodată nu-i va trece prin minte că acest fapt banal îi va declanșa o cumplită durere de cap: s-a declanșat programul de ură față de un anumit obiect și el îi va răspunde în același mod căci, la nivelul câmpului, obiectul viu și cel neviu reacționează identic.

Orice trăire negativă față de un obiect neviu poate determina deformarea structurilor câmpurilor omului. Să ne amintim cum bătea o mamă piciorul mesei de care s-a lovit copilul spunând: „Nu plânge, uite acum o doare și pe ea.” Într-o asemenea pedagogie intră o atitudine incorectă față de lume care va genera viitoare probleme ale omului.

Foarte complicate au fost raporturile mele cu computerul pe care s-a cules textul prezentei cărți. Venind odată să lucrez, am văzut că e ceva în neregulă cu el, pe ecranul monitorului erau niște distorsiuni. Am hotărât să corectez câmpul calculatorului și intrând în contact cu acesta am simțit un disconfort fizic. Efectuând diagnosticarea, am descoperit o deformare a structurilor câmpului în regiunea pieptului. Asemenea deformări apăreau de obicei când mă supăram pe câte ceva. Probabil că cititorului îi va fi greu să accepte ceea ce voi spune, însă eu nu fac decât să expun faptele, așa cum s-au petrecut. Pentru restabilirea stării fizice trebuie să găsim pe cel care s-a supărat pe mine fiindcă l-am supărat. Și peste câteva minute l-am găsit pe cel ofensat. Era calculatorul. Am găsit și motivul supărării. De vină era un program distructiv care „stătea” în câmpul meu. Cu trei ani înainte de nașterea mea, tatăl meu a nutrit ură pentru un om care l-a ofensat. Programul de distrugere introdus în câmpul tatălui meu mi s-a transmis mie și nu numai că s-a materializat sub formă de boli și traumatisme, dar și ataca pe orice om cu care eu intram în contact, inclusiv pe copiii mei. Calculatorul a reacționat prompt la acest program. Câmpul său drept răspuns, m-a atacat și mi-a modificat învelișul câmpului. După ce am eliminat programul din câmpul meu, calculatorul...s-a liniștit. Am hotărât să verific dacă mașina poate să-și schimbe atitudinea față de diferiți oameni. Și cu uimire am văzut cum câmpul calculatorului reacționează în mod diferențiat la câmpul fiecărui operator care lucrează cu el. Calculatorul reacționa negativ la persoanele cu karmă negativă, la cele cu un mare număr de programe distructive și autodistructive. Calculatorul nu-l putea suporta în mod special pe unul din operatori. Am constatat că acesta îi și provoca cele mai mari prejudicii. Acum îmi devenise clar un mecanism pe care-l bănuiam de foarte multă vreme și care consta în faptul că unii oameni influențează în rău aparatura și mașinile. În prezența lor acestea tot timpul se strică.

Odată o cunoștință mi s-a plâns de dureri de rinichi și m-a rugat să văd care este cauza. Am început să-i studiez structurile câmpului.

A încălcat legile nu ea, ci un obiect neviu care se afla în apartamentul său. Pe planul apartamentului am identificat locul în care se găsea acest obiect. S-a dovedit că acolo se găseau icoanele. Două icoane erau vechi iar celelalte desenate pe carton, cumpărate din biserică. M-am uitat, să văd cum se comportă icoanele față de stăpână. Nu încălcă ele oare legile în raport cu ea? Două icoane, una reprezentându-l pe Iisus Hristos, cealaltă pe Sfântul Nicolae făcătorul de minuni, erau saturate de programe de ură și distrugere. Sună a sacrilegiu - chipul lui Iisus Hristos să radieze ură și să programeze pentru distrugere pe stăpâna icoanei respective! După o testare detaliată a primei icoane se dovedește că artistul care a pictat-o nu a dorit nașterea fiului său. Omul care are în câmpul său astfel de programe nu avea dreptul să picteze icoane. Pictorul care a pictat icoana Sfântului Nicolae s-a dezis de sentimentele divine față de copii și de tată de aceea și el a codat dezicerea de Divin în icoana pe care a pictat-o. Femeii îi devenise clar de ce nu-i plăcea să stea multă vreme în acea cameră.

Înainte nu orice artist avea acces la pictarea icoanelor. În mod intuitiv era ales un om cu karma curată. Dar și acest lucru nu era de ajuns. Era nevoie de un mecanism de blocare a karmei față de influențele negative. Acest lucru se realiza prin etica personală, prin aspirația către Dumnezeu, prin posturi îndelungate și rugăciuni pentru renunțarea la ispitele lumești. Și numai în starea de iluminare divină se pictau icoanele cu vopsele dizolvate în aghiasmă. Astfel de icoane puteau vindeca. Simpla prezență în preajma lor armoniza structurile câmpului omului bolnav și se vindeca nu numai trupul ci, în primul rând, sufletul. Astfel de icoane, găsimu-se în cameră, influențau caracterul, sănătatea și soarta oamenilor numai în sens pozitiv. Icoanele pictate de un om într-o stare normală, chiar sfințite în biserică pot aduce rău stăpânilor lor. Cu atât mai mult, cu cât tot ce este legat de numele lui Iisus Hristos și de cele ale sfinților, noi le admitem fără piedici în subconștientul nostru. Am cuantificat influența icoanelor multiplicată la tipografie. Nici ele nu sunt perfecte. O influență pozitivă o au numai icoanele adevărate sau fotografiile lor.

Mi-am amintit o întâmplare al cărei protagonist am fost chiar eu. Am adus în atelierul meu un aparat de radio și am observat că și-a pierdut calitățile anterioare...Am crezut că s-a stricat și l-am dus acasă. Acolo iar a început să funcționeze bine. L-am dus din nou în atelierul meu și iarăși n-a mai vrut să funcționeze însă de această dată pentru mult timp. Eram curios dacă există un motiv material în această poveste ciudată. Testarea a arătat că asupra aparatului de radio a acționat un obiect neviu. Am început să caut pe schița atelierului și obiectul respectiv era o icoană care se găsea la un metru de aparat.

Odată am fost rugat să consult un băiat dintr-o țară baltică. Deformația puternică a câmpului său și boala care tocmai începuse erau declanșate de greșelile tatălui comise cu doi ani înainte de nașterea copilului. A fost săvârșit un sacrilegiu legat de obiectele de cult. Am început s-o întreb pe mama copilului dacă nu ține minte vreun eveniment legat de icoane sau de obiecte bisericesti. Ea și-a amintit că aproximativ cu vreo doi ani înainte de nașterea copilului, soțul a pus o icoană în barul în care se găseau băuturi alcoolice. Din punct de vedere energetic acest lucru semăna cu o hulire a Domnului, o ură împotriva unui obiect neviu și a Divinității. Întrucât această faptă a fost determinată de structura informativ-energetică a tatălui, fiul care i-a moștenit această structură, trebuia să ispășească pentru imperfecțiunea sa spirituală.

Orice obiect neviu, oricât ar părea de fantastic, se raportează în mod individual la orice alt obiect, inclusiv la om. Deosebit de puternic se manifestă acest lucru în obiectele de cult. Aici ar putea să fie și cauza morții premature a oamenilor care, în virtutea profesiei lor, trebuie să intre în contact cu asemenea obiecte, de exemplu arheologii, artiștii.

Pe de altă parte însă aproape în orice biserică acum se face un negoț incisiv cu literatura creștină, lumânări, icoane și cu alte atribute religioase. De ce uită slujitorii creștinismului de Biblie?

"... A intrat Iisus în Templul Domnului și i-a izgonit pe toți care vindeau și cumpărau în temple..." Testez să văd ce aduce în energetica bisericii negoțul. Biserica se transformă dintr-un "...cap a rugăciunii" într-o casă a negoțului. Preoții ori nu simt ori nu pot din diferite motive să se opună acestui lucru, dar negoțul distruge energetica Templelor.

Analiza bioenergetică arată că, pentru restaurarea câmpului Templului, tot negoțul trebuie eliminat din perimetrul său.

Un caz interesant mi s-a povestit la Kronstadt. În oraș se află o biserică în ruină și cei bătrâni își amintesc cum s-a încercat aruncarea ei în aer. S-a pus de câteva ori explozibil, au început să apară crăpături în clădirile din vecinătate iar biserica nu se dădea demolată. Operațiunile erau conduse de un ofițer tânăr și chipeș care a decedat la scurt timp. Soția nu i-a supraviețuit nici ea prea mult și fiul lor a fost dat afară din orfelinat. În urmă cu câțiva ani, nici nu apucase încă să împlinească 30 de ani și a murit și fiul, în apartamentul său, fără urme ale vreunei boli grave. Le-a murit întreg neamul. Stranii coincidențe. Tatăl și el avea în jur de treizeci de ani când încerca să arunce în aer biserica.

Am început să analizez ca să văd ce s-a întâmplat cu familia? De ce a pierit? Care-i motivul acestui șir de evenimente? S-au constatat următoarele: La început ofițerul a răspuns de dinamitare ca executant, însă, când a văzut că biserica nu putea fi demolată prin dinamitare, el a început să facă eforturi deosebite, să-și pună în această activitate întreg sufletul. A avut loc un impact cu centrul energetic al bisericii, cu programul de iubire și comuniune iar acestea se opun programelor agresive. De aceea programul său de nimicire ofițerul l-a primit înapoi. Întrucât soția și fiul erau solidari cu el în ceea ce privește câmpul, ei au pierit cu toții.

Unul din cosmonauții americani, după zborul pe lună, povestea că avusese senzația că întreg Universul este o ființă vie și Pământul de asemenea și încă foarte inteligentă.

Fac o mică paranteză. Mergeam prin oraș pe lângă o clădire interesantă care amintea de o stalactită. Privind la clădire, am simțit ceva săcăitor, discordant, care se asocia cu distrugerea. Am verificat să văd cum interacționează clădirea cu omul și ce influență are fațada sa. Rezultatul este interesant: parametrii psihici și

ai corpului erau negative, adică aspectul fațadei clădirii determină o anumită deformare a structurilor fizice ale omului.

Este o mărturie în plus a faptului că noi am pierdut simțul intuitiv al armoniei fără însă a ajunge să înțelegem lumea, de aceea construim clădiri care ne aduc prejudicii numai și prin simplul fapt al existenței lor.

Cercetările mele confirmă faptul că din iunie 1987 în structurile energo-informaționale ale Pământului s-au produs puternice schimbări negative. A început cumulara și activarea programelor de distrugere și acum orice gând negativ, orice trăire, chiar și nesemnificativă, se intensifică datorită programelor negative ale câmpului informațional al Pământului. La nivelul câmpului are loc o separare în două tabere: a celor ce tind către iubire, către bine, și a celor la care are loc o destrămare accelerată a spiritului, o degradare cauzată de saturarea structurilor biocâmpurilor cu programe negative.

CAPITOLUL V

Cultura, arta și structurile karmice ale omului

Asupra omului are influență absolut tot ceea ce-l înconjoară: spațiul, obiectele de uz casnic, cărțile, filmele, spectacolele pentru că toate acestea dispun de câmpuri energo-informaționale care interacționează cu structurile câmpului uman.

Testarea permite determinarea nivelului și calității acestei interacțiuni. Dacă filmele și cărțile au în ele elemente de agresiune, ele pot determina deformarea structurilor câmpului omului cu urmări ușor de prevăzut.

Începând cu august 1945 are loc o creștere a agresivității subconștiente în structurile informaționale ale Pământului. Resursele strategice ale spiritualității sunt acum aproape total epuizate iar viața adaugă zilnic noi porții de agresiune.

Deosebit de ridicat este nivelul de agresivitate în arta occidentală de masă, edificată pe principiile concurenței și a propagandei forței. Când țara noastră a fost invadată de un nesfârșit torent de videofilme, procesul influențării subconștientului a scăpat practic de sub control.

Chiar și filmele de desene animate destinate copiilor, inofensive la prima vedere, în cea mai mare parte a lor conțin programe de violență și, ceea ce mărește și mai mult pericolul, într-un „ambalaj” frumos, atrăgător. Informația care determină niște trăiri emoționale pozitive trece în subconștient fără piedici, se plantează foarte adânc, se păstrează foarte multă vreme și deoarece subconștientul lucrează în regim autonom, el poate recepționa informația în mod independent și fără o selecție critică.

Pentru aprecierea impactului asupra omului a câtorva filme sovietice și străine, vom recurge la parametrii de bază: nivelul agresivității conștiente și subconștiente. Am vorbit deja despre faptul că valoarea agresivității subconștiente a oricărui obiect trebuie să fie negativă. Operele de mare talent întotdeauna poartă în ele o încărcătură de umanism având un foarte scăzut nivel de agresivitate subconștientă. În poezia lui Pușkin, de exemplu, indicatorul nivelului agresivității subconștiente este extrem de scăzut.

Dar să ne întoarcem la arta de masă. Testez celebrul film de animație „Tom și Jerry”: agresivitatea conștientă - zero, cea subconștientă - plus optzeci. Mai departe: „Albă ca zăpada și cei șapte pitici”: agresivitatea conștientă - minus patruzeci, cea subconștientă - plus șaiszeci. Aceste filme, în ciuda bonomiei lor externe, introduc în subconștient cruzimea și, după vizionarea lor, nivelul agresivității subconștiente a copilului crește de câteva ori. Acum, din nefericire, copiii au început să poarte răspunderea pentru încălcarea Legilor Supreme iar asta înseamnă că începe fie destrămarea spiritului, fie a psihicului, fie a trupului. Când această destrămare începe de la vârsta de un an-doi acest lucru duce la degradarea personalității copilului, copiii pierzându-și capacitatea vitală.

Atunci de ce să complicăm și să îngreunăm viața copiilor și prin intermediul unei arte distructive?

Să vedem situația filmelor care rulau până nu demult pe ecranele cinematografelor și televizoarelor! Filmul „Cenușăreasa” are agresivitatea conștientă minus cincizeci iar cea subconștientă - minus douăzeci: „Prizoniera din Kaukaz” - minus o sută șaiszeci și respectiv minus o sută; „Soarele alb al deșertului”: minus șaiszeci și minus cincizeci; „Solaris”: plus și minus două sute zece; „Andrei Rubliov”: plus douăzeci și minus două sute patruzeci. Iată ceea ce a reprezentat pentru noi arta.

Cercetând nivelul agresivității subconștiente a diverselor grupuri sociale, inclusiv cele ale frunțașilor politici, ale cântăreților renumiți, ale artiștilor, m-am convins o dată în plus de infailibilitatea sistemului autoreglării câmpurilor.

Acest lucru constă în faptul că omul care apare pe scenă manifestă o influență foarte puternică asupra subconștientului spectatorilor sau ascultătorilor. De aceea comunicarea și lucrul cu o asistență mare pot fi

realizate numai de un om cu agresivitate subconștientă minimă și cu o maximă încărcătură de iubire. Altminteri prin structurile sale spirituale el poate aduce prejudicii publicului. Toate stelele estradei, teatrului și cinematografului noastre, fără excepție, au un nivel foarte scăzut de agresivitate subconștientă. Chiar și o creștere nesemnificativă a agresivității duce la autoeliminare: omul își poate pierde calitățile, talentul, să se îmbolnăvească pe neașteptate, să părăsească scena din cauza unui accident nefericit sau, prin voia destinului și a „întâmplării”, cariera lui începe să se destrame fără motive aparente.

De aceea înaltul profesionalism al unui cântăreț sau actor trebuie să includă nu numai niște calități strict profesionale ci și o imensă bunătate sufletească și o la fel de mare încărcătură de iubire. Iar pentru cultivarea acestor calități se cere o muncă permanentă. La prima vedere pare surprinzător, însă acest mecanism acționează și în sfera politicii. Politicianul cu un nivel ridicat de agresivitate subconștientă nu are perspective. Voința și intelectul aici trec pe planul al doilea.

Foarte periculoasă este agresivitatea subconștientă pentru tinerele femei, în special pentru cele gravide pentru că spiritul mamei devine trupul copilului și cu cât mai adâncă este pătrunderea agresivității în subconștient, cu atât ea este mai periculoasă. Femeia care nu respinge violența la nivelul conștiinței aduce un prejudiciu psihicului său doar în proporție de doi la sută, dacă însă peste un an-doi ea va da naștere unui copil, deformațiile psihice ale acestuia pot atinge o proporție de optzeci la sută pentru că trupul copilului se zămislește din gândurile mamei.

Conștiința acestui fapt a existat dintotdeauna la toate popoarele. În epoca Renașterii femeile însărcinate erau duse să viziteze expoziții, erau înconjurată de lucruri frumoase, de muzică și iubire. În satele rusești se știa că tot ceea ce vede, gândește, simte viitoarea mamă, are o influență puternică asupra copilului și oamenii căutau s-o protejeze pe femeia însărcinată chiar și de privirile străine. Acum să ne-o imaginăm pe contemporana noastră bruscă și înjurată pe la cozi, înghesuită în mijloacele de transport în comun, „destinzându-se” în fața unui videofilm occidental...

Ne reprezentăm într-un mod foarte simplist mecanismul karmei, nu întotdeauna reușim să vedem întregul proces al autoreglării câmpurilor, cât de precis, cât de complicat și cât de neînțeles se desfășoară el.

Etica, igiena vieții spirituale trebuie să fie acum nu simple lozinci, ci rezultatul unei înțelegeri profunde a lumii și a legilor acesteia. Dificultatea constă în aceea că trebuie să învățăm să asociem noțiunile contrare: idealismul cu materialismul, religia cu știința, logica cu justiția, spiritualitatea înaltă cu pragmatismul, permanenta iubire față de lume și oameni cu trăirile emoționale cotidiene.

Acum interacțiunile oamenilor s-au transformat într-un proces incontrollabil și arta, în acest sens, nu a jucat un rol secundar. Începând de la mijlocul secolului trecut, prin dezvoltarea impresionismului și a altor curente orientate spre subconștient, apărarea acestuia împotriva pătrunderii agresivității devine din ce în ce mai dificilă. Majoritatea lucrărilor artiștilor occidentali au o spiritualitate scăzută și un înalt nivel de agresivitate subconștientă. Astfel de tablouri deformează structurile biocâmpurilor și, prin aceasta, aduc prejudicii omului. Poți vedea în expoziții tablouri care fură energia privitorului. De la o astfel de expoziție omul pleacă obosit, epuizat, fără să înțeleagă despre ce este vorba...

O descoperire neașteptată a constituit-o pentru mine expoziția de tablouri rituale a artiștilor australieni. După testarea câtorva lucrări am fost uimit de puterea acțiunii lor pozitive asupra celor mai importanți parametri ai omului; încărcătura de iubire și comuniunea cu Cosmosul. M-am oprit în fața unuia dintre tablouri. Pe acesta nu figurau obiecte concrete, era compus din puncte, linii și pete. Aflându-mă în preajma acestui tablou am simțit că el interacționează cu mine, m-am apropiat și am nimerit în câmpul informațional al acestuia. Senzația era ciudată: deodată s-au schimbat proporțiile, a apărut o stare de vrajă și de ireal. Parametri tabloului, la testare, s-au arătat a fi de excepție: o foarte înaltă spiritualitate, mult suflet și o mare încărcătură de iubire, agresivitatea conștientă și subconștientă extrem de coborâte.

Acest tablou, fără a-ți crea nici un fel de asocieri conștiente, vindecă bioenergetic omul, îi dă informații, interacționează cu el ca o ființă vie. După ce am vizitat expoziția, am încercat să tratez cu ajutorul tablourilor și am fost uimit de puterea lor de acțiune. Atunci am înțeles în ce constă esența talismanelor, icoanelor. Având o structură activă a biocâmpurilor, ele armonizează nu numai spiritul, sănătatea și destinul, dar și spațiul din jurul lor. O icoană pictată de un om cu o înaltă spiritualitate nu numai că-l pune pe om în contact cu Divinitatea dar îl și protejează. Tablourile contemporane ar trebui să fie create ca și icoanele pentru că principala problemă a lumii contemporane o reprezintă criza spirituală. Pustiirea oarbă a tendințelor străine în artă adâncește declinul economic prin intermediul declinului spiritual. Potențialul spiritual colosal acumulat de Rusia de-a lungul atâtor decenii de chinuri sufletești se pare că se împrășteie în vânt. Dacă înainte tablourile, în plan energetic, semănau cu niște arbori având o puternică rețea de rădăcini și o coroană densă, acum ele se pot compara cu niște arbori-pitici care cresc într-o mlaștină. A rămas numai tulpina, adică realizarea tehnică.

Lumea de azi trăiește în principal prin necesitățile sale și aceste sentimente reprezintă vârful infim al aisbergului, iar ceea ce nu se vede - încărcătura de iubire, de Cosmos și de spiritualitate, este ignorat pentru că nu dă rezultate de moment. Pictând câteva tablouri orientate spre subconștient, mi-am dat seama că este posibilă existența unei altfel de picturi care poate acționa de sute de ori mai puternic asupra lumii spirituale a omului. În mod corespunzător cresc de sute de ori și cerințele față de autor, față de lumea lui interioară, față de etică și perfecțiune. Încercările unor artiști de a crea o pictură terapeutică au fost lipsite de sens pentru că ei aveau în vedere doar terapia fizică. Trupul nostru depinde mult prea puternic de starea spiritului nostru de aceea pot vindeca numai acele tablouri care sunt pline de spiritualitate și de iubire.

Analizând căile dezvoltării și primenirii spirituale am efectuat testarea unor țări pentru determinarea posibilităților dezvoltării lor spirituale, am testat interacțiunea noțiunilor de „cultură” și „civilizație”. Însuși cuvântul „cultură” vine de la cuvântul „cult”. Construcțiile destinate cultului, cultul reprezintă orientarea spre ceva care îi unește pe toți, ceva supramaterial. Astfel cultura, apare ca rezultat al tendinței către unitate, către Divin ca simbol suprem al unității. Numai după realizarea unității este posibilă diversificarea, materializarea sau ceea ce noi numim „civilizație”. Cultura determină o primenire spirituală neîntreruptă a poporului în timp ce civilizația acționează în domeniul transformării fizice. Cultura creează civilizația însă într-o anumită etapă a civilizației începe să nege și să distrugă cultura.

Pentru ca procesul să rămână neîntrerupt se cere acumularea valorilor spirituale. În societate trebuie să existe structuri care să respingă doar bunăstarea materială, fizică și care să pregătească potențialul pentru o nouă creștere a culturii. Acum au rămas puține posibilități pentru o înnoire spirituală.

Sunt interesați parametrii noțiunilor de „cultură” și „civilizație” din punct de vedere bioenergetic. „Cultura” se caracterizează prin următorii parametri: agresivitatea conștientă -plus zece, cea subconștientă - minus două sute zece; noțiunea de justiție agresivitatea conștientă - minus cincizeci agresivitatea subconștientă: plus cincizeci. Acest lucru confirmă la nivel bioenergetic orientarea culturii asupra creației în timp ce civilizația poartă în ea elemente ale distrugerii.

Am testat parametri câtorva țări pentru a determina potențialul acestora de dezvoltare a culturii și civilizației. Aprecierea s-a făcut numai în funcție de parametrul agresivității. Germania: agresivitatea conștientă - minus cincizeci, cea subconștientă - plus cincizeci; S.U.A.: agresivitatea conștientă zero, subconștientă - plus două sute; Japonia: agresivitatea conștientă minus patruzeci, subconștientă minus zece; Rusia: agresivitatea conștientă plus o sută optzeci, subconștientă -minus două sute zece. Analizând datele de mai sus se poate spune că Germania este țara care răspunde ideal noțiunii de civilizație; America este țara cu cea mai înaltă civilizație însă pentru dezvoltarea ulterioară vor fi necesare mari eforturi în direcția micșorării agresivității subconșiente; Japonia îmbină cultura și civilizația având un bun potențial pentru viitor; în Rusia în prezent nu există civilizație însă există o cultură interioară, un colosal potențial pentru dezvoltare. Mi-au devenit clare proorocirile multor prezicători care afirmau că salvarea vine de la Rusia.

CAPITOLUL VI

Ce este diabolismul?

Tragicul refuz al omului de a accepta ideea că adevărul este o substanță inconstantă, perisabilă în timp, se manifestă în toate. Noțiunea de adevăr care a existat, să spunem, cu cinci mii de ani în urmă este total diferită de ceea ce considerăm, noi astăzi ca a fi adevăr. Schimbarea lumii se produce cu viteze diferite și cere o neîntreruptă conștientizare. Neînțelegerea legilor lumii și încălcarea acestora duce la deformarea și destrămarea câmpului, creează puternice programe negative care dăinuiesc autonom în structurile informaționale ale structurilor câmpurilor umane.

Existența în diferite religii a noțiunii de diabolism acum poate fi studiată și analizată din punct de vedere bioenergetic cu ajutorul mijloacelor extrasenzitive.

Cunoaștem deja faptul că gândurile omului creează un sistem informațional în care există o cantitate imensă de programe autonome atât pozitive cât și negative. Programele distructive și programele răului există în câmpul informațional ca un organism independent, guvernat de anumite legi.

Cum am luat cunoștință de existența programelor distructive și cum am început să lucrez cu ele? Cercetarea și analiza structurilor biocâmpurilor demonstrează că în câmpul informațional al omului și al omenirii există mase mari de programe distructive autonome, foarte puternice, create de oameni în decursul multor ani. Aceste programe sunt ca un fel de boală și depind în mică măsură de conștiința umană, pot trece nestingherite dintr-un câmp într-altul și chiar să primească sprijin din partea blocului central de programe al omenirii. Aceste programe sunt neutre până în clipa în care nu apar condițiile pentru activarea lor. De îndată ce omul a declanșat niște trăiri negative sau în procesul tratamentului a apărut necesitatea eliminării acestor programe, ele încep să se activeze foarte repede și acest lucru se desfășoară într-un mod foarte original, începe activitatea pe structurile informaționale fine. Omul nu dispune de organe care să controleze aceste procese, de aceea ele decurg pe neobservate. Putem să le numim „boli” sau „virusi” însă „virusii” distrugerii se activează și declanșează programele de distrugere a omului. Când organismul încalcă Legile Supreme, se abate de la calea evolutivă, i se deformează structura energetică, apar breșe în sistemul său defensiv, și el devine o pradă ușoară pentru „virusul” care îndeplinește funcțiile unui sistem punitiv. Pedepsa este și ea originală - are loc multiplicarea „virusilor” și apariția de noi structuri pe baza acestora. Omenirea, care începe să se abată de la calea cea dreaptă (iar calea cea dreaptă o constituie comuniunea cu Universul), este pedepsită prin activarea programelor negative care se înmulțesc în structurile spirituale pe care le și distrug. Deoarece corpul și spiritul constituie un sistem energo-informațional unic, „infecția” la nivelul structurilor spirituale distruge mai întâi sufletul omului după care trece la demolarea trupului. Programele autodistrugerii se pot uni și exista sub forma unor structuri autonome și, găsindu-și timp de decenii în câmpul comun al omenirii, încearcă să pătrundă în psihic, în suflet pentru ca omul să le activeze la nivelul comportamentului. Programele se comportă ca un virus tipic, care, pătrunzând mai întâi într-o celulă izolată, ajunge să se înmulțească și să distrugă întreg organismul. Virusul informațional la nivelul câmpului spiritual al omenirii reprezintă diavolul de care se scrie în Biblie. Dacă omul nu merge pe calea dezvoltării spirituale și începe să renege legile Universului, el devine inevitabil o pradă a unui asemenea „virus”, care în permanență ne pândește greșelile. În ce fel acționează „virusul”, cum se dezvoltă el, am analizat chiar pe mine. Trebuie să recunosc că acest studiu a fost destul de periculos pentru că greșelile mele puteau să-mi fie fatale, atât mie cât și grupului împreună cu care lucram. Analizând diferite maladii, structurile biocâmpurilor acestora, am observat că din 1987 practic toți pacienții prezintă o activizare a programelor negative. Dacă înainte încălcarea legilor se manifesta printr-o anumită formă a devierilor structurale ale biocâmpurilor, după 1987 dimensiunile deformațiilor au crescut considerabil, au început să vină niște pedepse mult mai grele pentru diferitele păcate. Ce înseamnă pedepse mult mai grele? Dacă omul face ceva negativ împotriva sa sau a unui alt om, atunci această faptă începe să se amplifice de zeci de ori și să se activeze în

biocâmpul său. A crescut puternic forța de acțiune a tuturor gândurilor negative, a gândurilor îndreptate spre rău și agresiune. Întrucât gândul este o unitate informațională, atât gândurile rele cât și cele bune se reunesc în structuri iar apoi în sisteme informaționale. În ultimii șase ani în câmpul informațional al omenirii are loc activarea structurilor orientate și spre supraviețuire și spre distrugere. Foarte interesant se comportă structurile orientate spre distrugere. Înainte de toate ele tind să distrugă structurile spirituale primordiale care blochează dezagregarea fizică a organismului. Dacă omul are un comportament etic, tinde să păstreze integritatea spiritului său, acțiunea se îndreaptă spre destrămarea corpului fizic. Omul începe să fie bolnav mai des. De aceea bolile grave nu întotdeauna sunt un rău întrucât protejează împotriva demolării structurilor spirituale. Altfel stau lucrurile când, uneori, boala este rezultatul distrugerii structurilor spirituale. În acest caz ea va duce la dezintegrarea fizică. Iată primul caz care, în îndelungata mea practică, m-a făcut să simt ce înseamnă un program distructiv.

Analizam cauzele pentru care un tânăr, bun și prietenos, a manifestat dintr-o dată o agresivitate puternică în raport cu prietenul său. Analiza cauzei a arătat că, în mare, comportamentul îi era determinat de tatăl său. Programul de distrugere se găsea în biocâmpul tatălui; acesta îl activase iar fiul l-a pus în aplicare la nivelul comportamentului. Am încheiat acest caz, mi-am terminat lucrul și, peste o oră, în timp ce mergeam prin oraș, am simțit dintr-o dată un atac neașteptat și neînțeles. Aveam senzația că cineva a luat un băț și a început să-mi amestece creierii în cap, totul a început să mi se învârtască în fața ochilor, m-a cuprins o slăbiciune generală. Senzația fizică pe care o aveam era aceea că cineva mă „învârtește” într-o mașină de spălat. Starea mi se înrăutățea cu fiecare minut. După aceea am simțit că nu mai pot merge. A trebuit să mă așez pe o bancă și să dorm vreo cincisprezece minute. M-am trezit însă starea mea era la fel de proastă. Mergeam de parcă înotam în unt. Îmi venea foarte greu să înaintez și aveam senzația unei greutăți reale de parcă cineva mi-ar fi pus un sac în cârcă. Această stare a fost produsă de atacul energetic al tatălui tânărului. În timp ce dialogam, am intrat în contact cu biocâmpul acestuia și el a început să mă atace destul de profesionist. Cu toate că el însuși habar n-avea de ceea ce se petrece, încărcătura autodistructivă din subconștientul său funcționa activ. Programul autonom de distrugere din biocâmpul tatălui tânărului meu pacient putea lucra atât împotriva lui cât și împotriva altor oameni și încă la nivelul fizic real. Ieșirea era una singură: trebuia să acționez asupra acestei structuri agresive. Întrucât structurile distructive se nutresc din încălcarea legilor în raportul cu oamenii, prin producerea unui rău, prin uciderea iubirii, am analizat toate încălcările legilor comise de tatăl băiatului, de strămoșii acestuia, am procedat la corecția necesară și numai după aceea atacurile au încetat. M-am convins că, în contact cu un program negativ, este posibilă o puternică agresiune nu numai la nivel informațional, dar și la cel bioenergetic.

Ce înseamnă răul?

Este imperfecțiunea noastră. Una și aceeași faptă în diferite condiții poate avea semnificații diverse. Care-i diferența? Din punctul de vedere al mecanismului karmic, răul înseamnă demolare, binele - creație. Însă dezvoltarea noului, trece întotdeauna prin faza demolării vechilor structuri. Creația este obligatoriu legată de demolare, dar în creație demolarea trebuie să fie controlată. Privit din acest punct de vedere, răul nu este altceva decât binele scăpat de sub control.

Dacă la baza demolării stă un început spiritual, atunci demolarea creează. Însă când spiritualul seacă, demolarea devine de necontrolat.

Din această cauză civilizațiile care și-au epuizat spiritualitatea se autodistrug și distrug și ce este în jur.

Mă uit la televizor și aud o frază: „Niciodată până acum răul n-a fost atât de sexual”. Era vorba de reclama unui nou film american. Ce înseamnă acest lucru? Informația primită prin intermediul primei ceakre nu se controlează prin nimic și nu este oprită. Dacă agresivitatea coboară până la nivelul primei ceakre, atunci blocarea ei prin sistemul autoreglării se realizează pe seama sterilității femeii, a morții sau a bolii grave a copiilor ei. Acest mecanism funcționează gradat întinzându-se uneori de-a lungul a câtorva generații. Acum viteza tuturor proceselor, ritmul vieții, puterea de influențare a oamenilor unul asupra celuilalt au crescut atât de mult încât conectarea sistemului de autoreglare întârzie uneori și nu are loc acumularea de agresivitate în structurile informaționale ereditare.

În arta întregii lumi, în special în America, are loc proliferarea violenței. În ultimul timp se observă asocierea violenței cu sexualitatea. Ce se întâmplă cu omul care vizionează filme care fac apologia violenței? Agresivitatea sa subconștientă se transferă în prima ceakră și devine necontrolabilă.

Recent am făcut o interesantă diagnosticare. Era vorba de o cățea cu un grad înalt de agresivitate. Cineva l-a sfătuit pe stăpân să-i dea narcotice, după care agresivitatea din comportamentul ei a dispărut și mult timp a fost un animal blând, liniștit.

După câteva luni cățeaua a născut și... și-a mâncat proprii pui. Stăpânul a fost nevoit s-o împuște.

Analizez situația. Câinele avea în zona capului un puternic centru al agresivității, format din cauza unei ridicate agresivități conștiente a stăpânului.

După ce a luat narcoticul, centrul agresivității câinelui s-a mutat în prima ceakră din care cauză s-au născut căței cu o agresivitate ridicată care s-a multiplicat rapid în câmpul acestora. Lanțul creșterii agresivității a fost întrerupt însă izvorul acesteia a rămas.

Tratez pe unul, pe altul și simt o puternică activare a programelor negative. Acest lucru dovedește faptul că, în general, în câmpul omenirii există un mediu agresiv care se hrănește pe seama încălcării de către oameni a Legilor Supreme. Am decis să verific dacă omenirea, ca organism unitar, prezintă încălcări ale legilor. De îndată ce am încercat să ajung la acest nivel am simțit un puternic atac împotriva mea. Am început să caut din partea cui venea atacul. De obicei găsesc persoana, cercetez de la distanță biocâmpul acesteia, efectuez corecțiile necesare și elimin atacurile. Aici însă am înțeles că nu era vorba de o persoană concretă. Am ajuns direct la programul general al agresivității. Când am încercat s-o cercetez din punctul de vedere al întregii omeniri, să văd dacă pot să ajut cu ceva, a început o rezistență turbată, s-a declanșat atacul programului negativ central. Exact asta și numesc eu diavol. Am testat parametrii acesteia: agresivitate conștientă - minus două sute zece, agresivitatea subconștientă plus două sute zece. Aceasta înseamnă că acest program nu poate fi fixat în mod conștient, el este nesesizabil, în schimb agresivitatea subconștientă - este maximă. Faptul că boala se opune intervenției medicului l-am observat demult. Șamanii în astfel de cazuri spuneau: "...Trebuie izgonit duhul rău". Din punctul de vedere al bioenergeticii „duhul rău” îl constituie programul de distrugere. Omul care încalcă Legile Supreme include în biocâmpul său un program de distrugere și acest lucru are loc la diferite nivele în planul fizic. Șamanul, având o informație subconștientă în legătură cu acest lucru, îndreaptă structura biocâmpului omului însă nu întotdeauna el putea să dea niște indicații precise privind comportamentul corect. Când vracii și vrăjitorii îi spuneau omului că acesta se comportă incorect și de aceea în el și-au făcut sălașul duhurile rele, ei, prin aceasta, confirmau în mod intuitiv legătura strânsă dintre sănătatea omului și necesitatea respectării de către acesta a legilor eticii.

Când încep să lucrez la nivelurile fine și dau de boală, aceasta se comportă ca o ființă vie, începe să se opună și să mă atace. Eu mă apăr. Are loc un „duel” între boală și vindecător. Și, probabil că acest lucru îl simt și alți vindecători de înaltă clasă. Boala nu-i doar un „bulgăre de noroi” care trebuie azvârlit din trup, ea este un organism viu care poate fi foarte agresiv. Și dacă vindecătorul nu a găsit cauza și a început să trateze în mod incorect, atunci fie că el nu va reuși să vindece bolnavul, fie va lua asupra sa boala acestuia prin asimilarea mecanismului sau a programului de distrugere care a dus la îmbolnăvirea pacientului său. Boala omenirii în plan spiritual, diabolismul, se comportă, trebuie s-o recunosc, mult mai inventiv decât bolile de la nivelul fizic. La acest nivel programele sunt mult mai palide decât nivelurile fine unde acestea devin rapide, agresive și se poartă extrem de inventiv, mergând până la introducerea în subconștientul omului a unui program de autodistrugere. Omul care încearcă să se lupte cu un program negativ primește de la acesta o încărcătură distructivă care acționează în direcția demolării lui ca sistem informațional. Când grupul meu a încercat să acționeze bioenergetic asupra acestui program, s-a declanșat un puternic atac. Exista senzația că deasupra noastră s-a pogorât ceva foarte lin și moale care ne suga întreaga energie.

Rezistența programelor negative se poate manifesta în mod diferit. Cazul care urmează mi-a confirmat cât de puternice, periculoase și surprinzătoare pot fi astfel de manifestări. Discutam cu un reporter al unui cotidian despre bioenergie și a venit vorba de diabolism. Scepticismul meu în privința acestei probleme începuse deja să se clatine. Biserica creștină consideră că în prezent marele număr de omoruri fără motiv se explică prin faptul că diavolul s-a cuibărit în om. Traducând această afirmație în limbajul bioenergeticii înseamnă că acum, din cauza activizării permanente a ideilor violenței în oameni, se dezvoltă și trec la acțiune programele negative acumulate de omenire care-i determină să comită niște fapte necontrolate. Am început să-i expun reporterului acest mecanism și am spus câteva fraze în plus... Problema este că etica trebuie respectată în toate, inclusiv în utilizarea informațiilor. Când vorbeam am rostit câteva fraze care ar fi putut aduce prejudicii cititorilor nepregătiți fiindcă unele idei sunt dificil de însușit. Când am înțeles acest lucru, l-am rugat să șteargă o porțiune de două minute din înregistrare. Am derulat caseta și am început să ștergem. S-a șters totul, cu excepția frazei-cheie. Ștergem din nou și din nou rămâne aceeași frază pe care am vrut să o eliminăm. Fraza plutea, migrând dintr-un loc în altul al casetei. Până la urmă am șters vreo zece minute din înregistrare însă fraza respectivă n-am reușit s-o eliminăm. Impresia era foarte ciudată. Cu un asemenea fenomen mă întâlneam pentru prima oară. Am început să acționez la nivel bioenergetic și, în cele din urmă, am reușit s-o elimin. Analizând situația, am înțeles că în biocâmpul meu se găsea un program de distrugere care se opunea puternic anihilării sale la nivel fizic. Aduce a misticism, însă acest fapt mi s-a întâmplat aieva. Pericolul a ceea ce se cheamă „diabolism” se află în om și nu în afara lui.

În biocâmpul fiecărui om, chiar și a celui mai bun, mai smerit și mai etic poate exista un program de distrugere. Aceasta e greu de depistat prin mijloacele obișnuite. El se dezvoltă și, ca un virus, ocupă structurile fine, sufletul, îl schimonosește și-l deformează. În fapt, în prezent a început să se deruleze programul de distrugere al omenirii. Capacitatea energetică a sufletului este foarte mare. Comițând o faptă reprobabilă, poți să te simți excelent din punct de vedere fizic. Bolile pot începe după câțiva ani însă destrămarea spirituală condamnă la boli mai des pe copii și pe nepoți. Omul care a săvârșit o faptă reprobabilă nu simte acest lucru și nici nu înțelege: odată declanșat, programul de distrugere evoluează în structura biocâmpului în mod autonom.

Subconștientul nostru este acum incredibil de agresiv. Am înțeles acest lucru relativ recent și am început să caut motivele. S-a dovedit că dacă înainte agresivitatea era alimentată de cruzime la nivelul actului comis, acum ea este alimentată de amănunte nesemnificative la prima vedere, din viața noastră ca de exemplu: o casă cu o arhitectură nearmonioasă, desenele animate de tip "Tom și Jerry" cu un înalt grad de agresivitate, pernuța de ace sub formă de om pe care o împungem zilnic. Toate, acestea sunt elemente ale agresivității, ale realizării programelor de autodistrugere a omenirii.

Calitățile profesionale, inteligența, talentul nu constituie cel mai important lucru la om. Tendința către perfecționarea doar a deprinderilor profesionale, fără aspirația la dezvoltarea spirituală, poate duce la "eliminarea" omului de către destin. Încercările de perfecționare fără înțelegerea legilor universale și ale dezvoltării etice sunt deosebit de nocive în bioenergetică. Această tendință duce la faptul că urmașii noștri, copiii și nepoții, au din ce în ce mai multe posibilități bioenergetice și din ce în ce mai puține forțe pentru utilizarea corectă a acestor posibilități. Forța iese de sub control și prin simpla hotărâre de genul „Măine eu voi deveni bun” ea nu va putea fi ținută în frâu. Cunosced un tânăr pe care destinul l-a făcut să simtă ce înseamnă forța fără etică.

Odată, împreună cu un grup de bioenergeticieni efectuam diagnosticarea de la distanță a marinarilor aflați în cursă. În pauză a venit la mine un bărbat și m-a rugat să-l consult pe fiul său. Am fost de acord.

În încăperea a intrat un tânăr de vreo douăzeci și doi de ani cu o mină absentă și cu privirea stinsă. Tânărul a urmat de câteva ori un tratament cu șoc insulinic, însă starea lui a rămas gravă și mai ales, de neînțeles pentru medici. L-am rugat să-mi povestească despre el.

- În copilărie am observat că am puterea de a prezice unele evenimente și m-am căznit să mă antrenez și să dezvolt aceste capacități. În timpul serviciului militar puterile mele de influențare au crescut și am început, să citesc gândurile oamenilor și să le influențez voința.

- Stând în post, își continuă tânărul relatarea, am văzut niște oameni care încercau să escaladeze gardul într-un loc interzis și era de ajuns să ordon în gând că omul și cădea de pe gard. Sau alta: mergea înaintea mea un bărbat cu o sacoșă plină cu veselă. Eu comand în gând: "Cazi!" și în clipa aceea el cade și sparge toată vesela. Am mai observat că oamenii nici nu apucă să-mi pună o întrebare că eu și încep să le răspund la ea. Puteam chiar să mă uit la un nor și să-l împrăstii.

M-am uitat la parametrii agresivității tânărului. Practic întreaga sa structură era îndreptată spre distrugere.

Între timp tânărul își depăna amintirile:

- Cu timpul am început să observ că aptitudinile mele sunt orientate spre a face rău, spre distrugere. Am fost sfătuit să mă duc la biserică și să mă botez. În timpul botezului, când am fost trecut prin altar, în interiorul meu parcă s-ar fi rupt ceva și am simțit o imensă și chinuitoare tristețe. Câteva zile am fost într-o stare îngrozitoare, după care am venit la preotul care mă botezase și i-am spus că mor.

Preotul mi-a spus să-mi pun noaptea sub pernă *Biblia*. Dimineața îmi era și mai rău ca și cum capul mi-ar fi fost aplatizat de o presă. Când, la sfatul preotului, am început să citesc rugăciuni, în cameră se deschideau ferestrele, ușa, afară începea să plouă. După câteva luni de asemenea chinuri am ajuns într-o clinică de psihiatrie.

- Puteți să-l ajutați în vreun fel pe fiul meu? m-a întrebat tatăl tânărului.

L-am luat pe tatăl băiatului în camera alăturată și i-am explicat că adevărata cauză a bolii fiului se află în ei, în părinți.

- Soția dumneavoastră ar putea veni?

- Desigur, în două zile va fi aici.

Și iată, discut cu femeia, obosită, epuizată de chinuri, mama tânărului.

- Problemele fiului sunt în bună parte determinate de orientarea dumneavoastră incorectă, de concepția deformată pe care o aveți. Fiul dumneavoastră poate fi numit un mag negru. Pe linie paternă el a moștenit niște calități bioenergetice deosebite iar de la dumneavoastră ura față de oameni. De ce l-ați urât atât de puternic pe soțul dumneavoastră în timpul sarcinii?

- El este un tip extrem de dur și întotdeauna a avut tendința de a mă domina. El are mari înclinații pentru hipnoză. În familie se știe faptul că bunicul său a fost vrăjitor.

- Orice activitate la nivelul biocâmpului trebuie controlată printr-o etică strictă. Dacă acest lucru nu se întâmplă, atunci creșterea posibilităților întrece orientarea omului ceea ce se și întâmplă cu fiul dumneavoastră. Mașina își

mărește viteza în timp ce șoferul începe să moțâie. Ce rezultat poate avea o asemenea cursă în afară de o catastrofa? Capacitățile deosebite și egoismul interior moștenite de la tată au fost întărite de supărările și ura dumneavoastră. La fiul dumneavoastră a survenit o recodare a biocâmpurilor și el s-a transformat într-un aparat distructiv. Dacă înainte vreme pedeapsa pentru aceste fapte îl ajungea pe om doar într-o viață viitoare, acum acest proces s-a scurtat la numai câțiva ani.

Cu doar câțiva ani în urmă, când tratam bolile cu mâinile și nu vedeam cauzele lor, am încercat să vindec o fetiță de trei luni de o infecție care nu ceda în fața nici unui antibiotic. Am aprins la biserică o lumânare pentru sănătatea ei și, după câteva minute (după cum am calculat eu mai târziu), fata a intrat în comă și a fost dusă la reanimare. Era de asemenea un caz de cedare negativă a bioenergiei copilului. Mama copilului a observat că atunci când ea se supăra foarte tare pe cineva, acest lucru ducea de cele mai multe ori la moartea celui care îi provoca supărarea.

- Concentrarea asupra urei și ofenselor a dus la recodarea biocâmpurilor fetei și când mecanismul crimei a avut un impact cu bioenergia bisericii, fetița era aproape să moară. Ceva asemănător se întâmplă și cu fiul dumneavoastră, îi explic eu mamei tânărului. Analizați-vă cu atenție întreaga viață. Amintiți-vă toate cazurile de supărare și ură pe care le-ați trăit în special în timpul sarcinii. Rugați-vă în gând la Dumnezeu și cereți-i iertare pentru toate iar după aceea iertați-i pe toți cei care v-au provocat supărări. De asemenea cereți-le în gând iertare la toți cei pe care i-ați fi putut jigni în întreaga dumneavoastră viață de până acum. Soțul dumneavoastră trebuie să facă același lucru.

Peste două zile părinții tânărului mi-au povestit că acestuia a început să-i revină buna dispoziție iar lor speranța în însănătoșirea lui.

Iar eu m-am convins încă o dată că nivelul spiritual trebuie să fie întotdeauna deasupra posibilităților omului.

Oamenii acum își reprezintă destul de nebuloasă ceea ce ar putea fi subconștientul. De aceea pătrunderea în această zonă complexă și primejdioasă se realizează nu la un nivel etic ci la unul primitiv, la nivelul show-programelor a unor bioenergeticieni de „clasă mondială”. Subconștientul reprezintă o zonă mult prea serioasă și mult prea periculoasă. Este zona unei etici superioare pentru că la nivelul biocâmpurilor noi suntem un tot unitar și orice încălcare se întoarce automat împotriva celui ce a comis-o. Ignorarea deliberată a problemelor eticii este periculoasă prin faptul că oamenii cu aspirații active pentru cunoaștere pot fi conectați la programele de autodistrugere.

Am testat acțiunile vrăjitorilor. Cum lucrează ei? A reieșit că, dacă un vrăjitor dorește să-i facă un rău victimei sale, el trebuie să o lipsească de apărare. Cel mai bun sistem defensiv al omului îl reprezintă comuniunea cu Universul deoarece atunci când noi suntem o parte a Universului, suntem invulnerabili. Îl poți lipsi pe om de apărare rupând această legătură, lucru care devine posibil prin specularea faptelor omului de încălcare a Legilor Supreme. Cum se întâmplă acest lucru? Să zicem că eu prezint niște tulburări karmice: unul din părinții mei, tatăl sau mama, odată au urât sau au ofensat pe cineva decizându-se, în acest mod, de Univers, de iubire. Aceste puncte infime de culpă au prins vigoare în structura câmpului meu informațional, s-au intensificat și, dacă înainte ele practic nu aveau nici o influență asupra faptelor mele, acum, intensificându-se, au început să-mi determine în mod activ comportamentul. Eu însumi încep să încalc Legile Supreme, legătura mea cu Universul devine tot mai precară și de aici încolo are loc modelarea mea proprie. Programele de distrugere au un comportament extrem de inventiv. Ele provoacă o puternică activizare a programelor negative stocate în biocâmpul omului. Când omul tinde către unitate, iubire, respectare a Legilor Supreme, în el are loc o creștere spirituală rapidă și armonizarea structurilor câmpului. Aceasta reprezintă de fapt apărarea lui, imunitatea, sănătatea și viitorul fericit al urmașilor și rudelor sale. Dacă însă omul e agresiv, egoist, plin de răutate, el întreține programul de distrugere aflat în stare embrionară undeva în câmpul acestuia. Acest fapt duce la o destrămare și mai puternică a calităților sale spirituale și la degenerare. Cum se spune în biserică, „dacă omul nu merge spre Dumnezeu, atunci merge spre diavol.” Întrucât orice faptă de-a noastră se fixează în câmpul informațional și influențează comportamentul și destinul nostru, tot ceea ce este îndreptat împotriva legilor iubirii și unității ne îndepărtează de Univers, provoacă dezvoltarea și intensificarea programelor de distrugere. De aceea chiar și o faptă întâmplătoare ne poate influența soarta. Întregul sens al eticii rezidă în faptul de a nu acumula o karmă negativă care, ajungând la un anumit moment, se poate activa și poate începe să ne distrugă atât pe noi cât și pe copiii noștri.

La consultație au venit părinții unui băiețel de un an și jumătate. Un caz complicat: copilul s-a oprit din creștere. Mă uit la cauză. La baza bolii stătea uciderea dragostei. Părinții au ucis iubirea unul în celălalt cu câțiva ani înainte de nașterea copilului și această destrămare a structurilor spirituale, foarte puternică și cu direcție precisă, a format un program care are acum o existență autonomă în biocâmpul copilului. Structurile biocâmpului copilului sunt într-atât de deformate încât țelul său în viață va fi să-și nimicească semenii iar organismul blochează această posibilitate printr-o boală gravă. Dacă medicina va învăța să vindecă trupul și va reuși să elimine boala de la nivelul fizic, atunci va trebui să ne așteptăm la degenerarea întregii omeniri întrucât numărul oamenilor care trăiesc numai pentru a-i distruge pe alții crește vertiginos. Și problema nu constă în faptul că ar trebui să refuzăm

tratamentul ci în a-l practica în mod adecvat, altfel se vor adevăra prezicerile lui Nostradamus: „La sfârșitul acestui veac vor apărea oamenii-draci, a căror rațiune de a fi o va constitui distrugerea altor oameni”.

La Petersburg numărul copiilor care suferă de boli mintale și psihice în ultimul timp a crescut brusc, ceea ce înseamnă că sistemele de blocare lucrează prin intermediul dezintegrării psihicului și trupului. Dar medicina, neînțelegând adevăratele cauze ale bolii, cât de curând va rezolva, cred, problemele fizice, fără să bănuiască măcar ce forță malefică va pune ea în libertate. Cel mai urât este faptul că fie și numai comunicarea cu un asemenea copil la nivelul biocâmpurilor poate deveni periculoasă. Eu am început să tratez copilul și asupra mea s-a pornit atacul. Un copil de un an și jumătate, care stă cuminte la maică-sa în brațe, mă atacă prin subconștientul său. Structurile deformării câmpului copilului le-am regăsit în mine, programul de distrugere se multiplica activ. Mai întâi am simțit o slăbiciune fizică. Aceasta a dispărut după un timp însă au început să se destrame structurile spirituale fine. Încercând să-l vindec pe copil am preluat programul său de distrugere care a început să-mi demoleze structura biocâmpului meu. Se poate vorbi deci de faptul că bioenergeticienii care tratează fără să vadă ce și cum tratează și nu cunosc metodele de diagnosticare a structurilor câmpului pot prelua programele de distrugere și, în final, dacă ei nu au o spiritualitate excepțională și o aspirație spirituală permanentă, pot ajunge foarte repede la degenerare. Din păcate acest proces este vizibil în prezent.

„Virusul” distrugerii spiritului îl obligă pe om să se autoperfecționeze. Îndeplinind în fapt rolul unui sanitar, acest „virus” distruge organismul neviabil. Când văd o destrămare spirituală completă, o înaltă agresivitate în structurile biocâmpului copiilor, înțeleg rolul botezului și al bisericii de pe pozițiile bioenergeticii. Botezul a avut dintotdeauna o influență asupra structurilor câmpului omului pentru că energia bisericii, interiorul acesteia sunt direcționale asupra parametrului celui mai important: spiritualitatea. De aceea, când în biserică se aduce un copil cu o cedare negativă a biocâmpurilor, cu puternice deformări ale structurilor acestora, impactul asupra spiritului duce la corectarea deformărilor din structurile fine. Uneori acest lucru are loc pe seama înrăutățirii stării fizice, copilul putându-se îmbolnăvi după botez însă în final acest lucru îi vindeca structurile spirituale, îi ameliora soarta, viitorul său și al copiilor săi.

Capitolul VII

Încheiere

Strămoșii noștri considerau că viața spirituală a oamenilor se sprijină pe trei balene. Prima balenă era reprezentată de cele zece porunci biblice, cea de-a doua balenă o constituiau cele șapte păcate capitale, iar cea de-a treia balenă - cele trei virtuți.

Dacă în privința primei balene avem o oarecare idee, cele șapte păcate capitale nu oricine le poate numi dintr-o dată. În prima Epistolă Sobornicească a Sfântului Apostol Ioan ele sunt date în următoarea ordine: invidia, zgârcenia, desfrâul, lăcomia, semeția, mâhnirea și mânia.

Am analizat modul în care aceste păcate se manifestă energetic astăzi și am obținut următoarea ordine: semeția, lăcomia, mânia, zgârcenia, mâhnirea, invidia, desfrâul.

Însă lumea s-a schimbat mult în două milenii și acum omenirea a extins considerabil lista păcatelor și unele din ele sunt cu mult mai grave față de cele de mai sus. Să analizăm cele mai importante, cele mai distructive.

1. Cel mai mare păcat astăzi îl constituie întreruperea sarcinii începând cu luna a cincea.

În procesul dezvoltării intrauterine fătul la diferite termene reface drumul parcurs de Univers în dezvoltarea sa luând contact cu diferite esențe: cu alte lumi, cu Divinitatea, și cel mai strâns contact are loc în a cincea lună.

Starea femeii în timpul sarcinii determină foarte multe în destinul viitorului om de aceea comportamentul mamei trebuie subordonat în primul rând intereselor copilului iar acest lucru presupune o serie întreagă de exigente:

- formarea spiritului și a spiritualității copilului are loc până la șase luni și de aceea femeia în această perioadă trebuie să se orienteze spre sentimentele divine: dragoste, bunătate, smerenie, caritate. Hrana trebuie să fie numai de natură lacto-vegetariană care să nu împiedice dezvoltarea spiritului copilului iar în primele două luni să se limiteze doar la strictul necesar. După șase luni se poate mânca carne și pește; delicatesele - numai după luna a șaptea

- deosebit de importantă este luna a cincea când fătul și Dumnezeu sunt un tot unitar

- în timpul sarcinii femeia trebuie să fie liniștită și răbdătoare și nu trebuie să se supere sau să trăiască niște sentimente negative; trebuie să accepte cu seninătate realitatea așa cum este ea și să nu admită părerile de rău în legătură cu trecutul sau să grăbească viitorul.

Toxicoza care chinuie adesea femeile este rezultatul unei gândiri incorecte și a unei concepții greșite despre lume. Mari deformații bioenergetice apar în cazul când cineva din rude se dezice de viitorul copil sau când are o atitudine negativă față de femeia însărcinată. Acestea sunt doar cerințele cele mai elementare, nerespectarea cărora poate aduce prejudicii imense sănătății și destinului copilului.

2. Foarte puternice deformări provoacă gândurile și faptele îndreptate spre distrugerea sentimentelor divine în sine sau în alt om, trădarea iubirii de dragul unor avantaje materiale.

3. Pe locul al treilea se găsește astăzi regretul în legătură cu trecutul, prezentul sau viitorul, dorința de a accelera sau de a încetini evenimentele, adică atacurile îndreptate împotriva timpului.

4. Despre încălcările legate de sentimentele de ură și jignire, de o comportare grosolană față de oameni, în carte s-a vorbit foarte mult. Aceste încălcări se află pe locul al patrulea.

Trebuia să sun în Belgia. Am format numărul centralei internaționale și am auzit un glas iritat:

- Astăzi Belgia nu se mai poate obține, și în receptor s-a auzit semnalul de întrerupt. Fără nici un fel de altă explicație. Am mai format încă o dată numărul centralei. De data aceasta o voce liniștită, plăcută, mi-a explicat foarte politicos că nu se mai primesc comenzi pentru astăzi și că cel mai apropiat termen pentru convorbire ar fi mâine la

ora cinci dimineța. Am mulțumit și am închis. M-am uitat la câmpul primei telefoniste. După convorbirea cu mine el a fost spintecat și deformat. Într-un timp scurt ea poate avea diferite neplăceri și boli, pentru că biocâmpul meu era echilibrat și grosolănia ei s-a întors de unde a plecat și i-a prejudiciat structura biocâmpului.

Și câte asemenea "autotorturi" comitem zilnic!...

5. Niște deformări destul de puternice ale câmpului bioenergetic apar în cazul vorbirii de rău a obiectelor vii și nevii.

Regula principală a igienei spirituale și a existenței normale a structurilor biocâmpurilor umane o constituie încărcătura de iubire, căci iubirea este manifestarea cea mai înaltă a unității, a armoniei lumii.

Condiția existenței depline a omului o constituie creșterea spirituală permanentă la baza căreia trebuie să stea iubirea față de Univers, față de întreg și trecerea de la întreg la parte, adică dragostea pentru părinți, pentru copii, pentru sine. Acest proces trebuie să fie neîntrerupt, să pulseze de la întreg spre parte și invers și numai atunci el va fi în concordanță cu armonia lumii și-i va aduce omului bucuria vieții și sănătate.

A rămas să ne mai amintim și de cea de-a treia balenă, de virtuțile în care „...intră acestea trei: Credința, Speranța și Iubirea; dar Iubirea e cea mai mare dintre ele".

Greșelile enumerate mai sus sunt generale. Există însă și un grup separat de avertismente foarte importante pentru cei pe care metoda diagnosticării karmei îi va atrage în mod practic.

Îi atenționez încă o dată pe toți entuziaștii: metoda este complicată și foarte periculoasă. Asimilarea tehnicii ponderomotorografiei este posibilă, însă dificultatea metodei constă în aceea că utilizarea tehnică a acesteia fără o înaltă spiritualitate, a unei analize neîntrerupte a situațiilor apărute, fără precauțiile de rigoare, poate duce la urmări imprevizibile. Lucrul cel mai important îl constituie faptul că metoda este periculoasă nu numai pentru un vindecător slab pregătit dar și pentru bolnav. Există o serie de particularități și condiții a căror nerespectare poate provoca un rău omului.

O influențare bioenergetică incorectă sau negativă asupra naturii vii este primejdioasă prin rapiditatea reacției de răspuns, iar asupra celei nevii prin faptul că reacția din partea acesteia, deși vine mai lent, are în schimb niște urmări mult mai distrugătoare. Voi da ca exemplu relatările unui tânăr care făcând cunoștință cu metoda, a decis:

- Vreau și eu!

...Am început să dialoghez după „metoda lui Lazarev”. Părea simplu și ușor. Îmi reușea destul de bine și mă învânteam curajos prin propria karmă „corectând neajunsurile” și „eliminând viciile”. Chiar îmi plăcea. Mi-am schimbat atitudinea față de diferite senzații, înțelegeam fiecare durere de cap sau înțepătură din abdomen. Un fel de forță mă mâna înainte și am început să mă activez. Am decis să suprim toate păcatele dintr-o dată și am început să cercetez toate faptele care au o influență asupra mea, care îmi compuneau karma. Probabil că acest lucru a dat un rezultat, dar pe neașteptate în acest proces au fost atrași soția și copiii. Când primeam diverse lovituri pentru greșelile mele, împreună cu mine sufereau și ei. În special fiul cel mic pe care îl iubesc nespus de mult. N-am putut înțelege de ce trebuie ei să răspundă pentru păcatele mele săvârșite în acel moment. Făceam tot ce puteam. Curățam, diagnosticam, mai curățam o dată. Fiul a început să sufere mai puțin în schimb am început să primesc lovituri din partea soției. Era o problemă nouă și eu m-am avântat în rezolvarea ei. În acel moment Lazarev m-a prevenit că în niște mâini neîndemânate metoda poate avea o influență nefastă asupra celor din jur. N-am găsit altceva mai bun de făcut decât să mă supăr pe el. Rezultatul a fost cutremurător: am pierdut o jumătate de câmp, toată partea stângă, de-a lungul liniei de simetrie a corpului. Senzația n-a fost din cele mai plăcute. Același lucru s-a întâmplat și cu fiul cel mic. M-am speriat. Mă chinuia îngrijorarea pentru soție, copii și chiar pentru mine. Am înțeles cât de ușor e să mori și încă împreună cu cei dragi și apropiați. Lazarev m-a scos din impas. Și cu asta ar fi trebuit să mă cumîntesc însă orgoliul mă îmboldea să merg mai departe, „să-l ajung din urmă și să-l întrec”. Această lozincă învățată din copilărie mă călăuzea. Am început să lucrez cu natura gingașă, încercam să descopăr defecțiunile din automobil și așa mai departe. De fiecare dată o astfel de încercare era urmată de fragmentarea câmpului. Pentru cei neinițiați în bioenergetică voi lămurii că, într-o atare situație, în trei-patru luni infarctul de miocard este prețul minim pe care trebuie să-i plătească omul pentru imprudența sa. Așa s-a desfășurat practica mea în „metoda Lazarev”. Lucram practic în fiecare zi însă încălcările Legilor Divine de către ascendenții mei păreau fără sfârșit iar eu doream să merg înainte. Pe neașteptate, au început să apară neconcordanțe în diagnosticare. Diapazonul senzațiilor fizice era larg: de la strânsoarea de menhină a capului și „cuie” pe care le simțeam împlântate peste tot până la senzația, incomparabilă, că deasupra capului nu am biocâmp. Cel mai cumplit era însă să văd suferințele copiilor, știind că vinovatul sunt eu și că nici o „salvare” nu-i poate ajuta. Să nu vă dea Dumnezeu să treceți prin ce-am trecut eu, dacă vă veți apuca de bioenergetică și de diagnosticarea karmei.”

Aici putem pune punct relatărilor tânărului.

Esența metodei nu constă în mînuirea ei tehnică ci în dezvoltarea concepției despre lume și a eticii. Cea mai periculoasă și inadmisibilă abordare a metodei este cea mercantilă. Ritmurile universului nu trebuie tulburate. Fiecare om care aspiră la Divin se încarcă de energiile superioare și, întorcându-se pe pământ, poate să le preschimbe în bunuri materiale. Dacă însă legile spiritului n-au fost trecute prin filtrul simțirii și n-au devenit principii și mod de viață iar omul încearcă imediat să obțină avantajul material atunci are loc nu o „naștere a copilului” ci o „înterupere de sarcină”. Pragmatismul exacerbat amenință să se transforme în sterilitate spirituală și fizică.

Când încerc să explic metoda, subliniez acest lucru în primul rând. Și mie mi s-a părut la început procesul asimilării acestora ceva simplu. Din păcate metoda o pot stăpâni numai foarte puțini, dacă, în general, poate cineva s-o învețe.

Voi da un singur exemplu de dificultate care poate apărea în orice moment. Efectuez diagnosticarea unei femei și văd principalele ei păcate într-o întrupare anterioară. Îi descriu caracterul încălcărilor și deodată simt că nu pot lua o informație precisă. Analizând situația, văd că gradul de prelucrare a informației mi-a scăzut la zero. Înseamnă că în karma mea simt prezente încălcări analoage și subconștientul meu îmi deformează informația. Este necesar să-mi corectez biocâmpul înainte de a continua diagnosticarea.

Mă salvează faptul că pot să controlez tot timpul situația și să transform înfrângerea în victorie; în cazul de față aceasta a fost un pretext pentru o nouă curățare a karmei mele.

Eu controlez în permanență calitatea informației primite în legătură cu un fapt pe care mulți vindecători nici nu-l bănuiesc.

lată ce mi-a spus un bioenergetician tânăr:

- Eu întotdeauna întreb dacă pot să lucrez sau nu.
- Și cine vă răspunde?
- Probabil Divinul, a fost răspunsul său nesigur.
- Puteți fi convins de acest lucru?

Tânărul a rămas încurcat.

- Știți exact când primiți o informație corectă și când deformată?

Tânărul nu mi-a răspuns.

- La nivelul dumneavoastră încearcă mulți să lucreze nebănuind la ce poate duce acest lucru. Mecanismul e foarte simplu. Pentru a obține o informație pură omul trebuie să fie deschis față de Divinitate. Cu karma impură, ținând într-o mână vila iar în cealaltă mașina nu poți ajunge prea sus.

Poți vindeca și obține o informație pură numai în starea când karma este închisă.

Ce-i aceea karmă?

Este un mecanism de răsplătire a faptelor pământești de aceea karma se poate închide abjurând cu trup și suflet. Vindecătorii, bioenergienții trebuie să treacă prin perioade de inaniție și posturi severe, să excludă dependența de bunurile materiale. Adevărații vindecători au fost întotdeauna sfinții și proorocii.

Karma omenirii contemporane este atât de impură că închiderea ei acum este cu mult mai dificilă decât înainte.

Pentru că în metoda diagnosticului karmic se reunesc, conștiința și subconștientul, credința și cunoștințele, aplicând-o trebuie de gândit, de gândit și iar de gândit.

Asigurarea autorului relatărilor de mai înainte, care a încercat aplicarea metodei mele, echilibrarea structurilor câmpurilor sale au permis salvarea lui însă fapta sa este tipică pentru o gândire unilaterală. Voi fi fericit dacă omul care-mi va citi cartea va înțelege cât de deformată este concepția noastră despre lume și va ști ceea ce trebuie schimbat în viața sa pentru a nu-și mai adăuga noi probleme. Acum principalul e să ne oprim măcar „pe margine”. Omul își poate bloca karma printr-o alimentație corectă și printr-o comportare etică și acesta e primul lucru ce trebuie făcut fiindcă răul cu care ne întâlnim zilnic se găsește chiar în noi.

În filosofia chineză există undeva o afirmație cum că fiecare om trebuie să se simtă salvatorul lumii.

Într-un manual sovietic de psihiatrie asemenea convingeri erau tratate ca primele semne de paranoia.

Astăzi pot afirma plin de convingere, văzând interferențele biocâmpurilor, că fiecare om care tinde către Divinitate, lucrează activ pentru salvarea lumii și este un salvator al lumii.

Am vorbit deja despre faptul că procesele care au loc în Univers sunt ambigui. Aspirația spre Dumnezeu, spre punctul inițial din care s-a născut Universul, trebuie realizată pe calea fortificării spiritului și a creșterii coeziunii la nivelul câmpurilor. Însă acest proces este de neconceput fără intensificarea diferențierii materiale.

Indicatorii dezvoltării materiale sunt reprezentați de masă, spațiu, timp. Prin urmare dezvoltarea lumii materiale trebuie exprimată în creșterea masei, lărgirea spațiului și mărirea timpului.

Întrucât timpul este legat de durată, principalele procese în Univers la nivel material trebuie să se reducă la lărgirea Universului ceea ce se și întâmplă în prezent.

Condiția pentru dezvoltarea și menținerea oricărui proces sau obiect este dihotomia fizică și în același timp creșterea coeziunii câmpului.

Diferențierea la nivel fizic, adică sporirea necesităților și conexiunilor corpului cu mediul înconjurător fără o premisă spirituală este condamnată la autodistrugere. Diferențierea corpului reprezintă dezvoltarea și satisfacerea necesităților acestuia iar acest lucru duce la distrugere și pieire dacă nu este condiționată de suportul dezvoltării spirituale. În acest fel civilizația contemporană este întruchiparea căutărilor spirituale pe care le-a străbătut omenirea în milenii anterioare. Acesta este faptul care condiționează corelația dintre material și spiritual în această lume.

Dacă transferăm acest principiu asupra unui caz particular - căutarea căilor și metodelor de tratament la nivelul contemporan - atunci posibilitățile acțiunii spirituale trebuie să se îmbine cu realizările medicinei. Trebuie înțeles faptul că medicina contemporană n-ar fi existat fără căutările de milenii în domeniul spiritului și al acțiunii spirituale asupra omului că succesele ei sunt materializarea acestor căutări. În ultimele decenii medicina s-a apropiat de acea limită unde potențialul spiritual este deja secătuit și pentru dezvoltarea în continuare trebuie să se reîntoarcă la sursă, precum fiul rătăcitor, și să conștientizeze faptul că fără înțelegerea și căutarea cauzelor bolilor, nu are cum să se mai dezvolte.

Acum trebuie pusă problema nu a opoziției față de acțiunea spirituală și de medicina tradițională ci a unificării acestora cu păstrarea realizărilor și într-un domeniu și în celălalt. Boala este un *mijloc* de promovare a spiritului însă imperfecțiunea noastră nu ne permite cunoașterea spiritului până la capăt și influențarea bolii numai prin metoda spirituală. De aceea ce depășește posibilitatea spiritului nostru imperfect de astăzi, trebuie să facă medicina. Tendința medicinei spre o diagnosticare timpurie și profilaxia bolilor este primul pas în direcția spiritualității deoarece anume la nivelul informațional începe cea mai mare parte a bolilor. În lume se acumulează tot mai multe dovezi referitoare la eficacitatea mai mare a acțiunilor spirituale față de cele medicale.

Omenirea se întoarce încet dar neabătut către fatal său, către spirit, spiritualitate și cultură căci aceasta este singura noastră șansă de salvare.